

References

In Thai

- Krirksak Boonyanupong. (1987). The expectation of hill tribe students relating to social acceptance of Thai people. (Thai version). Social Research Institution, Chiang Mai University Press.
- Ministry of Education. (1983). The teaching manual of Thai for primary six. (Thai version). Bangkok: Kah-Roo-Sah-Pah Lardprow.
- National Statistical Office. (1989). Summary report of the hill tribe population in Thailand 1985-1988 : 35. (Thai version). Bangkok.
- Pitton Pothisaan. (1991). A manual program of Test Quality Analysis. (Thai version). Educational Testing and Psychology Department, Srinakharinwirot University.
- Prasong Rainasook. (1989). Research report: Experimental study on hilltribe children's speech corrections for Thai language by using oral skill exercises. (Thai version). Bangkok: Pehn-Jah-Ruhn.
- Ruji Pousara, Eakarine Simahasarn, Wimolrat Niratikulchai, and Ratanatip Eahchaisit. (1993). Thai language 3. (Thai version). 5th ed. Bangkok: Eahksornjahruhntat.
- Sompoch Iamsupasit. (1993). Theories and techniques in behavior modification. (Thai version). Bangkok: Chulalongkorn University.

Sompong Kounkom. (1986). Relationship between reading speed, reading comprehension, and learning achievement in English language of Mathayom Suksa four students in Bangkok Metropolis. (Thai version). Master's Thesis, Chulalongkorn University.

Teera Tawsuwan. (1993). Darunsuksa for primary 3. (Thai version). 28 th ed. Thaiwatanapanich: Bangkok.

Thanarat Sirisawadi. (1980). Relationship between reading speed, reading comprehension, and learning achievement in Thai language of Mathayom Suksa one students in Bangkok Metropolis. (Thai version). Master's Thesis, Chulalongkorn University.

Walaiporn Artidtieng. (1986). A comparison of Thai reading comprehension of Prathom Suksa six students with different characteristic and background. (Thai version). Master's Thesis, Chulalongkorn University.

Wit Withawet. (1993). General philosophy. (11th ed). (Thai version). Bangkok: Aug-Sawn-Jah-Ruhn-Taht.

Yongyuth Yuengyong. (1986). The relationship between reading efficiency and learning achievement in Thai language of Prathom Suksa six students in schools under the jurisdiction of the office of Chanthaburi provincial primary education. (Thai version). Master's Thesis, Chulalongkorn University.

In English

Ames, C., & Ames, R. (1984). Systems of student and teacher motivation: Toward a qualitative definition. Journal of Educational Psychology, 76, 478-487.

- Ames, C., & Archer, J. (1988). Achievement goals in the classroom: Students' learning strategies and motivation processes. Journal of Educational Psychology, 80, 260-267.
- Andrianantenaina, D. Z. (1994). Effects of multiple rereadings on foreign language readers' recall, grammaticality judgement, and vocabulary recognition. Doctoral dissertation, University of Texas. 1993. Dissertation Abstracts International, 54(08), 2963 A.
- Bandura, A. (1977). Social learning theory. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Bandura, A. (1986). Social foundations of thought and action: A social cognitive theory. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Bandura, A. (1986). Social foundations of thought and action: A social cognitive theory. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Bandura, A. (1989). Self-regulation of motivation and action through internal standards and goal systems. In L. A. Pervin (Ed.), Goal Concepts in personality and social psychology, 19-85. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Bandura, A., & Schunk, D. H. (1981). Cultivating competence, self-efficacy, and intrinsic interest through proximal self-motivation. Journal of Personality and Social Psychology, 41, 586-598.
- Barnett, J. E., & Seefeld, R. W. (1989). Read something once why read it again? : Repetition reading and recall. Journal of Reading Behavior, 21, 351-360.
- Betts, E. A. (1957). Foundations of reading instruction. New York: American Book. Cited in Strang, R. Diagnostic teaching of reading. New York: McGraw-Hill, 1969.

- Boyer, L. M. (1993). Reading to read: generalization and effects on comprehension. Doctoral dissertation, University of Southern Mississippi, 1992. Dissertation Abstracts International, 54(03), 873 A.
- Campbell, D. T., & Stanley, J. C. (1963). Experimental and quasi-experimental designs for research. Chicago: Rand McNally.
- Carver, S. C., & Scheier, M. F. (1982b). Control theory: A useful conceptual framework for personality-social, clinical, and health psychology, Psychological Bulletin, 92(1), 111-135.
- Catania, A. C. (1975). The myth of self-reinforcement. Behaviorism, 3, 192-199.
- Chomsky, C. (1976). After decoding : What? Language Arts, 53, 288-296.
- Conte, R., & Humphreys, R. (1989). Repeated readings using audiotaped material enhances oral reading in children with reading difficulties. Journal of Communication Disorders, 22, 65-79.
- Dahl, P. R., & Samuels, S. J. (1979). An experimental program for teaching high-speed word recognition and comprehension skills. In J.E. Button, T. Lovitt, & T. Rowland (Eds.). Communications research in learning disabilities and mental retardation (pp. 33-65). Baltimore, MD: University Park Press.
- Deci, E. L., Vallerand, R. J., Pelletier, L. G., & Ryan, R. M. (1991). Motivation and education: The self-determination perspective. Educational Psychologist, 26, 325-346.

- Dickerson, E. A., & Creedon, C. F. (1981). Self-selection of standards by children: The relative effectiveness of pupil-selected and teacher-selected standards of performance. Journal of Applied Behavior Analysis, *14*, 425-433.
- Dowhower, S. L. (1987). Effects of repeated reading on second-grade transitional readers' fluency and comprehension. Reading Research Quarterly, *22*(4), 389-406.
- Dowhower, S.L. (1989). Repeated reading: research into practice. The Reading Teacher, *42*, 502-507.
- Durgunoglu, A.Y. (1993). Effects of repeated readings on bilingual and monolingual memory for text. Contemporary Educational Psychology, *18*, 294-317.
- Dweck, C. S. (1986). Motivational processes affecting learning. American Psychologist, *41*, 1040-1048.
- Dweck, C. S., & Leggett, E. L. (1988). A social-cognitive approach to motivation and personality. Psychological Review, *95*, 256-273).
- Eldridge, J. L. (1990). Increasing the performance of poor readers in the third grade with a group-assisted strategy. Journal of Educational Research, *84*, 69-77.
- Ensor, A. D. (1994). The effect of the method of repeated reading on the reading fluency and word recognition accuracy of deaf adolescents. Doctoral dissertation, University of Missouri-Columbia, 1992. Dissertation Abstracts International, *54*(07), 2520.
- Erickson, L., & Krajenta, M. (1991). How fast should young readers read? Illinois Reading Council Journal, *19*, 10-14.

- Farr, R., & Roser, N. (1979). Teaching a child to read. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Fillmore, L. W., & Valadez, C. (1986). Research on teaching. (3rd ed.) New York: Macmillan.
- Fry, E. B. (1972). Reading instruction for classroom and clinic. New York: McGraw-Hill.
- Gage, N. L., & Berliner, D. C., (1992). Educational psychology. (5th ed.) Boston: Houghton Mifflin.
- Gayeski, G. Y. (1991). The effect of repeated readings variation of the neurological impress method on the reading comprehension of adolescent male disabled readers. Doctoral dissertation, Temple University, 1989. Dissertation Abstracts International, 51(07), 2329 A.
- Glover, J. A., Ronning, R. R., & Bruning, R. H. (1990). Cognitive psychology for teacher. New York: Macmillan.
- Goodman, K. S. (1970). Reading: A psycholinguistic guessing game. In H. Singer & R.B. Ruddell (Eds.), Theoretical models and processes in reading (pp. 257-271). Newark, DE: International Reading Association.
- Goodman, K. S. (1982a). Reading: A psycholinguistic guessing game. In F.V. Gollasch (Ed.), Language and literacy (V.1, pp. 19-31). Boston: Routledge & Kagan Paul.

- Goodman, K. S. (1982b). The reading process: Theory and practice In F. V. Gollasch (Ed.), Language and literacy (V.1, pp. 19-31). Boston: Routledge & Kagan Paul.
- Gough, P. B. (1984). Word recognition. In P. D. Pearson (Ed.), Handbook of research on reading (pp.225-254). New York: Longman.
- Gough, P. B. (1972). One second of reading. In F. Kavanagh & I. G. Mattingly (Eds.), Language by ear and by eye (pp. 331-385). Cambridge, MA: MIT Press.
- Gross, A. M., & Drabman, R. S. (1982). Teaching self-recording, self-evaluation, and self-reward to nonclinic children and adolescents, In P. Karoly and F. H. Kanfer (Eds.), Self-management and behavior change: From theory to practice (pp. 285-313). New York: Pergamon.
- Gross, A. M., & Wojnilower, D. A. (1984). Self-directed behavior change in children : Is it self-directed?. Behavior Therapy, 15, 501-513.
- Hannah, A. M. (1994). The effects of repeated readings on the reading fluency and comprehension of second-grade, chapter 1 students. Doctoral dissertation, University of Delaware, 1994. Dissertation Abstracts International, 55(03), 466 A.
- Herman, P. A. (1985). The effect of repeated reading reading rate, speech pauses, and word recognition accuracy. Reading Research Quarterly, 20, 553-564.
- Hoffman, J. V. (1987a). Rethinking the roll of oral reading in basal instruction. Elementary School Journal, 87, 367-374.

- Hom, H. L., & Murphy, M. D. (1985). Low need achievers' performance: The positive impact of a self-determined goal. Personality and Social Psychology Bulletin, 11, 275-285.
- Huey, E. B. (1968). The psychology and pedagogy of reading. Cambridge, MA: MIT Press. (Originally published in 1908). Cited in Samuels, S. J. Knowing, learning, and thinking: An independent study course. University of Minnesota, 1993.
- Jones, R. T, Nelson, R. E., & Kazdin, A. E. (1977). The role of external variables in self-reinforcement: A review. Behavior Modification, 2, 93-112.
- Just, M. A. & Carpenter, P. A. (1987). The psychology of reading and language comprehension. Boston: Allyn & Bacon.
- Kirk, R. E. (1982). Experimental design: Procedures for the behavioral sciences. (2nd ed). Belmont, California: Brooks/Cole.
- Koller, J. R. (1994). The effect of the method of repeated readings on the reading fluency and word recognition accuracy of deaf adolescents. Doctoral dissertation, University of Missouri, 1992. Dissertation Abstracts International, 54(07), 2520 A.
- Koskinen, P. S., and Blum, I. H. (1986). Paired repeated reading: A classroom strategy for developing fluent reading. The Reading Teacher, 40, 70-74.
- Koskinen, P. S, Gambrell, L., & Kapinus, B. (1989). The effects of rereading and retelling upon young children's reading comprehension, In S. McCormick & J. Zutell (Eds.), Cognitive and social perspectives for literacy research and instruction (pp. 233-239). Chicago, IL: National Reading Conference.

- LaBerge, D., & Samuels, S. J. (1974). Toward a theory of automatic information processing in reading. Cognitive Psychology, 6, 293-323.
- Layton, C. A. K. (1994). Effects of repeated readings for increasing reading fluency in elementary students with low vision. Doctoral dissertation, Tech Tech University, 1993. Dissertation Abstract International, 55(01), 70 A.
- Levy, B. A., Nicholls, A., & Kohen, D. (1993). Repeated readings: Process benefits for good and poor readers. Journal of Experimental Child Psychology, 56, 303-327.
- Locke, E. A., & Latham, G. P. (1990). A theory of goal setting and task performance. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Ludo T. V. (1990). Acquisition of reading in a second language. Journal of Reading Research Quarterly, Spring, 90-114.
- Mathes, P. G. (1993). Peer-mediated reading instruction in special education resource settings. Doctoral dissertation, Vanderbilt University, 1992. Dissertation Abstracts International, 53(09), 3170 A.
- Margaret, A. R., JoAnne, S. C., Joyce, H. J., and Janet, W. L. (1996). Reading problem : Assessment and teaching strategies. Boston: Allyn and Bacon.
- Morgan, R., & Lyon, E. (1979). Paired reading--A preliminary report on a technique for parental tuition of reading-retarded children. Journal of Child Psychology and Psychiatry, 20, 151-160.
- Morrow, L. M. (1988). Young children's responses to one-to-one story readings in school settings. Reading Research Quarterly, 23(1), 89-107.

- Moyer, S. B. (1982). Repeated readings. Journal of Learning Disabilities, 15, 619-623.
- Nezu, A., & D'Zurilla, T. J. (1981). Effects of problem definition and formulation on the generation of alternatives in the social problem-solving process. Cognitive Therapy and Research, 5, 265-271.
- O'Leary, S., & Dubey, D. (1979). Applications of self-control procedures by children: A review. Journal of Applied Behavior Analysis, 12, 449-465.
- Olson, J. P., & Dillner, M. H. (1976). Learning to teach reading in the elementary school: Utilizing a competency-based instructional system. New York: Macmillan.
- O'Shea, L. J., Sindelar, P. T., & O'Shea, D. J. (1985). The effects of repeated readings and attentional cues on reading fluency and comprehension. Journal of Reading Behavior, 17(2), 129-142.
- Oxford, R. L. (1990). Language learning strategies: What every teacher should know. New York: Newsbury House.
- Parson, P. T. (1994). The effects of reading practice on reading achievement, oral reading rate, and oral reading accuracy (repeated reading, audio support). Doctoral dissertation, University of Texas at Austin, 1992. Dissertation Abstracts International, 54(12), 4333 B.
- Perfetti, C. A. (1985). Reading ability. New York: Oxford University Press.
- Perfetti, C. A., & Lesgold, A. M., (1979). Coding and comprehension in skilled reading and implications for reading instruction. In L. B. Resnick & P. A.

- Weaver (Eds.), Theory and practice of early reading (pp. 57-84). Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Rasinski, T. V. (1989). Fluency for everyone: Incorporating fluency instruction in the classroom. The Reading Teacher, 42, 690-693.
- Rasinski, T. V. (1990). Effects of repeated reading and listening-while-reading on reading fluency. Journal of Educational Research, 83(3), 147-150.
- Rashotte, C. A., & Torgensen, J. K. (1985). Repeated reading and reading fluency in learning disabled children. Reading Research Quarterly, 20, 180-188.
- Rayner, K., & Pollatsek, A. (1989). The psychology of reading. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- Reber, A. S. (1985). Dictionary of psychology. New York: Penguin Books.
- Samuels, S. J. (1979). The method of read. The Reading Teacher 32, 403-420.
- Samuels, S. J. (1993). Knowing, learning, and thinking: An independent study course. University of Minnesota.
- Samuels, S. J. (1994). Model of beginning and Fluent reading: Teaching reading and Materials Preparation Based on New Reading Theories, (14-16 Mar. 1994). Bangkok: Unpublished Manuscript.
- Schreiber, P. A. (1980). On the acquisition of reading fluency. Journal of Reading Behavior, 12, 177-186.
- Schunk, D.H. (1985). Participation in goal setting: Effects on self-efficacy and skills of learning disabled children. Journal of Special Education, 19, 307-317.

- Schunk, D. H. (1990). Goal setting and self-efficacy during self-regulated learning. Educational Psychology, 25, 71-86.
- Schutz, P. A. (1991). Goals in self-directed behavior. Educational Psychology, 26(1), 55-67.
- Selvey, A. S. (1990). Effects of repeated reading on decoding disfluency and reading comprehension. Doctoral dissertation, Florida State University, 1989. Dissertation Abstracts International 51(02): 467 A.
- Sindelar, P., Monda, L., & O'Shea, L. (1990). Effects of repeated readings on instructional-and mastery-level readers. Journal of Educational Research, 83 (4), 220-226.
- Singer, H. & Donlan, D. (1989). Reading and learning from text. NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Smith, F. (1988). Understanding reading: A psycholinguistic analysis of reading and learning to read. Hillsdale, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Speidel, G. E., and Tharp, R. G. (1980). What does self-reinforcement reinforce: An empirical analysis of the contingencies in self-determined reinforcement. Child Behavior Therapy, 8, 9-16.
- Spiegler, M. D., & Guevremont, D. C. (1993). Contemporary behavior therapy. 2nd ed. Pacific Grove, California: Brooks/Cole.
- Spooner, F. (1983). Testing for teaching. London: Hodder & Stoughton.

- Spring, C., Blunden, D., & Gatheral, M. (1981). Effect o reading comprehension of training to automaticity in word-readings. Perceptual and Motor Skills, 53, 779-786.
- Suter, D. P. (1992). The effects of repeated readings on reading achievement in low-skilled young adults (remediation). Doctoral dissertation, University of Utah, 1992. Dissertation Abstracts International, 53(05), 1369 A.
- Sweeney, W. J. (1993). The effects of repeated reading instruction on recall of text of elementary students academically at-risk (at risk, reading instruction). Doctoral dissertation, Ohio State University, 1992. Dissertation Abstracts International, 53(08), 4360 B.
- Watson, D.L., & Tharp, R.G. (1985). Self-directed behavior: Self-modification for personal adjustment. (4th.ed). Monterey, California: Brooks/Cole.
- Weinstein, G., & Cooke, N. L. (1992). The effects of two repeated reading interventions on generalization of fluency. Journal of Learning Disability Quarterly, 15, 21-28.
- Wilson, S. B. (1992). The effects of repeated reading on the development of decoding skills in second-graders. Doctoral dissertation, University of Texas, 1991. Dissertation Abstracts International, 52(12), 4279 A.
- Yaden, D. (1988). Understanding stories through repeated read-aloud: How many does it take?. The Reading Teacher, 41(6), 556-560.
- Young, A. R. (1994). Determinants of oral reading fluency and expressiveness in poor and average readers (poor readers). Doctoral dissertation, University of Waterloo (Canada), 1993. Dissertation Abstracts International, 54(11), 4050A.

Zimmerman, B.J. (1989). A social cognitive view of self-regulated academic learning. Journal of Educational Psychology, 81, 329-339.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Appendices

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Appendix A

Table A1 baseline Scores and Students' Attributes

Table A2 Mean Reading Times for Repeated Stories

Table A3 Mean Error Detection Scores for Repeated Stories

Table A4 Mean Comprehension Scores for Repeated Stories

Table A5 Mean Reading Times for Non-Repeated Stories

Table A6 Mean Error Detection Scores for Non-Repeated Stories

Table A7 Mean Comprehension Scores for Non-Repeated Stories

Table A8 Reading Time Scores in the RR+SDB group

Table A9 Error Detection Scores in the RR+SDB group

Table A10 Comprehension Scores in the RR+SDB group

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Table A1**Baseline Scores and Students' Attributes**

Students	Sex	Tribe	Mean		
			Reading Times	Comprehension	Error Detection
			(seconds)	(scores)	(words)
1	Male	Hmong	391.25	2.00	6.50
2	Male	Hmong	391.50	2.25	7.25
3	Male	Hmong	393.25	2.25	7.25
4	Male	Hmong	396.00	2.50	10.00
5	Male	Hmong	401.00	2.50	8.25
6	Male	Hmong	422.25	1.50	7.00
7	Female	Hmong	375.25	2.50	11.00
8	Female	Hmong	385.00	1.25	4.00
9	Female	Hmong	385.00	1.50	6.00
10	Female	Hmong	386.50	2.25	8.75
11	Female	Hmong	401.50	2.25	9.25
12	Female	Hmong	411.50	2.00	7.25
13	Male	Karen	370.50	2.50	9.00
14	Male	Karen	375.75	1.50	3.50
15	Male	Karen	376.25	1.75	4.25
16	Male	Karen	380.25	2.25	4.25
17	Male	Karen	383.75	2.25	5.50
18	Male	Karen	430.75	2.25	6.00

Table A1 (Ext.)

Students	Sex	Tribe	Mean		
			Reading Times	Comprehension	Error Detection
			(seconds)	(scores)	(words)
19	Male	Karen	441.50	2.25	9.00
20	Male	Karen	442.25	2.25	9.00
21	Male	Karen	450.75	2.50	9.25
22	Male	Lisu	380.75	2.00	8.75
23	Male	Lisu	384.75	2.25	9.00
24	Female	Karen	376.75	2.00	12.00
25	Female	Karen	388.00	2.25	10.00
26	Female	Karen	405.25	1.50	6.50
27	Male	Lisu	365.00	2.50	10.00
28	Male	Lisu	370.75	2.00	9.00
29	Male	Lisu	387.50	2.25	9.75
30	Male	Lisu	391.75	2.50	10.00
31	Female	Lisu	399.00	1.50	6.25
32	Female	Lisu	408.50	2.25	6.50
33	Female	Lisu	411.00	2.25	6.50
34	Female	Lisu	413.00	2.25	9.50
35	Female	Lisu	420.00	1.50	4.50
36	Male	Lahu	380.00	2.00	7.50
37	Male	Lahu	391.25	2.25	9.00

Table A1 (Ext.)

Students	Sex	Tribe	Mean		
			Reading Times	Comprehension	Error Detection
			(seconds)	(scores)	(words)
38	Female	Lahu	370.00	2.50	10.00
39	Female	Lahu	385.00	1.25	6.50
40	Female	Lahu	388.50	1.50	7.00
41	Female	Lahu	390.00	2.00	8.50
42	Female	Lahu	391.25	2.25	9.50
43	Male	Arkha	388.00	2.25	7.50
44	Female	Arkha	380.25	2.00	9.50
45	Female	Yao	395.50	2.00	8.25

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Table A2**Mean Reading Times for Repeated Stories**

Student	T1	T2	T3	T4	NT
1	266.2	286.6	273.8	261.6	267.3
2	231.8	228.2	226.4	209.8	239.0
3	263.0	250.6	255.4	237.0	241.3
4	391.4	363.4	338.6	306.0	375.0
5	320.4	334.0	345.0	321.0	309.0
6	234.8	251.2	219.8	198.6	217.7
7	276.6	259.2	250.8	238.6	274.3
8	352.2	312.2	307.2	289.8	281.0
9	310.4	295.0	284.2	253.2	276.7
10	414.0	374.4	384.4	348.8	260.3
11	343.6	313.8	314.8	295.0	373.0
12	324.6	292.6	294.2	287.0	331.3
13	422.4	411.6	398.4	351.4	401.7
14	452.4	378.8	360.4	334.0	376.7

Note. (a) T1 = reading times for version 1, T2 = reading times for version 2,

T3 = reading times for version 3, T4 = reading times for version 4,

NT = reading times for generalized stories.

(b) Each reading time score is averaged from 5 repeated stories; each score for generalized stories is averaged from 3 new stories.

Table A3**Mean Error Detection Scores for Repeated Stories**

Student	D1	D2	D3	D4	ND
1	5.0	5.8	7.8	10.4	4.3
2	9.0	8.8	10.6	9.4	6.3
3	8.4	8.6	12.6	12.8	7.0
4	11.0	13.8	16.2	14.8	13.0
5	4.8	5.2	7.2	7.2	5.0
6	7.8	8.6	8.4	10.8	5.7
7	9.8	13.6	14.6	13.0	9.7
8	10.2	9.4	13.4	13.6	5.7
9	8.6	12.8	15.6	14.6	8.3
10	3.6	5.6	6.0	7.2	2.3
11	5.8	6.4	6.8	6.4	6.3
12	11.0	11.6	15.6	15.4	12.3
13	7.8	10.0	13.8	12.6	8.0
14	11.2	10.8	10.6	11.2	10.7

Note. (a) D1 = error detection for version 1, D2 = error detection for version 2, D3 = error detection for version 3, D4 = error detection for version 4, ND = error detection for generalized stories.

(b) Each error detected score is averaged from 5 repeated stories; each score for generalized stories is averaged from 3 new stories.

Table A4**Mean Comprehension Scores for Repeated Stories**

Student	C1	C2	C3	C4	NC
1	3.0	3.4	2.8	3.2	2.7
2	2.8	2.8	2.2	3.2	2.3
3	2.6	2.6	2.2	1.8	1.7
4	1.8	2.0	1.8	1.8	1.0
5	2.8	1.8	2.2	2.8	1.7
6	1.4	2.0	3.4	2.8	2.3
7	2.4	3.2	2.2	2.6	2.3
8	2.6	2.6	2.6	2.6	1.0
9	2.4	2.6	2.2	2.4	1.7
10	2.4	2.0	1.4	1.8	0
11	1.4	1.6	1.0	2.4	0.3
12	3.6	2.8	2.6	3.2	2.3
13	1.8	2.6	2.4	2.6	2.3
14	2.8	3.0	3.2	3.8	2.0

Note. (a) C1 = comprehension scores for version 1, C2 = comprehension scores for version 2, C3 = comprehension scores for version 3, C4 = comprehension scores for version 4, NC = comprehension scores for generalized stories. (b) Each comprehension score for repeated stories is averaged from 5 repeated stories; each score for generalized stories is averaged from 3 new stories.

Table A5**Mean Reading Times for Non-repeated Stories**

Student	T1	T2	T3	T4	NT
1	238.4	268.8	250.6	246.8	260.7
2	297.8	310.2	320.6	308.0	246.7
3	304.2	315.0	269.0	292.4	314.6
4	447.0	488.4	427.6	437.8	280.3
5	274.0	299.4	287.4	282.8	253.7
6	299.4	306.6	315.0	334.2	317.7
7	315.8	319.2	322.4	333.6	265.0
8	284.4	305.0	310.6	306.8	274.7
9	305.6	348.2	332.4	322.6	271.7
10	335.6	335.6	307.4	328.6	329.0
11	278.2	274.8	279.4	281.4	251.3
12	301.6	323.2	318.0	305.6	276.7
13	336.6	354.0	342.8	348.0	299.3
14	359.8	371.2	373.4	334.6	294.0

Note. (a) T1 = reading times for version 1,

T2 = reading times for version 2,

T3 = reading times for version 3, T4 = reading times for version 4,

NT = reading times for generalized stories.

(b) Each reading time score for non-repeated stories is averaged from 5 non-repeated stories; each score for generalized stories is averaged from 3 new stories.

Table A6**Mean Error Detection for Non-repeated Stories**

Student	D1	D2	D3	D4	ND
1	13.0	9.4	11.4	10.6	12.3
2	9.8	9.8	8.6	10.4	6.7
3	5.6	6.8	5.0	9.0	7.7
4	9.6	6.8	8.0	8.2	4.7
5	4.6	5.6	5.6	9.0	5.7
6	9.2	9.2	11.6	12.0	11.7
7	8.6	7.2	9.2	8.8	8.3
8	11.8	11.4	13.6	12.6	10.7
9	8.0	7.0	7.6	7.0	6.3
10	7.8	6.8	5.6	7.6	6.0
11	4.8	5.0	6.8	6.6	7.3
12	12.4	12.0	11.8	10.6	9.0
13	10.8	10.0	9.2	10.4	9.3
14	5.8	3.4	3.2	5.0	3.0

Note. (a) D1 = error detection for version 1, D2 = error detection for version 2, D3 = error detection for version 3, D4 = error detection for version 4, ND = error detection for generalized stories.

(b) Each error detected score for non-repeated stories is averaged from 5 non-repeated stories; each score for generalized stories is averaged from 3 new stories.

Table A7**Mean Comprehension Scores for Unpractice Stories**

Student	C1	C2	C3	C4	NC
1	3.4	3.0	3.6	3.4	1.7
2	3.2	2.8	2.6	3.0	2.7
3	3.0	2.4	3.2	2.8	1.7
4	2.0	2.4	2.4	2.2	0.7
5	2.4	2.0	2.8	2.2	1.7
6	2.0	3.0	2.0	2.2	1.3
7	1.6	1.4	1.6	0.6	0.3
8	2.2	3.2	3.2	1.8	1.7
9	1.8	2.4	2.0	1.0	1.3
10	3.4	4.0	3.8	4.0	2.7
11	2.8	2.4	3.4	2.2	3.0
12	2.2	3.0	3.4	2.6	1.7
13	2.6	3.0	2.8	2.2	2.3
14	1.6	1.8	2.4	1.6	1.3

Note. (a) C1 = comprehension scores for version 1, C2 = comprehension scores for version 2, C3 = comprehension scores for version 3, C4 = comprehension scores for version 4, NC = comprehension scores for generalized stories. (b) Each score for non-repeated stories is averaged from 5 non-repeated stories; each score for generalized stories is averaged from 3 new stories.

Table A8**Reading Time Scores for the RR+SDB group**

	Baseline				New			Repeated			
	B1	B2	B3	B4	N1	N2	N3	R1	R2	R3	R4
Students											
1	411	410	372	373	274	282	246	266.2	286.6	273.8	261.6*
2	406	398	390	346	252	238	227	231.8	228.2	226.4	209.8
3	461	435	424	446	272	233	219	263.0	250.6	255.4	237.0
4	347	392	367	397	352	364	409	391.4	363.4	338.6	306.0
5	390	398	376	386	297	317	313	320.4	334.0	345.0	321.0
6	439	413	365	435	236	206	211	234.8	251.2	219.8	198.6
7	366	382	403	409	263	289	271	276.0	259.2	250.0	238.6

Note.

B1= base story 1, B2 = base story 2, B3 = base story 3, B4 = base story 4.

N1= new story 1, N2 = new story 2, N3 = new story 3, N4 = new story 4.

R1 = repeated story 1, R2 = repeated story 2, R3 = repeated story 3,

R4 = repeated story 4.

* Each repeated score is averaged from five repeated stories.

Table A9**Errors Detected Scores for the RR+SDB group**

	Baseline				New			Repeated			
	B1	B2	B3	B4	N1	N2	N3	R1	R2	R3	R4
Students											
1	5	6	9	7	3	5	5	5.0	5.8	7.8	10.4 *
2	4	6	7	8	6	7	6	9.0	8.8	10.6	9.4
3	4	5	4	4	7	6	8	8.4	8.6	12.6	12.8
4	9	5	5	5	11	13	15	11.0	13.8	16.2	14.8
5	10	9	10	10	5	7	3	4.8	5.2	7.2	7.2
6	5	7	7	8	5	8	4	7.8	8.6	8.4	10.8
7	9	10	9	10	7	8	14	9.8	13.6	14.6	13.0

Note.

B1= base story 1, B2 = base story 2, B3 = base story 3, B4 = base story 4.

N1= new story 1, N2 = new story 2, N3 = new story 3, N4 = new story 4.

R1 = repeated story 1, R2 = repeated story 2, R3 = repeated story 3,

R4 = repeated story 4.

* Each repeated score is averaged from five repeated stories.

Table A10**Comprehension Scores for the RR+SDB group**

	Baseline				New			Repeated			
	B1	B2	B3	B4	N1	N2	N3	R1	R2	R3	R4
Students											
1	2	2	2	3	3	2	3	3.0	3.4	2.8	3.2 *
2	1	0	2	2	2	2	3	2.8	2.8	2.2	3.2
3	2	2	3	2	2	0	3	2.6	2.6	2.2	1.8
4	2	3	1	3	1	0	2	1.8	2.0	1.8	1.8
5	2	2	2	3	1	2	2	2.2	1.8	2.2	2.8
6	3	4	1	1	3	3	1	1.4	2.0	3.4	2.8
7	2	3	1	3	3	2	2	2.4	3.2	2.2	2.6

Note.

B1= base story 1, B2 = base story 2, B3 = base story 3, B4 = base story 4.

N1= new story 1, N2 = new story 2, N3 = new story 3, N4 = new story 4.

R1 = repeated story 1, R2 = repeated story 2, R3 = repeated story 3,

R4 = repeated story 4.

* Each repeated score is averaged from five repeated stories.

Appendix B

B.1 Same-Story Sets

B.2 Different-Story Sets

B.3 Generalized Stories

B.4 Baseline Stories

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

B.1 Same-Story Sets

B.1.1 Same-Story Set 1 and Comprehension Questions

พ่อค้าแลกเปลี่ยน (A Chaff Merchant)

(Version 1)

มหาเศรษฐีคนหนึ่งพูดกับภรรยาว่า “ลูกชายของเขาก็โตแล้ว ดูไม่ค่อยจะเอาใจใส่ ช่วยเหลือการงานเลย ชอบเอาแต่ใจตัวเอง นี่ถ้าสิ้นบุญพ่อแม่แล้วไหนจะรักษาสมบัติไว้ได้ เวลานี้บุตรแอบได้ยื่นเข้าจึง เข้าไปหาแล้วพูดว่า “คุณพ่อไม่ต้องห่วงหรอกผมจะลงมือค้าขายให้ร่ำรวยเหมือนกับพ่อ” บุตรชายเศรษฐีจึงได้รื้อเงินพ่อไปซื้อเสื้อผ้าและเครื่องใช้สอยต่าง ๆ บรรจลงเรือสำเภาไปค้าขายต่างเมือง

ครั้นถึงแล้วก็ร้องบอกชาวเมืองให้เอาดินเหนียวมาแลกกับสินค้าของตน ชาวเมืองต่างพากันขุดดินเหนียวมาแลกจำนวนมาก ลูกชายเศรษฐีนำดินเหนียวทั้งหมดกลับบ้าน พ่อเศรษฐีรู้เข้าก็เสียใจ สามวันต่อมา บุตรเศรษฐีซื้อข้าวเปลือกบรรทุกสำเภาไปแลกเปลี่ยนที่เมืองนั้นอีกได้แลกเปลี่ยนมาหลายสำเภา คราวนี้เศรษฐีโกรธจัดถึงกับตัดพ้อตัดลูกกันทีเดียว

บุตรเศรษฐีไม่ว่าอะไรได้สิ่งให้เอาแลกเปลี่ยนสมกับดินเหนียวเหล่านั้น แล้วทำเป็นแค้น ๆ เล็กบ้างโตบ้างนำไปเผาเป็นอิฐลงรักปิดทองเรียบร้อย จากนั้นบรรทุกไปที่เมืองนั้นอีก แล้วร้องบอกชาวเมืองว่าใครอยากได้ทองคำก็ให้เอาเงินมาแลกหนักต่อหนักชาวเมืองรีบแย่งกันเอาเงินไปแลกทอง เพราะเคยได้มาสองครั้งแล้วเงินไม่มีความสงสัย

ไม่ทันถึงอันทองก็หมด ลูกเศรษฐีได้เงินหลายสำเภารีบนำกลับบ้านเมื่อบิดาทราบเรื่องก็มีความยินดี นึกสรรเสริญบุตรว่ามีปัญญาดี แต่อนิจจาสองพ่อลูกร่ำรวยอยู่ได้ไม่นาน ความทุจริตที่ตนทำนั้นก่อให้เกิดวิบัติต่าง ๆ นานา ไม่มีใครคบค้าสมาคมด้วย มีหน้าซ้ำถูกโจรปล้นเงินไปจนหมดสิ้น

คำถามความเข้าใจเรื่อง พ่อค้าเกลือ (Version 1)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 1 Version 1

1. สิ่งของที่แลกกันในวันแรกคือข้อใด
 - ก. ข้าวเปลือกกับดินเหนียว
 - ข. ข้าวเปลือกกับเกลือ
 - ค. ดินเหนียวกับเสื้อผ้า
 - ง. เกลือบกับเสื้อผ้าเครื่องใช้
2. "ตัดพ่อตัดลูก" หมายถึงอะไร
 - ก. พ่อกับลูกแยกกันอยู่
 - ข. พ่อกับลูกไม่พบหน้ากัน
 - ค. ไม่เป็นพ่อลูกกันอีกต่อไป
 - ง. พ่อกับลูกทะเลาะเบาะแว้งกัน
3. ในขั้นแรกลูกชายเศรษฐีทำทองคำอย่างไร
 - ก. นำดินเหนียวคลุกกับเกลือ
 - ข. นำดินเหนียวมาปั้นเป็นอิฐ
 - ค. เผลาเกลือคลุกกับดินเหนียว
 - ง. นำเกลือมาปั้นรวมกับดินเหนียว
4. ตอนแรกมหาเศรษฐีเห็นว่าลูกชายของตนมีนิสัยอย่างไร
 - ก. ชอบแต่ความสะอาดสบาย
 - ข. เป็นคนที่ไม่ประหยัด
 - ค. ทำตามใจตนเอง
 - ง. ไม่ยอมทำอะไรเลย
5. ในข้อใดมีสินค้าที่ไม่ใช่ของลูกชายเศรษฐี
 - ก. เสื้อผ้า ข้าวเปลือก
 - ข. เครื่องใช้ ดินเหนียว
 - ค. ข้าวเปลือก เครื่องใช้
 - ง. เครื่องใช้ เสื้อผ้า

พ่อค้าแกลบ (A Chaff Merchant)

(Version 2)

มหาเศรษฐีคนหนึ่งพูดกับภรรยาว่า "ลูกชายของเราโตแล้ว ดูไม่ค่อยจะเอาใจใส่ช่วงเหลือการงานเลย ชอบเอาแต่ใจตัวเอง นี่ถ้าสิ้นบุญพ่อแม่แล้วไหนจะรักษาสมบัติไว้ได้เวลานั้นบุตรแถมได้ยินเข้า จึงเข้าไปหาแล้วพูดว่า "คุณพ่อไม่ต้องห่วงหรอกผมจะลงมือค้าขายให้ร่ำรวยเหมือนกับพ่อ" บุตรชายเศรษฐีจึงได้ขอเงินพ่อไปซื้อเสื้อผ้า และเครื่องใช้สองต่าง ๆ บรรจลงเรือสำเภาไปค้าขายต่างเมือง

ครั้นถึงแล้วก็ร้องบอกชาวเมืองให้เอาดินเหนียวมากแลกกับสินค้าของตน ชาวเมืองต่างพากันพูดดินเหนียวมากแลกจำนวนมาก ลูกชายเศรษฐีนำดินเหนียวทั้งหมดกลับบ้าน พอเศรษฐีรู้เข้าก็เสียใจ สามวันต่อมา บุตรเศรษฐีซื้อข้าวเปลือกบรทุกสำเภาไปแบกแกลบที่เมืองนั้นอีกได้แกลบกลับมาหลายสำเภา คราวนี้เศรษฐีโกรธจัดถึงกับดัดพ่อตัดลูกกันทีเดียว

บุตรเศรษฐีไม่ว่าอะไร ได้สั่งให้เอาแกลบผสมกับดินเหนียวเหล่านั้น แล้วทำเป็นแผ่น ๆ เล็ดบ้างโตบ้าง นำไปเผาเป็นอิฐลงรักปิดทองเรียบร้อย จากนั้นบรรทุกไปที่เมืองนั้นอีกแล้วร้องบอกชาวเมืองว่าใครอยากได้ทองคำก็ให้เอาเงินมาแลกหนักต่อหนัก ชาวเมืองรีบแย่งกันเอาเงินไปแลกทอง เพราะเคยได้มาสองครั้งแล้ว จึงไม่มีความสงสัย

ไม่ทันถึงวันทองก็หมด ลูกเศรษฐีได้เงินหลายสำเภารีบนำกลับมาบ้านเมื่อบิดาทราบเรื่องก็มีความยินดี นิดสรรเสริญบุตรว่ามีปัญญาดี แต่อนิจจาลองพ่อลูกร่ำรวยอยู่ได้ไม่นาน ความทุจริตที่ตนทำนั้นก่อให้เกิดวิบัติต่าง ๆ นานา ไม่มีใครคบค้าสมาคมด้วยมีหน้าซ้ำถูกโจรปล้นเงินไปจนหมดสิ้น

คำถามความเข้าใจเรื่อง พ่อค้าเกลือ (Version 2)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 1 Version 2

1. ในวันแรกลูกชายเศรษฐีบรรทุกอะไรลงเรือสำเภา
 - ก. เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม
 - ข. เครื่องใช้สอย
 - ค. ข้าวเปลือก
 - ง. ข้อ ก. และข้อ ข. ถูก
2. ทองในเรื่องนี้ทำมาจากอะไร
 - ก. ดินเหนียวอัดด้วยเกลือ
 - ข. ดินเหนียวปนกับเกลือ
 - ค. เกลือบั่นด้วยดินเหนียว
 - ง. ดินเหนียวโรยด้วยเกลือ
3. ในที่สุดเศรษฐีเห็นว่าลูกชายเป็นคนอย่างไร
 - ก. มีความหลักแหลม
 - ข. เอาการเอางานดี
 - ค. รักษาสมบัติพ่อแม่
 - ง. มีความมั่นใจในตัวเอง
4. ชาวบ้านเอาเงินมาแลกทองคำกันอย่างไร
 - ก. แลกขนาดเท่ากัน
 - ข. แลกจำนวนเท่ากัน
 - ค. แลกกองเท่ากัน
 - ง. แลกน้ำหนักเท่ากัน
5. ชาวเมืองเคยได้มาสองครั้งแล้ว สองครั้ง หมายถึงอะไรบ้าง
 - ก. ดินเหนียวกับเครื่องใช้
 - ข. เกลือบกับเครื่องใช้
 - ค. ข้าวเปลือกและเสื้อผ้า
 - ง. ดินเหนียวกับเกลือ

พ่อค้าแลกเปลี่ยน (A Chaff Merchant)

(Version 3)

มหาเศรษฐีคนหนึ่งพูดกับภรรยาว่า "ลูกชายของเราโตแล้ว ดูไม่ค่อยจะเอาใจใส่ ช่วยเหลือการงานเลย ชอบเอาแต่ใจตัวเอง นี่ถ้าสิ้นทุนพ่อแม่แล้วไหนจะรักษาสมบัติไว้ได้" เวลานั้นบุตรแอบได้ยินเข้าจึงเข้าไปหาแล้วพูดว่า "คุณพ่อไม่ต้องบ่วงทรอกผมจะลงมือค้าขายให้ร่ำรวยเหมือนกับพ่อ" บุตรชายเศรษฐีจึงได้ขอเงินพ่อไปซื้อเสื้อผ้าและเครื่องใช้สอยต่าง ๆ บรรจุนเรือสำเภาก็ขายต่างเมือง

ครั้นถึงแล้วก็ร้องบอกชาวเมืองให้เอาดินเหนียวมาแลกกับสินค้าของตน ชาวเมืองต่างพากันขุดดินเหนียวมาแลกจำนวนมาก ลูกชายเศรษฐีนำดินเหนียวทั้งหมดกลับบ้าง พ่อเศรษฐีรู้เข้าก็เสียใจ สามวันต่อมา บุตรเศรษฐีซื้อข้าวเปลือกบรรทุกสำเภาก็แลกเปลี่ยนที่เมืองนั้นอีกได้แลกเปลี่ยนมาหลายสำเภา คราวนี้เศรษฐีโกรธจัดถึงกับตัดพ่อตัดลูกกันทีเดียว

บุตรเศรษฐีไม่ว่าอะไร ได้สั่งให้เอาแลกเปลี่ยนสมกันดินเหนียวเหล่านั้น แล้วทำเป็นแพน ๆ เล็กบ้างโตบ้าง นำไปเผาเป็นอิฐลงรักปิดทองเรียบร้อย จากนั้นบรรทุกไปที่เมืองนั้นอีกแล้วร้องบอกชาวเมืองว่าใครอยากได้ทองคำก็ให้เอาเงินมาแลกหนักต่อหนัก ชาวเมืองรีบแย่งกันเอาเงินไปแลกทอง เพราะเคยได้มาสองครั้งแล้วจึงไม่มีความสงสัย

ไม่ทันถึงวันทองก็หมด ลูกเศรษฐีได้เงินหลายสำเภารับนำกลับบ้านเมื่อบิดาทราบเรื่องก็มีความยินดี นึกสรรเสริญบุตรว่ามีปัญญาดี แก่อนิจจาสองพ่อลูกร่ำรวยอยู่ได้ไม่นาน ความทุจริตที่ตนทำนั้นก่อให้เกิดวิบัติต่าง ๆ นานา ไม่มีใครคบค้าสมาคมด้วย มีหน้าซ้ำถูกโจรปล้นเงินไปจนหมดสิ้น

คำถามความเข้าใจ เรื่องพ่อค้าแกลบ (Version 3)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 1 Version 3

1. เศรษฐีรู้สึกยินดีเพราะเหตุใด
 - ก. ลูกชายเอาเงินไปแลกทอง
 - ข. ลูกชายได้เงินกลับมา
 - ค. ลูกชายแลกของได้มากมาย
 - ง. ลูกชายมีสติปัญญาเฉียบแหลม
2. สิ่งของที่แลกกันในวันที่สองคือข้อใด
 - ก. ข้าวเปลือกกับดินเหนียว
 - ข. ข้าวเปลือกกับแกลบ
 - ค. ดินเหนียวกับเสื้อผ้า
 - ง. แกลบบกับเสื้อผ้าเครื่องใช้
3. เศรษฐีรู้สึกอย่างไรเมื่อลูกชายกลับจากต่างเมืองครั้งแรก
 - ก. น้อยใจลูกชาย
 - ข. โกรธมาก
 - ค. ไม่สบายใจ
 - ง. สงสารลูกชาย
4. "สินบุญพ่อแม่" หมายความว่าอย่างไร
 - ก. พ่อแม่แยกจากกันไป
 - ข. พ่อแม่ไม่ทำบุญแล้ว
 - ค. พ่อแม่ทำบุญจนหมดสิ้น
 - ง. พ่อแม่เสียชีวิตลง
5. ในที่สุดเกิดอะไรขึ้นกับสองพ่อลูก
 - ก. เงินถูกขโมยไปหมดสิ้น
 - ข. ชาวเมืองตามมาแก้แค้น
 - ค. ทหารภัยสินที่ได้มาถูกปล้น
 - ง. ทั้งสองกลายเป็นขอทาน

พ่อค้าแกลบ (A Chaff Merchant)
(Version 4)

มหาเศรษฐีคนหนึ่งพูดกับภรรยาว่า "ลูกชายของเราก็โตแล้ว ดูไม่ค่อยจะเอาใจใส่ ช่วยเหลือการงานเลย ชอบเอาแต่ใจตัวเอง นี่ถ้าสิ้นบุญพ่อแม่แล้วไหมจะรักษาสम्บัติไว้ได้" เวลานั้นบุตรแอบได้ยินเข้า จึงเข้าไปหาแล้วพูดว่า "คุณพ่อไม่ต้องห่วงหรอกผมจะลงมือค้าขายให้ร่ำรวยเหมือนกับพ่อ" บุตรชายเศรษฐีจึงได้ขอเงินพ่อไปซื้อเสื้อผ้าและเครื่องใช้สอยต่าง ๆ บรรจลงเรือสำเภอไปค้าขายต่างเมือง

ครั้นถึงแล้วก็ร้องบอกชาวเมืองให้เอาดินเหนียวมากแลกกับสินค้าของตน ชาวเมืองต่างพากันชูดดินเหนียวมาแลกจำนวนมาก ลูกชายเศรษฐีนำดินเหนียวทั้งหมดกลับบ้าน พ่อเศรษฐีรู้เข้าก็เสียใจ สามวันต่อมา บุตรเศรษฐีซื้อข้าวเปลือกบรรทุกสำเภอไปแลกแกลบที่เมืองนั้นอีกได้แกลบกลับมาหลายสำเภา คราวนี้เศรษฐีโกรธจกถึงกับตัดพ่อตัดลูกกันทีเดียว

บุตรเศรษฐีไม่ว่าอะไร ได้สั่งให้เราแกลบผสมกับดินเหนียวเหล่านั้น แล้วทำเป็นแผ่น ๆ เล็กบ้างโตบ้าง นำไปเผาเป็นอิฐลงรักปิดทองเรียบร้อย จางนั้นบรรทุกไปที่เมืองนั้นอีกแล้วร้องบอกชาวเมืองว่าใครอยากได้ทองคำก็ให้เอาเงินมาแลกหนักต่อหนัก ชาวเมืองรีบแย่งกันเอาเงินไปแลกทอง เพราะเคยได้มาสองครั้ง แล้วจึงไม่มีความสงสัย

ไม่กี่วันทองก็หมด ลูกเศรษฐีได้เงินหลายสำเภารีบนำกลับมาบ้านเมื่อบิดาทราบเรื่องก็มีความยินดี นึกสรรเสริญบุตรว่ามีบุญญาดี แต่อันิจาสองพ่อลูกร่ำรวยอยู่ได้ไม่นาน ความทุจริตที่ตนทำนั้นก่อให้เกิดวิบัติต่าง ๆ นานา ไม่มีใครคบค้าสมาคมด้วย มีหน้าซำถูกโจรปล้นเงินไปทั้งหมดสิ้น

คำถามความเข้าใจเรื่อง พ่อค้าแกะ (Version 4)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 1 Version 4

1. ครั้งที่สามลูกชายเศรษฐีนำอะไรกลับมาบ้านบ้าง
 - ก. เรือสำเภากับสินค้า
 - ข. ทองคำกับสำเภา
 - ค. สำเภากับเงิน
 - ง. แกะกับข้าวเปลือก
2. ทำไมลูกชายเศรษฐีจึงรู้ว่าพ่อตำหนิตนเอง
 - ก. แอบได้ยินพ่อแม่คุยกัน
 - ข. คนอื่นเล่าให้ฟัง
 - ค. พ่อแม่บ่นให้ฟัง
 - ง. พ่อแม่เรียกไปว่ากล่าว
3. หลังจากไปค้าขายต่างเมืองทำให้เศรษฐีกับลูกชายเป็นอย่างไร
 - ก. ำรวายอยู่เป็นเวลานาน
 - ข. ผู้คนเกรงขามทั่วไป
 - ค. เป็นที่ยกย่องชมเชยจากผู้อื่น
 - ง. ำรวายอยู่ได้ไม่นาน
4. เศรษฐีโกรธจัดในเรื่องใด
 - ก. ลูกชายไม่ได้อะไรกลับมา
 - ข. ลูกชายเอาสิ่งของไปให้ชาวเมือง
 - ค. ลูกชายแลกสิ่งของไม่คุ้มค่า
 - ง. ลูกชายไม่ทำตามที่พ่อแม่สอน
5. ในที่สุดเกิดอะไรขึ้นกับสองพ่อลูก
 - ก. เงินถูกขโมยไปหมดสิ้น
 - ข. ชาวเมืองตามมาแก้แค้น
 - ค. ททรัพย์สินที่ได้มาถูกปล้น
 - ง. ทั้งสองกลายเป็นขอทาน

B.1.2 Same-Story Set 2 and Comprehension Questions

คืนแรกที่เข้าป่า (The First Jungle Night Trip)

(Version 1)

คืนหนึ่งปะแต้ออกไปล่าสัตว์กับพ่อในป่า เขาตื่นตื่นมากเพราะเป็นครั้งแรกที่ได้เข้าป่าในเวลากลางคืน พ่อพาปะแต้เดินวนไปวนมาในป่าเป็นเวลาอนอน จนกระทั่งพบไม้ป่าตัวหนึ่ง พ่อจึงเดินอ้อมไปทางหนึ่งเพื่อจะยิงไม้ป่าตัวนั้นให้ถนัดขึ้น ปล่อยให้ปะแต้นั่งรอดูคนเดียว ปะแต้กังวลจนเหงื่อไหลโชกไปทั้งตัว ความลึกคะนองหายไปหมด เขานึกในใจว่าถ้าพ่อตามไม้ป่าไปไกล จนกลับมาไม่ถูกเขาจะทำอย่างไรดี

สักครู่หนึ่งปะแต้ได้ยินเสียงหน้าไม้ดังแกร๊ก และได้ยินเสียงลูกดอกดังหวือ แล้วก็ได้ยินเสียงอีกทีตามมา ปะแต้ใจหายวาบเมื่อเห็นไม้ป่าวิ่งลื่นเข้าป่าหายไป เขาวิ่งตรงไปหาพ่อ และถามว่ายิงถูกหรือไม่ พ่อตอบอย่างตื่นเต้นว่าลูกดอกแฉลบไปถูกกิ่งไม้เฉียดไปนิดเดียว พ่อ นั่งลงและกวักยาออกมาดมรส ส่วนปะแต้เอามือเอามือล้วงหยิบน้อยหน้าในป่าออกมากิน

มีหิ่งห้อยตัวหนึ่งบินผ่านมา ปะแต้รีบจับไว้แล้วเอาใส่ไว้ในย่าม เมื่อยาหมดมวน พ่อก็ชวนปะแต้ลงไปจับเขียดในลำธารได้เขียดมากหลายตัว พ่อว่าคงจะพอแวงได้สักถ้วยหนึ่ง พ่อเหลือบไปเห็นใบเตยริบลำธาร จึงใช้มีดตัดได้มัดใหญ่เพื่อเอามาประกอบกับที่มีอยู่แล้วที่บ้านให้แม่เอาไปขายในเมือง

เมื่อได้สิ่งของตามต้องการแล้ว พ่อก็ชวนปะแต้กลับบ้าน คืนนี้ป่าทั้งป่าเงียบสงัด ดาวบนท้องฟ้าส่องแสงระยิบระยับ ปะแต้แ้มปากดูงย่ามดูหิ่งห้อยตัวที่เขาจับไว้ มันส่องแสงแวบ ๆ อยู่ในถุง เขาตั้งใจว่าจะเอามันไปอวดแม่และน้อง มันเป็นเรื่องที่เขาพอใจมากที่สุดในการมาเที่ยวป่าคืนนี้กับพ่อ

คำถามความเข้าใจเรื่อง เข้าป่า (Version 1)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 2 Version 1

1. ปะแต่วัวสีทึบอย่างไรในการเข้าป่ากับพ่อ
 - ก. กลัวจนตัวสั่น
 - ข. กลัวบ้างเล็กน้อย
 - ค. ตื่นเต้นมาก
 - ง. ตื่นเต้นเล็กน้อย
2. พ่อชวนปะแต่ว่าทำอะไรในป่าด้วยกัน
 - ก. ไปตัดใบเตย
 - ข. ไปจับเหี้ยด
 - ค. นั่งรอไก่อ่า
 - ง. เก็บของป่า
3. พ่อทำอะไรเมื่อเห็นไก่อ่า
 - ก. รีบเดินเข้าไปยิงทันที
 - ข. ค่อย ๆ ยกหน้าไม้ขึ้นเล็ง
 - ค. เดินวนไปวนมารอบ ๆ
 - ง. เดินเลี้ยว ๆ เข้าไปหา
4. ทำไมความคึกคะนองของปะแต่ว่าจึงหายไปหมด
 - ก. กลัวไก่อ่าหนีไปได้
 - ข. ในป่ากลางคืนมืดมาก
 - ค. พ่อให้รออยู่คนเดียว
 - ง. กลัวสัตว์ป่าเข้ามาทำร้าย
5. หิ่งห้อยที่ปะแต่ว่าจับอยู่ที่ใดอย่างไร
 - ก. กำลังที่บินเข้ามาใกล้
 - ข. บินไปบินมารอบ ๆ ป่า
 - ค. เกาะอยู่ตามกิ่งไม้
 - ง. เกาะอยู่ตามพื้นดิน

คืนแรกที่เข้าป่า (The First Jungle Night Trip)
(Version 2)

คืนหนึ่งปะแต้ออกไปล่าสัตว์กับพ่อในป่า เขาตื่นตัมมากเพราะเป็นครั้งแรกที่ได้เข้าป่าในเวลากลางคืน พ่อพาปะแต้เดิมวนไปวนมาในป่าเป็นเวลานาน จนกระทั่งพบไก่อ่าตัวหนึ่ง พ่อจึงเดินอ้อมไปทางหนึ่งเพื่อจะยิงไก่อ่าตัวนั้นให้ถนัดขึ้น ปลอยให้ปะแต้เฝ้ารออยู่คนเดียว ปะแต้กลัวจนเหงื่อไหลโชกไปทั้งตัว ความตึกคะนองหายไปหมด เขานึกในใจว่าถ้าพ่อตามไก่อ่าไปไกล จบกลับมาไม่ถูกเขาจะทำอย่างไรดี

สักครู่หนึ่งปะแต้ได้ยินเสียงหน้าไม้ดังแกร๊ก และได้ยินเสียงลูกดอกดังทวือ แล้วก็มิเสียงอีกก็ติดตามมา ปะแต้ใจหายอาบเมื่อเห็นไก่อ่าวิ่งลี้วเข้าป่าหายไป เขาวิ่งตรงไปหาพ่อและถามว่ายังถูกหรือไม่ พ่อตอบอย่างตื่นตันว่าลูกดอกแฉลบไปถูกกิ่งไม้เดียวดไปนิดเดียว พ่อเฝ้าและควักยาออกมาจนส่วนประแต้เอามือเอามือล้างหยิบน้อยหน้าในยามออกมากิน

มีหิ่งห้อยตัวหนึ่งบินผ่านมา ปะแต้รีบจับไว้แล้วเอาใส่ไว้ในย่าย เมื่อยหมดมวนพ่อก็ชวนปะแต้ลงไปจับเขียดในลำธารได้เขียดนาหลายตัว พ่อว่าคงจะพองแวงได้สักถ้วยหนึ่ง พ่อเหลือบไปเป็นใบเตยริมลำธาร จึงใช้มีดตัดได้มัดใหญ่เพื่อเอาไปรวมกับที่มีอยู่แล้วที่บ้านให้แม่เอาไปขายในเมือง

เมื่อได้สิ่งของตามต้องการแล้ว พ่อก็ชวนปะแต้กลับบ้าน คืนนี้ป่าทั้งป่าเงียบสงัด ดาวบนท้องฟ้าส่องแสงระยิบระยับ ปะแต้แวมปากถุงยามดูหิ่งห้อยตัวที่เขาจับไว้ มันส่องแสงวับ ๆ อยู่ในถุง เขาตั้งใจว่าจะเอามันไปอวดแม่และน้อง มันเป็นเรื่องที่เขาพอใจมากที่สุดในการมาเที่ยวป่าคืนนี้กับพ่อ

คำถามความเข้าใจเรื่อง ไก่อ่า (Version 2)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 2 Version 2

1. เสียงดัง หรือ ในเรื่องนี่เกิดจากอะไร
 - ก. เสียงของลูกดอก
 - ข. เสียงของลมพัด
 - ค. เสียงไก่อ่าบินหนี
 - ง. เสียงของหน้าไม้
2. ที่ริมลำธารมีอะไรอยู่จำนวนมาก
 - ก. รอยเท้าสัตว์ป่า
 - ข. เขียดตัวเล็ก ๆ
 - ค. หิ่งห้อยบินไปมา
 - ง. ต้นไม้เตี้ยขึ้นอยู่
3. ป่าในคืนที่ปะแต้และพ่อเข้ามาเป็นอย่างไร
 - ก. มีเสียงสัตว์ร้องไกล ๆ
 - ข. มีลมพัดมาเบา ๆ
 - ค. ต้นไม้ใบไม้เงียบสงบ
 - ง. ท้องฟ้ามืดคลุ้ม
4. พ่อให้ปะแต้ นั่งคอยในเวลาใด
 - ก. เวลาที่พ่อเดินวนหาไก่อ่า
 - ข. เวลาที่พ่อยิงไก่อ่าแล้ว
 - ค. เวลาที่พ่อพบไก่อ่า
 - ง. เวลาที่พ่อไปยิงไก่อ่า
5. ปะแต้ใจรู้สึกใจหายเพราะอะไร
 - ก. ได้ยินเสียงสัตว์ร้อง
 - ข. เห็นไก่อ่าวิ่งหนี
 - ค. พ่อให้รอคนเดียว
 - ง. ได้ยินเสียงหน้าไม้

คืนแรกที่เข้าป่า (The First Jungle Night Trip)
(Version 3)

คืนหนึ่งปะแต้ออกไปล่าสัตว์กับพ่อในป่า เขาตื่นตื่นมากเพราะเป็นครั้งแรกที่ได้เข้าป่าในเวลากลางคืน พ่อพาปะแตเดินวนไปวนมาในป่าเป็นเวลานาน จนกระทั่งพบไก่อ่าตัวหนึ่ง พ่อจึงเดินอ้อมไปทางหนึ่งเพื่อจะยิงไก่อ่าตัวนั้นให้ถนัดขึ้น ปล่อยให้ปะแตนั่งรออยู่คนเดียว ปะแตกลัวจนเหงื่อไหลโชกไปทั้งตัว ความตึกคะนองหายไปหมด เขานึกในใจว่าถ้าพ่อตามไก่อ่าไปไกล จนกลับมาไม่ถูกเขาจะทำอย่างไรดี

สักครู่หนึ่งปะแตได้ยินเสียงหน้าไม้ดังแกร๊ก และได้ยินเสียงลูกดอกด้วงหรือ แล้วก็มีเสียงอีกทีก็ตามมา ปะแตใจหายวามเมื่อเห็นไก่อ่าวิ่งลี้เข้าป่าหายไป เขาวิ่งกรงไปหาพ่อและถามว่ายิงถูกหรือไม่ พ่อตอบอย่างตื่นเต้นว่าลูกดอกแฉลบไปถูกกิ่งไม้เฉียดไปนิดเดียว พ่อหนึ่งลงและควักยาออกมาทานรส ส่วนปะแตเอามือเอามือล้องหยิบน้อยหน้าในย่ามออกมากิน

มีหิ่งห้อยตัวหนึ่งบินผ่านมา ปะแตรีบจับไว้แล้วเอาใส่ไว้ในย่าม เมื่อยาหมดมวน พ่อก็ชวนปะแตลงไปจับเขียดในลำธารได้เขียดมาหลายตัว พ่อว่าคงจะพอแดงได้สักถ้วยหนึ่ง พ่อเหลือบไปเห็นใบเตยริมลำธาร จึงใช้มีดตัดได้มัดใหญ่ เพื่อเอาไปรวมกับที่มีอยู่แล้วที่บ้านให้แม่เอาไปขายในเมือง

เมื่อได้สิ่งของตามต้องการแล้ว พ่อก็ชวนปะแตกลับบ้าน คืนนี้ป่าทั้งป่าเงียบสงัด ดาวบมท้องฟ้าส่องแสงระยิบระยับ ปะแตแฉงปากถุงย่ามดูหิ่งห้อยตัวที่เราจับไว้ มันส่องแสงแวบ ๆ อยู่ในถุง เขาตั้งใจว่าจะเอามันไปเอาดแม่มและนาง มันเป็นสิ่งที่เขาพอใจมากที่สุดในการมาเที่ยวป่าครั้งนี้กับพ่อ

คำถามความเข้าใจเรื่อง เข้าป่า (Version 3)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 2 Version 3

1. ปะแต้ได้ยินเสียงอะไร
 - ก. เสียงลูกดอกปักกิ่งไม้
 - ข. เสียงไก่ป่าเดิน
 - ค. เสียงเขียดร้อง
 - ง. เสียงยุงหน้าไม้
2. ปะแต้ตั้งใจที่จะนำหิ้งห้อยไปทำอะไร
 - ก. เล่นไว้อูเล่นที่บ้าน
 - ข. ไปอวดน้องและพี่
 - ค. ไปอวดน้องและแม่
 - ง. นำไปเล่นกับน้อง
3. สิ่งของที่มีอยู่บ้างแล้วที่บ้านปะแต้คืออะไร
 - ก. ใบเตยที่ตัดไว้
 - ข. กบและเขียด
 - ค. ไก่ป่าที่ยังได้
 - ง. ลูกน้อยหน้า
4. เสียงอะไรเกิดขึ้นทีหลังสุด
 - ก. เสียงลูกดอก
 - ข. เสียงไก่ป่าร้อง
 - ค. เสียงไก่ป่าวิ่ง
 - ง. เสียงยุงหน้าไม้
5. ก่อนที่จะเข้าป่าคืนนี้กับพ่อ ปะแต้เคยเข้าป่ากับพ่อกี่ครั้งแล้ว
 - ก. หลายครั้งแล้ว
 - ข. หนึ่งครั้งแล้ว
 - ค. สองครั้งแล้ว
 - ง. ยังไม่เคยเลย

คืนแรกที่เข้าป่า (The First Jungle Night Trip)

(Version 4)

คืนหนึ่งปะแต่ออกไปล่าสัตว์กับพ่อในป่า เขาตื่นตื่นมากเพราะเป็นครั้งแรกที่ได้เข้าป่าในเวลากลางคืน พ่อพาปะแตเดินวนไปวนมาในป่าเป็นเวลานาน จนกระทั่งพบไม้ป่าตัวหนึ่ง พ่อจึงเดินอ้อยไปทางหนึ่งเพื่อจะยิงไม้ป่าตัวนั้นให้ถนัดขึ้น ปล่อยให้ปะแต่นั่งรออยู่คนเดียว ปะแต่กลัวจนเหงื่อไหลโชดไปทั้งตัว ความคึกคะนองหายไปหมด เขานึกในใจว่าถ้าพ่อตามไม้ป่าไปไกล จนกลับมาไม่ถูกเขาจะทำอย่างไรดี

สักครู่หนึ่งปะแตได้ยินเสียงทฎักไม้ดังแกร๊ก และได้ยินเสียงลูกดอกดังหวือ แล้ลก็มิเสียงอีกทีก็ตามมา ปะแต่ใจหายวาบเมื่อเห็นไม้ป่าวิ่งลิวเข้าป่าหายไป เขาวิ่งตรงไปหาพ่อและถามว่ายิงถูกหรือไม่ พ่อตอบอย่างตื่นเต้นว่าลูกดอกแลลบไปถูกกิ่งไม้เฉียดไปนิดเดียว พ่อนั่งลงและควักยาออกมามวนสูบ ส่วนปะแต่เอามือเอามือล้างหทัยมน้อยหน้าในยามออกมากิน

มีหิ่งห้อยตัวหนึ่งบินพามา ปะแต่รีบจับไว้แล้วเอาใส่ไว้ในยาม เมื่อยามหมดมวนพ่อก็ชวนปะแต่ลงไปจับเขียดในลำธารได้เขียดมาหลายตัว พ่อว่าคงจะพอแแกงได้สักด้วยหนึ่ง พ่อเหลือบไปเห็นใบเตยริมลำธาร จึงใช้มีดตัดได้นัดใหญ่เพื่อเอาไปรวมกับที่มีอยู่แล้วที่บ้านให้แม่เอาไปขายในเมือง

เชื่อได้สิ่งของตามต้องการแล้ว พ่อก็ชวนปะแต่กลับบ้าน คืนนี้ป่าทั้งป่าเงียบสงัด ดาวบนท้องฟ้าส่องแสงระยิบระยับ ปะแต่แวมปากดูยามดูหิ่งห้อยตัวที่เขาจับไว้ มันส่องแสงวับ ๆ อยู่ในถุง เขาตั้งใจว่าจะเอามันไปอวดแม่และน้อง น้มเป็นสิ่งที่เขาพอใจมากที่สุดในการมาเที่ยวป่าคืนนี้กับพ่อ

คำถามความเข้าใจเรื่อง เข่าป่า (Version 4)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 2 Version 4

1. ปะแต่ทำอะไรกับหิ้งห้อยในยาม
 - ก. เอามือล้วงไปจับเบา ๆ
 - ข. เปิดปากยามออกดู
 - ค. ยกยามแนบหูฟังเสียง
 - ง. แง้มดูที่ปากถูงยาม
2. พ่อสูบบุหรี่ในเวลาใด
 - ก. ขณะที่มองหาไก่ป่า
 - ข. ขณะที่เดินวนไปวนมา
 - ค. ขณะที่ปะแต่กินน้อยหน้า
 - ง. ขณะที่ลงไปตัดใบเตย
3. ในเรื่องนี้กล่าวถึงสัตว์กี่ชนิด
 - ก. 1 ชนิด
 - ข. 2 ชนิด
 - ค. 3 ชนิด
 - ง. 4 ชนิด
4. พ่อว่าคงจะแมงได้สักหนึ่งถ้วย ข้อความที่ขีดเส้นใต้หมายถึงอะไร
 - ก. ใบเตยที่ตัดได้
 - ข. ใบเตยที่บ้าน
 - ค. ไก่ป่าที่ยิงได้
 - ง. เชียดที่จับมาได้
5. ปะแต่ภูมิใจอะไรในการไปเที่ยวป่ากับพ่อ
 - ก. จับแมลงได้ตัวหนึ่ง
 - ข. นั่งรอพ่อคนเดียวได้
 - ค. ได้ช่วยพ่อจับเชียด
 - ง. พ่อชมว่ากล้าหาญ

B.1.3 Same-Story Set 3 and Comprehension Questions

นกนางแอ่น (The Swallow) (Version 1)

เย็นวันนั้น อาเบริงมากทงูแล้งพูดว่า “ปู่จ๋า แม่ไม่รักฉันแล้ว แม่ตีก็มฉันหลายที ขอให้ฉันอยู่กับปู่ด้วยคนนะ” อาเบสะอื้นวิงวอนและกอดปู่แน่น ขณะนั้นแม่นกนางแอ่นผัวเมียอยู่หนึ่งบินมาเกาะที่ชายคาบ้าน ปู่ชี้ให้ดูแล้วพูดว่า “อาเบ รู้ไหม ชาวเขาเผ่าลิสซอเช่นเราถือว่านางนางแอ่นเป็นนกนำโชค พรุ่งนี้เราช่วยกันจัดที่ไว้ให้มันทำรังนะ”

สายวันต่อมา พ่อกับแม่ก็ช่วยกันตามกิ่งไม้และใบหญ้าแห้งมาสร้างรังในที่ที่ปู่และหลานจัดไว้ให้จนเสร็จ ไม่นานนักแม่นกก็ออกไปหาสามฟอง แม่ก็เฝ้าทุกเช้าทุกวัน ส่วนพ่อก็นบินไปหาอาหาร ไม่ช้าลูกนกทั้งสองก็ลืมตาออกมาดูโลก อาเบชอบบินเสาะแนบดูลูกนกกับแม่ด้วยความสนใจ เขายิ้มเมื่อเห็นแม่นกโอบปีกบิ่อนอาหารลูก ช้องเพลงเท่กล่อม แต่บางครั้งแม่นกเอาปีกตบกันลงโทษลูก ๆ ในยามซุกซน

บ่ายวันหนึ่งอาเบได้ยินเสียงดังลั่น พ่อกับแม่กำลังช่วยกันจิกตุงเขี้ยวที่หมายจะกันลูกของตนอย่างไม่ว่างตาย อาเบรีบเข้าไปโล่งเขี้ยวจนมันหนีไป อาเบเล่าเหตุการณ์ให้ปู่ฟังอย่างตื่นเต้น ปู่จึงอธิบายว่า “พ่อแม่ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ ต่างยอมเสี่ยงชีวิตเพื่อลูกได้เสมอ”

ปู่เล่าว่าเมื่อตอนที่อาเบยังเล็กอยู่ก็เกือบจะถูกหนูป่าทำร้าย ดีที่พ่อแม่เสี่ยงชีวิตช่วยไว้ทัน แต่แม่อาเบก็ได้รับบาดเจ็บสาหัส อาเบซาบซึ่งในพระคุณของพ่อแม่ แล้วบอกปู่ว่า พรุ่งนี้เขาจะรีบกลับมาแต่เข้าไปหาพ่อแม่ ไม่รอให้ท่านมาตามหาอีกแล้ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง นกนางแอ่น (Version 1)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 3 Version 1

1. เกิดอะไรขึ้น ในขณะที่นกนางแอ่นผัวเมียบินมาที่บ้านปู
 - ก. อาเบถูกแม่ตีที่บ้าน
 - ข. อาเบวิ่งหนีแม่
 - ข. อาเบกำลังกอดปู
 - ง. อาเบวิ่งตามหาปู
2. พ่อแม่นกนางแอ่นใช้อะไรมาทำรัง
 - ก. ใบหญ้าและกิ่งไม้แห้ง
 - ข. กิ่งไม้และใบไม้แห้ง
 - ค. ใบหญ้าแห้งและกิ่งไม้
 - ง. ใบไม้และกิ่งไม้แห้ง
3. ความซาบซึ้งของอาเบเกิดจากอะไร
 - ก. พ่อแม่เสียสละเพื่อเขา
 - ข. เขาเลี้ยงชีวิตช่วยลูกนก
 - ค. เห็นพ่อแม่รักเลี้ยงชีวิตช่วยลูก
 - ง. ปู่เล่าเหตุการณ์ดินแดนให้ฟัง
4. อาเบสัญญากับปูว่าอย่างไร
 - ก. จะกลับไปบ้าน
 - ข. จะดูแลลูกนกอย่างดี
 - ค. จะเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่
 - ง. จะไม่หนีพ่อแม่อีก
5. เวลาไหนที่พ่อแม่ไม่กลัวตาย
 - ก. เวลาเลี้ยงลูก
 - ข. เวลาลูกมีภัย
 - ค. เวลาลูกไม่สบาย
 - ง. เวลาอยู่กับลูก

คำถามความเข้าใจเรื่อง นกนางแอ่น (Version 2)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 3 Version 2

1. ปูและอาเบช่วยกันจัดที่ทำรังนกเวลาใด

- ก. จัดไว้แล้วก่อนที่นกจะบินมา
- ข. ในตอนเย็นของวันที่นกมา
- ค. ในตอนเช้าของวันใหม่
- ง. ในตอนสายของวันต่อมา

2. แม่เหล็กโทษลูกนกด้วยวิธีการอะไร

- ก. เอาปีกตบหลังลูก
- ข. เอาปีกตีกันลูก
- ค. ไล่เท้าตบกันลูก
- ง. ไล่ปากจิกลูกเบา ๆ

3. "ยอมเสี่ยงชีวิต" หมายถึงอะไร

- ก. ระวังอันตรายต่อชีวิต
- ข. รู้กับสิ่งที่เป็นอันตรายต่อชีวิต
- ค. ยอมพ่ายแพ้ต่อชีวิต
- ง. ต่อสู้อย่างสุดชีวิต

4. ปูมีความตั้งใจที่จะทำอะไร

- ก. ให้อาเบอยู่ด้วยนาน ๆ
- ข. สอนให้อาเบดูแลลูกนก
- ค. ให้อาเบเข้าใจพ่อแม่
- ง. เล่าเรื่องสนุกให้อาเบฟัง

5. งูเหี้ยยอมหนีไปเพราะสาเหตุอะไร

- ก. พ่อแม่ کمکช่วยเหลือลูก
- ข. ไม่สามารถกินลูกนกได้
- ค. อาเบแอบเข้าไปใกล้
- ง. อาเบช่วยเหลือพ่อแม่

นกนางแอ่น (The Swallow)
(Version 3)

เย็นวันนั้นอาเบวิวมาทาปูแล้วพูดว่า “ปูจ๋า แม่ไม่รักฉันแล้ว แม่ตีกันฉันหลายที ขอให้ฉันอยู่กับปูด้วยคนนะ” อาเบสะอื้นวิงวอนและกอดปูแน่น ขณะนั้นแม่นกนางแอ่นตัวเมียคู่หนึ่งบินมาเกาะที่ชายคาบ้าน ปูชี้ให้ดูแล้วพูดว่า “อาเบ รู้ไหม ชาวเขาเผ่าลีสอเช่นเราถือว่านกนางแอ่นเป็นนกนำโชค พรุ่งนี้เราช่วยกันจัดที่ไว้ให้ฉันทำรังนะ”

สายวัดต่อมา พ่อกับแม่นกช่วยกันคาบกิ่งไม้และใบหญ้าแห้งมาสร้างรังในที่ที่ปูและหลานจัดไว้ให้จนเสร็จ ไม่นานนักแม่นกก็ออกไข่มา สามฟอง แม่นกเฝ้ากกไข่ทุกวัน ส่วนพ่อนกบินไปหาอาหาร ไม้ซ้าลูกนกทั้งสามก็ลือต้อออกมาดูโลก อาเบชอบบินเสาะแอบดูลูกนกกับแม่นกด้วยความสนใจ เขายิ้มเมื่อเห็นแม่นกโกบปีกป้อนอาหารลูก ร้องเพลงเท่กล่อม แต่บางครั้งแม่นกเอาปีกตบกันลงโทษลูก ๆ ในภายหลัง

บ้านวันหนึ่งอาเบได้ยินเสียงดังลั่น พ่อกับแม่นกกำลังช่วยกันจิกตุงเหยี่ยวที่หมายจะกินลูกของตนอย่างไม่กลัวตาย อาเบรีบเข้าไปไล่ดูเหยี่ยวจนมันหนีไป อาเบเล่าเหตุการณ์ให้ปูฟังอย่างตื่นเต้น ปูจึงอธิบายว่า “พ่อแม่ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ ต่างยอมเสี่ยงชีวิตเพื่อลูกได้เสมอ”

ปูเล่าว่าเมื่อตอนที่อาเบยังเล็กอยู่ที่เกือบจะถูกหมาทำร้าย ดีที่พ่อแม่เสี่ยงชีวิตช่วยไว้ทัน แต่แม่อาเบก็ได้รับบาดเจ็บสาหัส อาเบซาบซึ่งในพระคุณของพ่อแม่ แล้วบอกปูว่า พรุ่งนี้เขาจะรีบกลับบ้านแต่เข้าไปหาพ่อแม่ ไม่รอให้ท่านมาตามหาอีกแล้ว

คำถามความเข้าใจเรื่อง นกนางแอ่น (Version 3)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 3 Version 3

1. นกนางแอ่นตัวเมียบินมาเกาะที่ชายคาบ้านปูเวลาไหน
 - ก. ในเวลาเช้า
 - ข. ในเวลาสาย
 - ค. ในเวลาบ่าย
 - ง. ในเวลาเย็น
2. ใครที่รอดพ้นจากการถูกหมูป่าทำร้าย
 - ก. พ่อของอาเบ
 - ข. แม่ของอาเบ
 - ค. ตัวของอาเบ
 - ง. ข้อ ก. และ ค. ถูก
3. อาเบเล่าเหตุการณ์อะไรให้ปู่ฟัง
 - ก. แม่นกหลงโทษลูก ๆ
 - ข. แม่นกออกไข่มา 3 ฟอง
 - ค. พ่อแม่นกต่อสู้เขี้ยว
 - ง. งูเขี้ยวยอมแพ้พ่อแม่นก
4. ข้อใดเป็น ไม่ใช่ หน้าทีของแม่นกนางแอ่น
 - ก. ลงโทษลูกขามชุกชน
 - ข. สอนให้ลูกกินอาหาร
 - ค. ป้องกันอันตรายให้ลูก
 - ง. สร้างรังเพื่ออยู่อาศัย
5. ปู่ตั้งใจอธิบายอะไรให้อาเบฟัง
 - ก. คนและสัตว์ต่างรักชีวิตตัวเอง
 - ข. เผ่าลือถือว่านกนางแอ่นนำโชค
 - ค. พ่อแม่อาเบต่อสู้กับหมูป่า
 - ง. พ่อแม่ต่างยอมเสี่ยงชีวิตเพื่อลูก

นกนางแอ่น (The Swallow)

(Version 4)

เย็นวันนั้น อาเบวิ่งมาหาปูแล้วพูดว่า “ปูจ๋า แม่ไม่รักฉันแล้ว แม่ตีกันฉันหลายที ขอให้ฉันอยู่กับปู่ด้วยคนนะ” อาเบสะอื้นวิงวอนและกอดปูแน่น ขณะนั้นมีนกนางแอ่นตัวเมียคู่หนึ่งบินมาเกาะที่ชายคาบ้าน ปูชี้ให้ดูแล้วพูดว่า “อาเบ รู้ไหม ชาวเขาเผ่าลีซอเช่นเราถือว่านกนางแอ่นเป็นนกนำโชค พรุ่งนี้เราช่วยกันจัดที่ไว้ให้มันทำรังนะ”

สายวันต่อมา พ่อกับแม่ก็ช่วยกันคาบกิ่งไม้และใบหญ้าแห้งมาสร้างรังในที่ที่ปูแลวหลานจัดไว้ให้จนเสร็จ ไม่นานนักแม่ก็ออกไปสามเฝ้าแม่ก็ออกไปทุกวัน ส่วนพ่อนกบินไปหาอาหาร ไม้ข้าวสุกนกทั้งสามก็ลืมหิวออกมาดูโลบ อาเบชอบบินเสาแอบดูลูกนกกับแม่ด้วยความสนใจ เขายิ้มเมื่อเห็นแม่กอบิกบิอนอาหารถูก ร้องเพลงเท่กล่อมแต่นางครึ่งแม่กอบิกบิอนลงโทษลูก ๆ ในยามชุกชุน

บ่ายวันหนึ่งอาเบได้ยินเสียงดังลั่น พ่อกับแม่กำลังช่วยกันจิกตุงเขี้ยวที่หมายจะกินลูกของตนอย่างไม่กลัวตาย อาเบรีบเข้าไปโล่งเขี้ยวจนมันหนีไป อาเบเล่าเหตุการณ์ให้ปู่ฟังอย่างตื่นตะลึง ปู่จึงอธิบายว่า “พ่อแม่ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ ค่างยอมเสี่ยงชีวิตเพื่อลูกได้เสมอ”

ปูเล่าว่าเมื่อตอนที่อาเบยังเล็กอยู่ก็เกือบจะถูกหมาป่าทำร้าย ดีที่พ่อแม่เสี่ยงชีวิตช่วยไว้ทัน แต่แม่อาเบก็ได้รับบาดเจ็บสาหัส อาเบซาบซึ้งในพระคุณของพ่อแม่ แล้วบอdpู่ว่า พรุ่งนี้เขาจะรีบกลับบ้านแต่เข้าไปหาพ่อแม่ ไม่รดให้ท่านมาตามหาอีกแล้ว

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง นกนางแอ่น (Version 4)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 3 Version 4

1. อาเบซามซึ่งในพระคุณของพ่อแม่เพราะอะไร

- ก. เลี้ยงดูเขามาตั้งแต่เล็ก ๆ
- ข. ออกมาตามหาเขาทุกครั้ง
- ค. ช่วยชีวิตเขาเมื่อตอนเล็ก ๆ
- ง. ปูบอกพ่อแม่เป็นห่วงอาเบ

2. เพราะเหตุใดลูกนกจึงถูกลงโทษ

- ก. เล่นกันสนุกสนานในรัง
- ข. แย่งอาหารกันขณะที่แม่ป้อน
- ค. ลูกนกคือไม่ทำตามแม่สอน
- ง. ทะเลาะเบาะแว้งกันในรัง

3. ทำไมอาเบจึงวิ่งมาหาปู

- ก. เพราะคิดว่าแม่ไม่รักเขา
- ข. เพราะถูกแม่ไล่ตี
- ค. เพราะอยากมาอยู่กับปู
- ง. เพราะอยากเห็นนกนางแอ่น

4. "ลืมตาออกมาดูโลก" ในเรื่องนี้หมายถึงอะไร

- ก. ลูกนกมองดูรอบ ๆ รัง
- ข. ลูกนกมองเห็นได้แล้ว
- ค. ลูกนกตื่นนอนตอนเช้า
- ง. ลูกนกออกจากไข่

5. แม่นกได้อาหารจากไหนบ้างมาป้อนลูก

- ก. พ่อนกบินไปหาอาหาร
- ข. พ่อนกแม่นกช่วยกันหาอาหาร
- ค. อาเบช่วยนำอาหารมาไว้ที่รัง
- ง. อาเบและปูหาอาหารมาให้

B.1.4 Same-Story Set 4 and Comprehension Questions

เด็กพิการ (A Handicapped Boy)

(Version 1)

ที่หมู่บ้านเผ่ามูเซอแห่งหนึ่งตั้งอยู่บนเนินเขาสูงเล็ก ๆ มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อจະจะ อายุประมาณ 10 ปี กำลังนั่งอยู่หน้าบ้านพร้อมกับเพ่งสายตามองดูเพื่อนบ้านออกเดินทาง ไปไร่ เขาส่งยิ้มให้กับทุกคน ซึ่งเพื่อนบ้านแต่ละคนก็หันไปยิ้มให้จະจะด้วยความเอ็นดู สงสาร

ใคร ๆ ก็รู้ว่าจະจะเป็นคนปัญญาอ่อน ชอบส่งเสียงเอะอะ แต่ฟังไม่ค่อยรู้เรื่องราวพูดอะไร เวลาเดิน ๆ ร้องเรียกจະจะก็ไม่ได้ยินเพราะหูตึง แต่จະจะมีส่วนดีที่ใคร ๆ อยากทักทายด้วยเนื่องจากจະจะเป็นคนที่มีสีหน้าระรื่นและชอบยิ้มเล่นหัวอยู่ตลอดเวลา

จะกอบเป็นพี่ชายของจະจะมีนิสัยเกเรชอบแกล้งนั่งอยู่เสมอ เมื่ออยู่ต่อหน้าแม่จะกอบมักจะเสแสร้งทำดีกับจະจะ จนแน่คิดว่าจะกอบเป็นคนรักน้อง วันหนึ่งขณะที่จະจะก้าวข้ามประตูเข้าไปในบ้าน จะกอบยื่นเท้าออกไปขวางทำให้จະจะสะดุดล้มลงหัวฟาดพื้น ขณะนั้นเองแม่กลับจากไร่เห็นเข้าพอดีก็ไม่โทตรงเข้าจะเล่นงานจะกอบ จะกอบพยายามกลบเกลื่อนความผิดด้วยการเข้าประคองจະจะให้ลุกขึ้น แม่ส่งเสียงเอ็ดตะโรว่า

“ทำไมเจ้าจึงแกล้งน้อง แม่เห็นกันตานะ ไช้หรือไม” จะกอบรีบตอบเสียงกระห่อนกระแต่ว่า “ผม มะ มะ..ไม่..ได้ ตั้งใจคว้าจະจะมาสะดุดเท้าผมเอง” พอแม่คาดคั้นนาทีก้าวเข้า จะกอบจึงตอบตามความจริงว่า “ผมเห็นจະจะมันโง่ ไม่ค่อยรู้เรื่องอะไรนึกว่ามันไ้ขึ้นนาก็เลยแกล้งสนุก ๆ ไปยังงั้นเอง” แม่จึงสอนว่าต่อไปอย่าแกล้งน้องอีกแล้วตักกันจะกอบหนึ่งทีเพื่อเป็นการสั่งสอน

คำถามความเข้าใจเรื่อง เด็กพิการ (Version 1)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 4 Version 1

1. เพื่อนบ้านชอบทำในข้อใดกับจະงะ

- ก. ทักทายและหัวเราะ
- ข. มองและยิ้มให้
- ค. ยิ้มให้และหัวเราะ
- ง. ทักทายและยิ้มให้

2. ก่อนจะลงโทษจะทอแม่พูดว่าอย่างไร

- ก. "ให้รักและเอ็นดูน้อง"
- ข. "ถ้าแกล้งน้องจะโดนตีอีก"
- ค. "อย่าแกล้งน้องอีก"
- ง. "แม่ตีเพราะเจ้าแกล้งน้อง"

3. จະงะเป็นคนพิการอย่างไร

- ก. ได้ยินแต่พูดไม่ได้
- ข. พูดได้แต่ได้ยินไม่ชัด
- ค. พูดได้แต่ไม่ได้ยิน
- ง. พูดรู้เรื่องแต่หูตึง

4. ข้อใด ไม่ใช่ ลักษณะของจະงะ

- ก. พูดจาไม่รู้เรื่อง
- ข. หน้าต้ายิ้มระรื่น
- ค. ชอบส่งเสียงเอะอะ
- ง. ชอบพูดคุยกับทุกคน

5. "ตายใจ" หมายถึงอะไร

- ก. ไม่สบายอกสบายใจ
- ข. ไม่เชื่อใจอีกต่อไป
- ค. เสียอกเสียใจมาก
- ง. เชื่ออย่างสนิทใจ

เด็กพิการ (A Handicapped Boy)
(Version 2)

ที่หมู่บ้านแฉ่ามูเซอแห่งหนึ่งตั้งอยู่บนเนินเขาสูงเล็ก ๆ มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อจจะงะ อายุประมาณ 10 ปี กำลังนั่งอยู่หน้าบ้านพร้อมกับเบ่งสายตามองดูเพื่อนบ้านออกเดินทาง ไปไร่ เขาสง้อให้กับทุกคน ซึ่งเพื่อนบ้านแต่ละคนก็หันไปยิ้มให้จจะงะด้วยความเอ็นดู สงสาร

ใคร ๆ ก็รู้ว่าจจะงะจะเป็นคนปัญญาอ่อน ชอบส่งเสียงเอะอะ แต่ฟังไม่ค่อยรู้เรื่องราวพูดอะไร เวลาเด็ก ๆ ร้องเรียกจจะงะก็ไม่ได้ยินเพราะหูตึง แต่จจะงะมีส่วนดีที่ใคร ๆ อยากหักทลายด้วยเนื่องจากจจะงะเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์และชอบยิ้มเล่นหัวอยู่ตลอดเวลา

จะกอกเป็นพี่ชายของจจะงะ มีนิสัยเกเรชอบแกล้งน้องอยู่เสมอ เมื่ออยู่ต่อหน้าแม่จะกอกมักจะเสแสร้งทำดีกับจจะงะ จนแม่คิดว่าจะกอกเป็นคนรักน้อง วันหนึ่งขณะที่จจะงะก้าวข้ามประตูเข้าไปในบ้าน จะกอกยื่นเท้าออกไปขวางทำให้จจะงะสะดุดล้มลงหัวฟาดพื้น ขณะนั้นเอง แม่กลับจากไร่เห็นเข้าพอดีก็ไม่โทกรงเข้าจะเล่นงานจะกอก จะกอกพยายามกลบเกลื่อนความผิดด้วยการเข้าประคองจจะงะให้ลุกขึ้น แม่ส่งเสียงเอ็ดตะโรว่า

“ทำไมเข้าจึงแกล้งน้อง แม่เห็นกับตานะ ใช่หรือไม่” จะกอรีบตอบเสียงกระห่อนกระแต่ว่า “ผม มะ มะ..ไม่ได้ ตั้งใจรับจจะงะมาสะดุดทำผมเอง” พอแม่คาดคั้นมากเข้า จะกอกจึงตอนตามความจริงว่า “ผมเห็นจจะงะมันโง่ ไม่ค่อยรู้เรื่องอะไรนิดหมันไ้ขึ้นมาก็เลยแกล้งสนุก ๆ ไปยังงั้นเอง” แม่จึงสอยว่าต่อไปอย่าแกล้งน้องอีกแล้วตักันจะกอกหนึ่งทีเพื่อเป็นการสั่งสอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง เด็กพิการ (Version 2)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 4 Version 2

1. จะจะมีลีทน้ำระรินแสดงว่าเป็นคนอย่างไร

- ก. ชอบทำหน้าทะเล้น
- ข. ชอบทำหน้าเป็น
- ค. เป็นคนยิ้มตลอดเวลา
- ง. เป็นคนอารมณ์ดี

2. จะกอดชอบทำอะไรอยู่เสมอ

- ก. ทำให้จะงะล้มลง
- ข. ชอบแกล้งจะงะเล่น
- ค. แกล้งทำดีกับจะงะ
- ง. เล่นกับจะงะแรง ๆ

3. จะกอดแกล้งน้องบริเวณใดขณะที่แม่มาเห็นเข้า

- ก. จะงะข้ามประตูเข้าไปในบ้านแล้ว
- ข. จะงะกำลังยืนอยู่ที่ประตูบ้าน
- ค. จะงะกำลังจะออกจากประตูบ้าน
- ง. จะงะกำลังจะเข้าประตูบ้าน

4. คนชอบจะงะเพราะเหตุใด

- ก. เป็นคนคนน่าสงสาร
- ข. เขาเป็นคนที่ยิ้มเก่ง
- ค. เป็นเด็กปัญญาอ่อน
- ง. จะงะหักทายเป็นทุกคน

5. จะกอดจะทำดีกับจะงะเวลาใด

- ก. เมื่ออยู่กับจะงะสองคน
- ข. เมื่อจะงะต้องการให้ช่วย
- ค. เมื่อแม่อยู่ที่นั่นด้วย
- ง. เมื่อแม่จะลงโทษจะกอด

เด็กพิการ (A Handicapped Boy)

(Version 3)

ที่หมู่บ้านเผ่ามูเซอแห่งหนึ่งตั้งอยู่บนเนินเขาสูงเล็ก ๆ มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อจະจะ อายุประมาณ 10 ปี กำลังนั่งอยู่หน้าบ้านพร้อมกับเพงสายตามองดูเพื่อนบ้านออกเดินทาง ไปไร่ เขาส่งยิ้มให้กับทุกคน ซึ่งเพื่อนบ้านแต่ละคนก็หันไปยิ้มให้จະจะด้วยความเอ็งดูสงสาร

ใคร ๆ ก็รู้ว่าจະจะเป็นคนปัญญาอ่อน ชอบส่งเสียงเอะอะ แต่ฟังไม่ต้อยรู้เรื่องราวพูดอะไร เวลาเด็ก ๆ ร้องเรียกจະจะก็ไม่ได้ยินเพราะหูตึง แต่จະจะมีสวนดีที่ใคร ๆ อยากรัก หายด้วยเนื่องจากจະจะเป็นคนที่มีลีลาม้ากระรอกและชอบยิ้มเล่นหัวอยู่ตลอดเวลา

จะกอกเป็นพี่ชายของจະจะ มีนิสัยเกเรชอบแกล้งน้องอยู่เสมอ เมื่ออยู่ต่อหน้าแม่จะกอกมัดจะเสแสร้งทำดีกับจະจะ จนแม่คิดว่าจะกอกเป็นคนรักน้อง วันหนึ่งขณะที่จະจะก้าวข้ามประตูเข้าไปในบ้าน จะกอกยื่นเท้าออกไปขวางทำให้จະจะสะดุดล้มลงหัวผาดพื้น ขณะนั้นเอง แม่กลับจากไร่เห็นเข้าพอดีก็ไม่โตตรงเข้าจะเล่นนามจะกอก จะกอกพยายามกลบเกลื่อนความผิดด้วยการเข้าประคองจະจะให้ลุกขึ้น แม่ส่งเสียงเอ็ดตะโรว่า

“ทำไมเจ้าจึงแกล้งน้อง แม่เห็นกับตานะ ไช้หรือไม” จะกอรีบตอมเสียงกระห่อนกระแต่ว่า “ผม มะ มะ..ไม่..ได้ ตั้งใจรับจະจะมาสะดุดเท้าผมเอง” พอแม่คาดคั้นมากเข้า จะกอกจึงตอบตามความจริงว่า “ผมเป็นจະจะมันโง่ ไม่ค้อยรู้เรื่องอะไรนึกหมั่นไส้ขึ้นมาก็เอยแกล้งสนุก ๆ ไปยังงั้นเอง” แม่จึงสอนว่าต่อไปอย่าแกล้งน้องอีกแล้วดีกัน จะกอกหนึ่งทีเพื่อเป็นการสั่งสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง เด็กพิการ (Version 3)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 4 Version 3

1. ขณะที่เพื่อนบ้านเดินทางไปไร่จะงะกำลังทำอะไร
 - ก. กำลังเล่นอยู่ที่หน้าบ้านคนเดียว
 - ข. นั่งที่หน้าบ้านดูคนเดินไปไร่
 - ค. นั่งที่หน้าบ้านดูคนกลับจากไร่
 - ง. กำลังยืนดูคนเดินทางไปไร่
2. แม่รู้ได้อย่างไรว่าจะกอดแกล้งน้อง
 - ก. จะงะส่งเสริมร้องเพราะเจ็บ
 - ข. แม่แอบดูจะกอดเล่นกับน้อง
 - ค. จะกอดตามความจริง
 - ง. แม่มาพบโดยบังเอิญ
3. จะกอดอย่างไรเมื่อเขาทำผิดกับจะงะ
 - ก. แกล้งประคองจะงะลุกขึ้น
 - ข. ช่วยประคองจะงะลุกขึ้น
 - ค. สาราพากับแม่ว่าเขาแกล้งน้อง
 - ง. บอกแม่ว่าจะไม่ทำอีกแล้ว
4. แม่ตรงเข้าจะเล่นมานจะกอด เล่นงาน หมายถึงอะไร
 - ก. จะสั่งสอน
 - ข. ถามความจริง
 - ค. ไม่พอใจ
 - ง. จะลงโทษ
5. จะกอดอายุเท่าไร
 - ก. 10 ปีเต็ม ๆ
 - ข. ประมาณ 10 ปี
 - ค. ประมาณ 12 ปี
 - ง. ประมาณ 20 ปี

เด็กพิการ (A Handicapped Boy)
(Version 4)

ที่หมู่บ้านแม่มาซูของแห่งหนึ่งตั้งอยู่บนเนินเรากลูกลูกเล็ก ๆ มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อจะงะ อายุประมาณ 10 ปี กำลังนั่งอยู่หน้าบ้านพร้อมกับเพ่งสายตามองดูเพื่อนบ้านออกเดินทาง ไปไร่ เขาสงขี้มให้กับทุกคน ซึ่งเพื่อนบ้านแต่ละคนก็หันไปขี้มให้จะงะด้วยความเอ็นดู สงสาร

ใคร ๆ ก็รู้ว่าจะงะเป็นคนปัญญาอ่อน ชอบส่งเสียงเอะอะ แต่ฟังไม่ค่อยรู้เรื่องราวพูดอะไร เวลาเด็ก ๆ ร้องเรียกจะงะก็ไม่ได้ยินเพราะหูตึง แต่จะงะมีส่วยดีที่ใคร ๆ อยากหัก หายด้วยเนื่องจากจะงะเป็นคนที่มีลีลาหน้าเร่ร่อนและชอบยืนเล่นหัวอยู่ตลอดเวลา

จะกอกเป็นพี่ชายของจะงะ มีนิสัยเกเรชอบแกล้งน้องอยู่เสมอ เมื่ออยู่ต่อหน้าแม่จะกอกมักจะเสแสร้งทำดีกับจะงะ จมแม่คิดว่าจะกอกเป็นคนรักน้อง วันหนึ่งขณะที่จะงะก้าวข้ามประตูเข้าไปในบ้าน จะกอกยืนเท้าออกไปขวางทำให้จะงะสะดุดล้มลงหัวฟาดพื้น ขณะนั้นเอง แม่ก๊ตจากไร่เห็นเข้าพอดีก็โมโหตรงเข้าจะเล่นงานจะกอก จะกอกพยายามกลบเกลื่อนความผิดด้วยการเข้าประครองจะงะให้ลุกขึ้น แม่ส่งเสียงเอือมระอาว่า

“ทำไมเจ้าจึงแกล้งน้อง แม่เห็นกับตานะ ไช้หรือไม๊” จะกอกรีบตอบเสียงกระซอกระซอว่า “ผม มะ มะ..ไม่..ได้ ตั้งใจรับจะงะมาสะดุดเท้าผมเอง” พอแม่คากคั้นมากเข้า จะกอกจึงตอบตามความจริงว่า “ผมเห็นจะงะมันโง่ ไม่ค่อยรู้เรื่องอะไรนึกหน้มได้ ขึ้นมาก็เลยแกล้งสนุก ๆ ไปยังงั้นเอง” แม่จึงสอนว่าต่อไปอย่าแกล้งน้องอีกแล้วดีก็มักจะกอกหนึ่งทีเพื่อเป็นการลั่วสอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง เด็กพิการ (Version 4)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 4 Version 4

1. หมูบ้านเผ่ามูเชอในเรื่องนี้อยู่ที่ใด
 - ก. บนภูเขาสูง ๆ
 - ข. ในป่าละเมาะ
 - ค. บนเขาเตี้ย ๆ
 - ง. ใกล้แม่น้ำ
2. ชาวบ้านรู้สึกอย่างไรกับจະนะ
 - ก. สมเพชเวทนา
 - ข. เมตตาสงสาร
 - ค. สลดหดหู่ใจ
 - ง. ขำและเอ็นดูสงสาร
3. เพราะเหตุใดจະนะจะจึงพูดไม่รู้เรื่อง
 - ก. เพราะเป็นคนหูตึง
 - ข. เพราะสติปัญญาไม่ดี
 - ค. เพราะพูดไม่เป็น
 - ง. เพราะพูดไม่ชัด
4. ในเรื่องนี้จะกอดแกล้งน้องอย่างไร
 - ก. ยืนขวางประตูไม่ให้จະนะเข้าไป
 - ข. ทำให้จະนะสะดุดขาตนเอง
 - ค. เอาเท้าขวางประตูไม่ให้จະนะเข้า
 - ง. เตะขาจະนะล้มลงที่ประตู
5. กลอบเกลื่อนความผิด หมายถึงอะไร
 - ก. ทำความผิดไปแล้ว ทำความดีชดใช้
 - ข. แกล้งทำความดี ก่อนที่จะทำผิด
 - ค. ทำผิดก่อน แล้วทำความดีทีหลัง
 - ง. แกล้งทำความดี เมื่อตัวเองทำผิด

B.1.5 Same-Story Set 5 and Comprehension Questions

เด็กดี (A Good Girl)

(Version 1)

ขณะที่อาซิมะกำลังเล่นน้ำอยู่กับเพื่อน ๆ เธอพบกระเป่าสีเขียวลึก ๆ ใบหนึ่งตกอยู่ข้างพุ่มไม้ริมฝั่งแม่น้ำ ชาวโนมีเงินอยู่หลายร้อยบาท พออาซามิเห็นเพื่อนถือกระเป่าในมือก็เข้ามาถาม อาซิมะบอกว่า “ฉันพบกระเป่าใบนี้ตกอยู่ และคิดว่าคงไม่ใช่ของคนในหมู่บ้านของเราแน่ เพราะไม่เคยเห็นใครใช้กระเป่าแบบนี้เลย อาจเป็นของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ที่มาพักบ้านผู้ใหญ่บ้านก็ได้ เราเอาไปคืนเขาดีไหม”

อาซามิพูดว่า “เรื่องอะไรจะไปคืนเขา อยากทำตกเองทำไม เราเอาเงินมาแย่งกันดีกว่า แล้วอย่าแพร่พรายให้คนอื่นรู้ก็แล้วกัน ฉันอยากซื้อเสื้อสวย ๆ มาใส่พวกเพื่อนสักสองสามตัว” อาซิมะกระสับกระส่าย คิดไม่ออกว่าจะทำอย่างไรดี จะเอาไปคืนเจ้าของหรือเก็บไว้เสียเอง

อาซิมะคิดถึงคำสอนของแม่ ที่อยากให้ลูกเป็นคนสุจริตไม่คดโกงผู้อื่น แต่ถ้าทำตามที่แม่สอนก็กลัวว่าเพื่อนจะโกรธ เธอจึงพูดว่า “ขอเวลาให้ฉันไตร่ตรองดูสักหน่อยว่าจะทำอย่างไรดี ฉันขอปรึกษาแม่ก่อน” อาซามิได้พินก็โกรธมาก พูดว่า “เสียแรงที่เป็นเพื่อนกันมานาน เขาไม่ฟังที่ฉันพูดเลย” ว่าแล้วก็เดินหนีไป

แม่บอกให้อาซิมะนำกระเป่าไปให้ผู้ใหญ่บ้านเพื่อตามมาเจ้าของ ผู้ใหญ่บ้านได้ประกาศความดีของอาซิมะให้คนทั้งหมู่บ้านฟัง อาซิมะจึงเป็นที่รักของคนทั้งหมู่บ้าน ในไม่ช้าอาซามิมาขอคืนดีกับอาซิมะ และบอกว่าจะเป็นเพื่อนที่ดีของเธอต่อไป และสัญญาว่าจะเป็นคนซื่อสัตย์ด้วย

คำถามความเข้าใจเรื่อง เด็กดี (Version 1)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 5 Version 1

1. "... เธอไม่ฟังที่ฉันพูดเลย" คำที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าใคร
 - ก. อาชีมะ
 - ข. อาขามี
 - ค. เพื่อนของอาชีมะ
 - ง. เพื่อน ๆ ของอาขามี
2. กระเป๋าสีเขียวตกอยู่ที่บริเวณใด
 - ก. ใต้ต้นไม้ริมฝั่งแม่น้ำ
 - ข. ข้างต้นไม้ริมฝั่งแม่น้ำ
 - ค. ใกล้พุ่มไม้ริมฝั่งแม่น้ำ
 - ง. ในพุ่มไม้ริมฝั่งแม่น้ำ
3. "ซรีกรรอง" หมายถึงอะไร
 - ก. คิดให้ถี่ถ้วน
 - ข. ทำตามคำสอน
 - ค. ซักถามให้เข้าใจ
 - ง. ถามผู้ที่รู้
4. อาชีมะเป็นที่รักของคนทั่วไปเพราะอะไร
 - ก. ทำอะไรปรึกษาแม่
 - ข. คิดถึงคำสอนของแม่
 - ค. เป็นคนเห็นกระเป๋า
 - ง. เป็นคนที่ไม่เห็นแก่ได้
5. อาขามีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับกระเป๋า
 - ก. นำกระเป๋าไปซ่อน
 - ข. บอกให้คนอื่นรู้
 - ค. เอาเงินในกระเป๋ามาแบ่งกัน
 - ง. เอากระเป๋าไปคืนเจ้าของ

เด็กดี (A Good Girl)
(Version 2)

ขณะที่อาซิมะกำลังเล่นน้ำอยู่กับเพื่อน ๆ เธอพบกระเป๋าสีเขียวเล็ก ๆ ใบหนึ่งตกอยู่ข้างพุ่มไม้ริมฝั่งแม่น้ำ ช่างในมีเงินอยู่หลายร้อยบาท พออาซามิเห็นเพื่อนถือกระเป๋าในมือก็เข้ามาถาม อาซิมะบอกว่า “ฉันพบกระเป๋าใบนี้ตกอยู่ และคิดว่าคงไม่ใช่ของคนในหมู่บ้านของเราแน่เพราะไม่เคยเห็นใครใช้กระเป๋าแบบนี้เลย อาจเป็นของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ที่มาพักบ้านผู้ใหญ่บ้านก็ได้ เราเอาไปคืนเรอดีไหม”

อาซามิพูดว่า “เรื่องอะไรจะไปคืนเขา อยากทำตกเองทำไม เราเอาเงินมาแบ่งกันดีกว่า แล้วหย่าแพร่งพรายให้คนอื่นรู้ก็แล้วกัน ฉันอยากซื้อเสื้อสวย ๆ มาใส่อดเพื่อนสักสองสามตัว” อาซิมะกระสับกระส่าย คัดไม่ออกว่าจะทำอย่างไรดี จะเอาไปคืนเจ้าของหรือเก็บไว้เสียเอง

อาซิมะคิดถึงคำสอนของแม่ ที่อยากให้เธอเป็นคนสุจริตไม่คดโกงผู้อื่น แต่ถ้าทำตามแม่ลอนก็กลัวว่าเพื่อนจะโกรธ เธอจึงพูดว่า “ขอเวลาให้ฉันตริตรองดูสักหน่อยว่าจะทำอย่างไรดี ฉันขอปรึกษาแม่ก่อน” อาซามิได้ฟังก็โกรธมาก พูดว่า “เสียแรงที่เป็นเพื่อนกันมานาน เธอไม่ฟังที่ฉันพูดเลย” ว่าแล้วก็เดินหนีไป

แม่บอกให้อาซิมะนำกระเป๋าไปให้ผู้ใหญ่บ้านเพื่อตามหาเจ้าของ ผู้ใหญ่บ้านได้ประกาศความมีของอาซิมะให้คนทั้งหมู่บ้านฟัง อาซิมะจึงเป็นที่รักของคนทั้งหมู่บ้าน ในไม่ช้าอาซามิมาขอคืนดีกับอาซิมะ และบอกว่าจะเป็นเพื่อนที่ดีของเธอต่อไป และสัญญาว่าจะเป็นคนซื่อสัตย์ด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง เด็กดี (Version 2)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 5 Version 2

1. แม่บอกให้อาซิมะนำกระเป๋ามาไปคืนเจ้าของอย่างไร

- ก. เดินตามหาเจ้าของ
- ข. ให้นำไปคืนเจ้าของ
- ค. นำไปให้ผู้ใหญ่บ้าน
- ง. ขอให้ชาวบ้านช่วย

2. ทำไมอาซิมะจึงเดินหนีไป

- ก. อาซิมะบอกจะเอากระเป๋ามาไปคืน
- ข. อาซิมะไม่ให้อาซิมิดูกระเป๋ามา
- ค. อาซิมะจะบอกแม่เรื่องกระเป๋ามา
- ง. โกรธที่อาซิมะไม่ให้ดูเงินในกระเป๋ามา

3. ในตอนสุดท้ายอาซิมะกลายเป็นคนอย่างไร

- ก. เป็นคนสุจริตไม่คดโกง
- ข. เชื่อฟังคำสอนของแม่
- ค. แข็งแรงเหมือนอาซิมะ
- ง. เป็นที่รักของคนทั้งหมู่บ้าน

4. อาซิมะเห็นกระเป๋าสีเขียวที่ไหน

- ก. ในกระเป๋ามาอาซิมะ
- ข. ตกข้างพุ่มไม้
- ค. ในมือของอาซิมะ
- ง. ใกล้ ๆ อาซิมะ

5. "อย่าแพร่พรายให้คนอื่นรู้" หมายความว่าอย่างไร

- ก. เล่าให้เฉพาะคนที่ไว้ใจได้
- ข. เก็บความลับไว้นาน ๆ
- ค. อย่าให้คนอื่นรู้เป็นอันขาด
- ง. อย่าเก็บความลับไว้คนเดียว

เด็กดี (A Good Girl)
(Version 3)

ขณะที่อาซิมะกำลังเล่นน้ำอยู่กับเพื่อน ๆ เธอพบกระเป๋าสีเขียวเล็ก ๆ โยนหนึ่งตก อยู่ข้างพุ่มไม้ริมฝั่งแม่น้ำ ช่างในมีเงินอยู่หลายร้อยบาท พออาซิมะเห็นเพื่อนถือกระเป๋ามือก็เข้ามาถาม อาซิมะบอกว่า “ฉันพบกระเป๋านี้ตกอยู่ และคิดว่าคงไม่ใช่ของคนในหมู่บ้านของเราแน่ เพราะไม่เคยเห็นใครใช้กระเป๋านี้เลย อาจเป็นของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ที่มาพักบ้านผู้ใหญ่บ้านก็ได้ เราเอาไปคืนเขาดีไหม”

อาซิมะพูดว่า “เรื่องอะไรจะไปคือเขา อยากทำตกเองทำไม เราเอาเงินมาแบ่งกันดีกว่า แล้วอย่าแพร่งพรายให้คนอื่นรู้ก็แล้วกัน ฉันอยากซื้อเสื้อสวย ๆ มาใส่วาดเพื่อนสักสองสามตัว” อาซิมะกระสับกระส่าย คิดไม่บอกว่าจะทำอย่างไรดี จะเอาไปคืนเจ้าของหรือเก็บไว้เสียเอง

อาซิมะคิดถึงคำสอนของแม่ ที่อยากให้ลูกเป็นคนสุจริตไม่คดโกงผู้อื่น แต่ถ้าทำตามคำแนะนำก็กลัวว่าเพื่อนจะโกรธ เธอจึงพูดว่า “ขอเวลาให้ฉันตรึกตรองดูสักหน่อยว่าจะทำอย่างไรดี ฉันขอปรึกษาแม่ก่อน” อาซิมะได้ฟังก็โกรธมาก พูดว่า “เสียแรวที่เป็นเพื่อนกันมานาน เธอไม่ฟังที่ฉันพูดเลย” ว่าแล้วก็เดินหนีไป

แม่ออกให้อาซิมะนำกระเป๋ามาให้ผู้ใหญ่บ้านเพื่อตามหาเจ้าของ ผู้ใหญ่บ้านได้ประกาศความดีของอาซิมะให้คนทั้งหมู่บ้านฟัง อาซิมะจึงเป็นที่รักของคนทั้งหมู่บ้าน ในไม่ช้าอาซิมะมาขอคืนดีกับอาซิมะ และบอกว่าจะเป็นเพื่อนที่ดีของเธอต่อไป และสัญญาว่าจะเป็นคนซื่อสัตย์ด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง เด็กดี (Version 3)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 5 Version 3

1. ใครเป็นคนตัดสินใจให้เอากะเป๋ไปคืนเจ้าของ
 - ก. อาซิมะและเพื่อน
 - ข. อาซิมะและแม่
 - ค. อาซามิกับอาซิมะ
 - ง. ผู้ใหญ่บ้าน
2. "ประกาศความดี" หมายถึงอะไร
 - ก. ทำความดีให้คนเห็น
 - ข. ชยันทำความดีให้มากขึ้น
 - ค. บอกความดีให้คนอื่นทราบ
 - ง. เล่าเรื่องความดีของตนเอง
3. ในกระเป๋าสีเขียวมีเงินอยู่เท่าไร
 - ก. หลายสิบบาท
 - ข. สองสามร้อยบาท
 - ค. หลายร้อยบาท
 - ง. หนึ่งพันบาท
4. ทำไม อาซิมะจึงคิดว่าไม่ใช่กระเป๋าสองคนในหมู่บ้าน
 - ก. กระเป๋ามีราคาแพงมาก
 - ข. ในกระเป๋ามีเงินจำนวนมาก
 - ค. เป็นกระเป๋าคอนยอกได้
 - ง. ไม่มีใครใช้กระเป๋แบบนี้
5. นักเรียนคิดว่าใครที่น่าจะรู้เรื่องกระเป๋าทายเป็นอันดับสุดท้าย
 - ก. ผู้ใหญ่บ้าน
 - ข. ชาวบ้าน
 - ค. แม่อาซิมะ
 - ง. ถูกทั้ง 3 ข้อ

เด็กดี (A Good Girl)

(Version 4)

ขณะที่อาซิมะกำลังเล่นน้ำอยู่กับเพื่อน ๆ เธอพบกระเป๋าสีเขียวเล็ก ๆ โぼหนึ่งตกอยู่ข้างพุ่มไม้ริมฝั่งแม่น้ำ ข้างในมีเงินอยู่หลายร้อยบาท พออาซิมะเห็นเพื่อนถือกระเป๋ามือก็เข้ามาถาม อาซิมะบอกว่า “ฉันพบกระเป๋านี้ตกอยู่ และคิดว่าคงไม่ใช่ของคนในหมู่บ้านของเราแน่ เพราะไม่เคยเห็นใครใช้กระเป๋านี้เลย อาจเป็นของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ที่มาพักบ้านผู้ใหญ่บ้านก็ได้ เราเอาไปคืนเขาดีไหม”

อาซิมะพูดว่า “เรื่องอะไรจะไปคืนเขา อยากทำตกเองทำไม เราเอาเงินมาแบ่งกันดีกว่า แล้งอย่าแพร่งพรายให้คนอื่นรู้ก็แล้วกัน ฉันอยากซื้อเสื้อผ้าสวย ๆ มาใส่ววดเพื่อนสักสองสามตัว” อาซิมะกระลึบกระล่าย คิดไม่ออกว่าจะทำอย่างไรดี จะเอาไปคืนเจ้าของหรือเก็บไว้เสียเอง

อาซิมะคิดถึงคำสอนของแม่ ที่อยากให้ลูกเป็นคนสุจริตไม่คดโกงผู้อื่น แต่ถ้าทำตามที่แม่สอนก็กลัวว่าเพื่อนจะโกรธ เธอจึงพูดว่า “ขอเวลาให้ฉันตริตรองดูสักหน่อยว่าจะทำอย่างไรดี ฉันขอปรึกษาแม่ก่อน” อาซิมะได้ฟังก็โกรธมาก พูดว่า “เสียแรงที่เป็นเพื่อนกันมานาน เธอไม่ฟังที่ฉันพูดเลย” ว่าแล้วก็เดินหนีไป

แม่บอกให้อาซิมะทำกระเป๋านี้ไปให้ผู้ใหญ่บ้านเพื่อตามหาเจ้าของ ผู้ใหญ่บ้านได้ประกาศความดีของอาซิมะให้คนทั้งหมู่บ้านฟังอาซิมะจึงเป็นที่รักของคนทั้งหมู่บ้าน ในไม่ช้าอาซิมะมาขอคืนดีกับอาซิมะ และบอกว่าจะเห็นเพื่อนที่ดีของเธอต่อไป และสัญญาว่าจะเป็นคนซื่อสัตย์ด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง เด็กดี (Version 4)

Comprehension Questions for the Same-Story Set 5 Version 4

1. อาซิมะคิดว่ากระเป๋าคือของใคร
 - ก. เจ้าหน้าที่สวนป่า
 - ข. ผู้ดูแลสัตว์ป่า
 - ค. คนงานป่าไม้
 - ง. เจ้าหน้าที่ป่าไม้
2. เพราะอะไรอาซิมะจึงรู้สึกกระสับกระส่าย
 - ก. กลัวคนอื่นมาเห็นกระเป๋าคู
 - ข. อาซิมะขอแบ่งเงินในกระเป๋าคู
 - ค. ไม่รู้จะทำอย่างไรกับกระเป๋าคู
 - ง. เป็นคนพบกระเป๋าคูสีเขียว
3. "ปรึกษาแม่" หมายความว่าอะไร
 - ก. เล่าเรื่องต่าง ๆ ให้แม่ฟัง
 - ข. ถามแม่ว่าทำอย่างไรดี
 - ค. เชื่อฟังคำที่แม่สอน
 - ง. บอกให้แม่รู้ว่าจะทำอะไร
4. สิ่งที่อาซิมะต้องการคืออะไร
 - ก. เป็นเจ้าของกระเป๋าคูสีเขียว
 - ข. เป็นที่รักของคนทั่วไป
 - ค. เป็นเพื่อนที่ดีของอาซิมะ
 - ง. อยากได้เสื้อผ้าสวย ๆ
5. อาซิมะสัญญาว่าอะไร
 - ก. จะเป็นเพื่อนที่ดีของอาซิมะ
 - ข. จะไม่แพร่งพรายให้คนอื่นรู้
 - ค. จะเป็นคนไม่คดโกงอีก
 - ง. จะทำความดีเหมือนอาซิมะ

B.2 Different-Story Sets

B.2.1 Different-Story Set 1 and Comprehension Questions

เรื่อง ยายของฉัน (My Grand Mom)

(Version 1)

ยายของฉันชื่อว่า หมี่แพ ปีนี้ยายอายุ 69 ปีแล้ว ผมของยายขาวเกือบหมดหัว ยายหิวผมให้เรียบแล้วใส่หมวกแบบอีโก้ เมื่ออากาศร้อนยายจะสวมเสื้อตัวสั้นที่เย็บปักด้วยถั่วและด้ายสีต่าง ๆ สวยงามมาก แต่ถ้าวันไหนไปไร่ไปสวนหรือหาฟืนยายจะใส่เสื้อตัวหนาวแขนยาวสีเรียบ ๆ ไม่มีลวดลายทับเสื้อข้างใน

ผู้หญิงอีโก้ยาย ตั้งแต่เลิกงานโตทำงานทุกอย่าง ตั้งแต่ตักน้ำ ตำข้าว หาฟืน ทำอาหาร เลี้ยงลูกหลาน เลี้ยงหมูเลี้ยงไก่ ทอผ้า และตัดเย็บเสื้อผ้า ทำทุกอย่างไม่แพ้ผู้ชายและไม่เคยบ่นใครจะคิดว่าผู้หญิงอีโก้ทำงานหนักได้อย่างไรยายไม่สนใจ ยายเชื่อว่าสิ่งที่ทำนาดีที่สุดแล้ว

ยายรู้สึกเป็นสุขเมื่ออุ้มลูกแนบกับอกเพื่อให้ดูตนน ลูกของยายทุกคนได้ดื่มกินน้ำนมจากอกอย่างเต็มอิ่ม เมื่อลูกป่วยใช้ยายก็ไปเสาะหาใบไม้ รากไม้ป่ามาประสมเป็นยาให้ลูกกิน เมื่อลูกยังเล็กยายจะสอนให้ลูกรักการทำงาน และตอยช่วยเหลือ แต่เมื่อลูกโต ยายก็ปล่อยให้เขาคิดเองทำเอง ฉันก็เป็นหลานคนโตของยาย แต่ยายก็มีหลานให้ยายชื่นใจหลายคน

เมื่อสอมเดือนมานี้ยายสิ้นหกล้มและเจ็บมากจนเดินไม่ไหว ถึงจะไปไหนมาไหนไม่ได้ ยายก็นั่งทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่เคยว่ามือ ยายค่อย ๆ หัดใช้ไม้เท้าช่วยเดิน เพราะไม่อยากให้ใครเสียเวลาคอยช่วยเหลือ ลูกหลานทุกคนจิวยายมาก อยากให้ยายมีอายุยืนนานที่สุดเพื่อจะได้เป็นกำลังใจ และเบื้อมตัวอย่างที่ดีของความเข้มแข็งอดทนให้แก่ลูกหลานและชาวบ้านต่อไป

คำถามความเข้าใจ เรื่องยายของฉัน (Version 1)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 1 Version 1

1. งานอะไรที่ยายไม่ได้ทำ
 - ก. เลี้ยงลูกหลาน
 - ข. ทำไร่นาสวน
 - ค. เย็บปักถักร้อย
 - ง. เย็บเสื้อผ้าขาย
2. ปกติยายจะแต่งตัวอย่างไร
 - ก. แต่งตัวให้เหมาะกับงาน
 - ข. แต่งตัวตามสบาย
 - ค. แต่งตัวเหมือนคนอื่น ๆ
 - ง. แต่งตัวให้สวยงามเสมอ
3. การทำงานของยายเป็นอย่างไร
 - ก. ทำงานหนักกว่าผู้ชายทั่วไป
 - ข. ทำงานเบากว่าผู้ชายทั่วไป
 - ค. ทำงานเหมือนผู้ชายทั่วไป
 - ง. ทำงานน้อยกว่าผู้ชายทั่วไป
4. ทำไมหลานทุกคนจึงอยากให้ยายมีอายุยืน
 - ก. เพราะยายเป็นคนที่ทำงานเก่ง
 - ข. เพราะยายเป็นแบบอย่างที่ดี
 - ค. เพราะยายไม่ทำให้ใครเดือดร้อน
 - ง. เพราะยายทำให้ลูกหลานสบาย
5. เมื่อลูกยังเล็กอยูยายจะทำอย่างไร
 - ก. สอนให้ลูกรู้จักคิด
 - ข. สอนให้ลูกทำงานเก่ง
 - ค. สอนให้รู้ช่วยเหลือตนเอง
 - ง. สอนให้รักการทำงาน

เรื่อง โคนันทวิศาล (A Strong Cow)
(Version 2)

วัวตัวหนึ่งคนนำมาเลี้ยงไว้แต่เด็กให้ชื่อว่า นันทวิศาล ครั้นโตขึ้นเมื่อกำลังลากเกวียนได้ที่ละหลาย ๆ เล่ม วันหนึ่งเจ้าของวัวได้ไป ทำพนันกับเศรษฐีว่า จะเอาเกวียนร้อยเล่มผูกติดกันเป็นแฉงให้โคของเขาลากไปตัวเดียว ถ้าลากได้เศรษฐีเป็นผู้แพ้ ต้องเสียเงินให้เขาหนึ่งพันบาท แต่ถ้าลากไม่ได้เขาเป็นผู้แพ้ ต้องเสียเงินให้เศรษฐีหนึ่งพันบาท

พอถึงวันพักขายผู้เฒ่าเอาเกวียนผูกติดกันร้อยเล่ม แล้วนำนันทวิศาลเข้าเทียมเกวียน จากนั้นเขาถือประทัดขึ้นร้องว่า "เฮ้ยอ้ายวัวขี้เกียจจงลากเกวียนไป" นันทวิศาลได้ยินดังนั้นก็น้อยใจว่า นานของตนนี้ช่างทยาบคายเสียจิวจะใช้สอยกันพูดจาให้เพราะหูนั้นแสนยาก คิดแล้วจึงนั่งเสียไม่ยอมลากเกวียน เศรษฐีจึงเป็นฝ่ายชนะได้เงินหนึ่งพันบาทไป

ฝ่ายเจ้าของวัวครั้นกลับไปถึงบ้านก็เศร้าโศกเสียใจ ไม่เป็นอันกินอันนอน นันทวิศาลเห็นแล้วนักสงสารและคิดถึงบุญคุณที่เขาเลี้ยงมา จึงพูดว่า "นี่แน่ท่านอย่าเศร้าโศกเสียใจไปเลย จงไปทำพนันเศรษฐีอีกครั้งหนึ่ง เป็นเงินสองพันห้าร้อยบาท แต่ครั้งนี้ขอท่านอย่าได้พูดจาทยาบคายกับเราเหมือนครั้งก่อนอีกเลยท่านก็จะเป็นฝ่ายชนะพนัน"

ชายเจ้าของวัวดีใจได้ไปทำพนันกับเศรษฐีอีก เมื่อเศรษฐีตกลงรับพนัน ชายเจ้าของวัวก็ผูกเกวียนร้อยเล่มเอานันทวิศาลเข้าเทียมแล้วกล่าวว่า "นี่แน่พอมหาจำเริญจงลากเกวียนทั้งร้อยเล่มนี้ไปเถิด" นันทวิศาลลากเกวียนนั้นด้วยพลังกำลังจนเกวียนเล่มหลังไปถึงเกวียนเล่มหน้าได้สำเร็จ เศรษฐียอมแพ้จ่ายเงินพนันให้แก่ชายเจ้าของโค

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง โคนันทวิศัล (Version 2)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 1 Version 2

1. นันทวิศัลขออะไรจากผู้เลี้ยง
 - ก. ให้มีความเอ็นดูสงสารเขา
 - ข. อย่าพูดจาหยามคายกับเขา
 - ค. ให้เป็นคนพูดจาไพเราะ
 - ง. อย่าเงือประตักตีเขาอีก
2. วัวในเรื่องนี้มีนิสัยอย่างไร
 - ก. ไม่ชอบทำตามใจเจ้าของ
 - ข. ไม่ค่อยยอมทำตาม
 - ค. เป็นวัวที่นิสัยดีอ่อน
 - ง. เป็นวัวที่ขี้ใจน้อย
3. เกิดอะไรขึ้นกับผู้พูดจาไม่ไพเราะ
 - ก. ทำให้เสียใจและเสียพิน
 - ข. ทำให้เสียเงินและโกรธแค้น
 - ค. ทำให้เสียพินและเสียวัว
 - ง. ทำให้เสียวัวและเสียเงิน
4. สิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้ทำการพินได้แก่อะไร
 - ก. คำพูดไม่ไพเราะและแรงวัว
 - ข. เงินเดิมพันและกำลังวัว
 - ค. คำพูดไพเราะและกำลังวัว
 - ง. คำพูดไพเราะและเงินพิน
5. การทำพินครั้งที่สองใช้เงินเดิมพันมากกว่าครั้งแรกเท่าไร
 - ก. หนึ่งพันบาท
 - ข. หนึ่งพันห้าร้อยบาท
 - ค. สองพันบาท
 - ง. สองพันห้าร้อยบาท

เรื่อง ลิงน้อย (A Little Monkey)
(Version 3)

ณ ริมบึงใหญ่กลางป่าแห่งหนึ่งเป็นที่อยู่ของหมู่สัตว์ทั้งหลาย ในบรรดาสัตว์เหล่านี้ มีลิงน้อยตัวหนึ่งมีนิสัยชอบท้าทายใครต่อใครให้มาประลองความสามารถกับมันอยู่เสมอ “เจ้าควายโง่หน้าเซอปีนต้นไม้แข่งกับข้าไหมล่ะ” พูดจบลิงน้อยก็ปีนต้นไม้อย่างว่องไว “เออ! ข้ายอมแพ้ ข้าปีนต้นไม้สู้เจ้าไม่ได้หรอก” ควายปาดอบแล้วเดินจากไป

“เจ้าลาโง่ตัวนี้ล่ะ ทำอย่างข้าได้ไหม” พูดจกมันก็กระโดดหมุนตัวในอากาศหนึ่งรอยให้ลาดู “เออ! ข้ายอมแพ้ ข้าทำอย่างเจ้าไม่ได้หรอก” ลาดอนอย่างเอือมระอา ลิงน้อยยังไปเที่ยวทำซำโชนแถววัลย์ ทำเสื่อเดินสองขา ทำแพะกระโดดรับกล้วยแข่งกับมัน แต่ก็ไม่มีสัตว์ตัวใดสนใจต่างหลีกหนีไปเพราะความรำคาญ

ลิงน้อยเที่ยวท้าทายสัตว์อื่นๆ ต่อไปไม่หยุดหย่อน นายวันเข้าก็ทะนงตนว่าเก่งกว่าใคร ๆ ทั้งหมด วันหนึ่งจระเข้อดทนไม่ไหวจึงร้องบอกให้ลิงมาว่ายน้ำแข่งกัน ลิงตอบตกลงอย่างไม่รีรอ ที่ริมบึงฝูงสัตว์ใหญ่ล้อมหลังไหลมาดูการแข่งขันการว่ายน้ำระหว่างลิงน้อยกับจระเข้จนแน่นขนัด

เมื่อการแข่งขันเริ่มขึ้นลิงน้อยกระโจนลงน้ำ แต่อันิจาลิงน้อยผู้ทะนงตนลืมนึกไปว่าตัวเองว่ายน้ำไม่เป็น เพียงออกว่ายน้ำได้เด็กลิงน้อยก็ร้องตะโกนขอความช่วยเหลือด้วย มันใกล้จะจมน้ำตาย จระเข้สงสารจึงเข้าไปช่วนพลางพูดกับลิงว่า “สัตว์ทุกตัวยอมทำได้ไม่เหมือนกัน สิ่งที่เจ้าทำได้สัตว์อื่นอาจทำไม่ได้ แต่สิ่งที่เจ้าทำไม่ได้ สัตว์อื่นอาจทำได้ดีกว่า” ลิงน้อยสำนึกตัว ตั้งแต่นั้นมามันไม่เคยท้าทายใครอีกเลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง ลิงน้อย (Version 3)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 1 Version 3

1. ลิงทำแข่งกับช้างในเรื่องใด
 - ก. แข่งขันเดินสองขา
 - ข. แข่งขันปีนต้นไม้
 - ค. แข่งขันโหนถ้ำวัลย์
 - ง. แข่งกระโดดรับกล้วย
2. "ผู้ทรงตน" มีความหมายเหมือนกับอะไร
 - ก. ผู้ที่มีความกล้าหาญ
 - ข. ผู้ที่นึกว่าตัวเองเก่ง
 - ค. ผู้ที่แสดงความยิ่งใหญ่
 - ง. ผู้ที่รับคำท้าของผู้อื่น
3. เมื่อลิงทำประลองความสามารถ สัตว์ส่วนมากทำอย่างไร
 - ก. พุดต่ำลงแล้วหลีกหนีไป
 - ข. รับคำท้าลงแล้วไม่หนีไป
 - ค. ไม่สนใจลิงแล้วหลีกหนีไป
 - ง. สั่งสอนลิงแล้วหลีกหนีไป
4. เหตุใดจระเข้จึงตกลงรับคำท้าประลองความสามารถของลิง
 - ก. เพราะอยากสั่งสอนลิงเสียบ้าง
 - ข. เพราะรู้สึกไม่ชอบหน้าลิง
 - ค. เพราะมีความสามารถมากกว่าลิง
 - ง. เพราะทนความรำคาญไม่ไหว
5. หลังจากแพ้การประลองความสามารถแล้วลิงมีนิสัยอย่างไร
 - ก. รู้จักสงบเสงี่ยมเจียมตัว
 - ข. ทำทายเป็นสัตว์อื่น ๆ น้อยลง
 - ค. เกรงกล้วยสัตว์ที่เก่งกว่าตน
 - ง. มีความอดทนอดกลั้นมากขึ้น

B.2.2 Different-Story Set 2 and Comprehension Questions

พ่อค้าเร่ (The Hawkers)

(Version 1)

พ่อค้าเร่ขายเครื่องอัญมณีชาวทะเลทั้งสองตนอาศัยอยู่ตำบลเดียวกัน ทั้งสองเดินสะพายย่ามใส่เครื่องอัญมณีไปขายด้วยกัน ครั้นถึงหมู่บ้านใด ก็ตกลงกันว่าคนหนึ่งเข้าทางทิศตะวันออก อีกคนหนึ่งเข้าทางทิศตะวันตกของหมู่บ้าน เมื่อทั้งสองมาถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ก็แยกกันเข้าหมู่บ้าน

คนที่เข้าทางทิศตะวันตกเดินร้องขายสินค้าไปจนถึงบ้านของยายกับหลานสาว หลานสาวรบเร้าอยากได้เครื่องประดับ ยายจึงเรียกพ่อค้าเร่นั้นเข้ามาแล้วบอกตามความจริงว่า ไม่มีเงินซื้อหรอกแต่มีของเก่าที่พอจะแลกเปลี่ยนกันได้ ยายได้อาถาดเก่าใบหนึ่งมาให้ดู พ่อค้าเร่ได้ทันทีว่าเป็นถาดทองคำแต่แกล้งบอกว่า

“ถาดของยายไม่มีราคา” แล้วก็จากไป เขาคิดในใจว่าสักพักหนึ่งจะหวนกลับมาขอแลกในราคาสูง ๆ ต่อมาพ่อค้าเร่คนที่สองเดินมาถึงบ้านยายคนนี้อีก ยายจึงเรียกเข้ามาดูถาด พ่อค้าเร่บอกว่าถาดใบนี้เป็นถาดทองคำมีราคาแพงกว่าอัญมณีของเขาทั้งหมดเสียอีก ยายยืนยันจะยอมเสียเปรียบแลกเครื่องประดับให้หลานจนได้

พ่อค้าเร่จึงยกอัญมณีทั้งหมดให้แล้วแกมเงินให้อีก 500 บาทแลกเอาถาดใบนั้นไป ไม่นานนักพ่อค้าเร่คนแรกย้อนมาที่บ้านยายอีก แต่เมื่อรู้ว่าถาดไม่มีแล้ว ก็โกรธแค้นและเสียใจมาก พอได้สติก็รีบวิ่งตามพ่อค้าคนที่สองไปหวังจะแบ่งถาดคืนมาให้ได้ แต่เข้าไปเพราะพ่อค้าคนที่สองได้ข้ามแม่น้ำไปแล้ว พ่อค้าเจ้าแท้โกรธแค้นจนกระอักเลือดตายอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำนั่นเอง

คำถามความเข้าใจเรื่อง พ่อค้าเร่ (Version 1)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 2 Version 1

1. ยายได้อะไรจากพ่อค้าเร่คนที่สอง
 - ก. อัญมณีจำนวนมากกับเงินห้าร้อยบาท
 - ข. อัญมณีทั้งหมดกับเงินห้าร้อยบาท
 - ค. อัญมณีที่แลกกับเงินห้าร้อยบาท
 - ง. อัญมณีที่ราคาแพงกับห้าร้อยบาท
2. "พ่อค้าเร่" หมายถึงอะไร
 - ก. คนที่ค้าขายไปเรื่อย ๆ
 - ข. คนที่นำสินค้าไปส่งตลาด
 - ค. คนที่ขายของเล็ก ๆ น้อย
 - ง. คนที่ขายของตามร้านค้าทั่วไป
3. พ่อค้าคนแรกเป็นคนอย่างไร
 - ก. เป็นคนที่ซื่อสัตย์
 - ข. เป็นคนที่พูดโกหก
 - ค. เป็นคนที่สุจริต
 - ง. เป็นคนที่น่าไว้วางใจ
4. เหตุใดยายจึงยอมแลกภาคให้พ่อค้าเร่คนที่สอง
 - ก. ได้อัญมณีจำนวนมาก
 - ข. พ่อค้าแถมเงินให้อีก
 - ค. กลัวพ่อค้าเปลี่ยนใจไม่แลก
 - ง. ต้องการได้เครื่องประดับ
5. เพราะอะไรพ่อค้าคนแรกจึงผิดหวัง
 - ก. ตัดสินใจไม่เด็ดขาด
 - ข. ไม่เฉลียวฉลาด
 - ค. ความคิดไม่ซื่อ
 - ง. วางแผนการไม่ดี

ลองอีกที (Try It Again)

(Version 2)

บันสุมีว่าตัวหนึ่ง แต่เขาศึกให้มันลอนขึ้นสูงไม่เป็น จึงขอให้
พะยอมแลพี่สาวช่วยส่งมันขึ้น เมื่อพะยอมแลสั่งว่า บันสุไม่ออกวิ่งทันที ทำให้ว่าตกลงดิน
บันสุบ่มีว่าพี่ส่งว่าไม่เป็น พี่สาวเถียงว่าก็ส่งให้แล้วแต่บันสุไม่วิ่งต่างหากว่าจริงตก ขณะ
นั้นพ่อยิ้มดูอยู่ใกล้ ๆ ได้ร้องบอกให้บันสุลองอีกที

คราวนี้พ่อพะยอมแลจับว่า แต่ยังไม่ทันส่งขึ้นบันสุก็รีบวิ่งออกไปทันที วางจึงหลุด
จากมือพี่สาวตกลงดินอีก พะยอมแลพูดขึ้นหาว่า “คราวนี้จะโทษใครละ” พ่อพูดว่า “ไม่เป็น
ไรลองอีกทีคราวนี้พ่อจะส่งให้เอา” เมื่อบันสุจับสายวิ่งไปพ่อก็รีบส่งขึ้นทันที ว่าวลอยขึ้นบน
ท้องฟ้า

แต่พ่อว่าวตั้งท่าจะขึ้นสูงดีแล้ว บันสุมัวตื่นเต้นเคยหยุดซัก ทำให้เชือกหย่อนลง
เพราะลมไม่แรง ว่าวสายไปสายมาแล้วก็ตกลงดิน บันสุบ่มีว่าเมื่อจ้งเลย พ่อปลอบใจ
ว่า “อย่าเพิ่งเบื่อสิลูกลองอีกทีเถิด” บันสุไม่ยากลองอีกแล้วแต่พ่อยั้งคะยอให้ลองอีกที
บันสุเสียไม่ได้จึงลองอีกที

คราวนี้สมหวังว่าวต้องลมขึ้นดี ดูเขาเหมือนขนนก บันสุดีใจค่อย ๆ คลี่ป่านจน
หมกม้วนแล้วยื่นมือไม้ที่ผูกปลายเชือก แขนงหน้าดูว่าวที่ร่อนอยู่สูง เห็นเป็นแต่จุดขาว ๆ
ในท้องฟ้า เขาก็ร้องบอกพ่อว่า “ดูสิพ่อ! ดูสิพ่อ! มันขึ้นสูงแท้ ๆ เชือกก็ถึงแรง ผมดึงจะ
ไม่ไหวอยู่แล้ว ผมว่าถ้ามีสายป่านยาวกว่านี้อีก มันจะขึ้นไปจนสุดสายป่านแน่นอน”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง ลองอีกที (Version 2)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 2 Version 2

1. บันสุรู้สึกที่ว่า "เขาเหมือนชนนง" เมื่อไร
 - ก. เมื่อว่ากำลังลง
 - ข. เมื่อว่ากำลังขึ้น
 - ค. เมื่อว่าติดลม
 - ง. เมื่อพ่อสงว่าให้
2. ขณะที่บันสุและพี่สาวกำลังช่วยกันเอาว่าขึ้น พ่อกำลังทำอะไรอยู่
 - ก. ทำงานอยู่ในบ้าน
 - ข. หันมาดูเด็กทั้งสอง
 - ค. เดินมาที่เด็กทั้งสอง
 - ง. ยืนมองดูเด็กทั้งสอง
3. เหตุใดบันสุจึงไม่เลิกเล่นว่าเสียแต่แรก
 - ก. ถูกพี่สาวเยาะเย้ย
 - ข. พ่อสั่งให้เล่นต่อไป
 - ค. พ่อรบเร้าให้เล่นอีก
 - ง. เขาต้องการเล่นให้ได้
4. เวลาว่าตกดินแล้วบันสุทำอะไร
 - ก. โทษพี่สาวว่าส่งไม่ดี
 - ข. พุดว่าตัวเองเล่นไม่ได้
 - ค. ลองด้วยตัวเองใหม่อีก
 - ง. ขอร้องให้พ่อช่วยส่งให้
5. บันสุทำอะไรเมื่อพี่สาวส่งว่าในครั้งที่สอง
 - ก. วิ่งทันทีที่พี่สาวส่ง
 - ข. วิ่งหลังจากที่พี่สาวส่ง
 - ค. วิ่งไปก่อนที่พี่สาวจะส่ง
 - ง. วิ่งพร้อม ๆ กับที่พี่สาวส่ง

สองพี่น้อง (Two Brothers)
(Version 3)

พะเลกับซอแลเป็นพี่น้องชาวกะเหรี่ยง ทั้งสองอาศัยอยู่กับพ่อแม่บนดอยแม่ก๊ะ อำเภอเชียงดาว แม้ว่าครอบครัวนี้จะอยู่ในบ้านหลังเล็ก ๆ พะเลกับซอแลก็มีความสุขมาก เพราะทั้งสองคนมีพ่อแม่ที่รักและเอาใจใส่ พะเลกับซอแลก็เป็นลูกที่เชื่อฟังพ่อแม่ สิ่งใดที่พ่อแม่ห้ามและสอนมาอย่าทำเพราะเป็นสิ่งไม่ดีทั้งสองก็จะไม่ทำ

เด็กทั้งสองคนช่วยงานบ้านเสมอ เช่น เมื่อกินข้าวเสร็จแล้วทุกครั้ง พะเลและซอแลจะช่วยกับเก็บเศษอาหารที่เหลือ แล้วก็แบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น ถ้าพี่ล้างถ้วยล้างชามน้องชายก็เช็ดโต๊ะอาหาร ทั้งสองคนไม่เคยเกียจคร้านกันทำงานเคย เพราะต่างรู้หน้าที่ของตนดี งานที่ทำจึงเสร็จเร็วและเป็นระเบียบเรียบร้อย

ซอแลพูดกับน้องด้วยถ้อยคำที่สุภาพไพเราะ พะเลก็พูดจากับพี่สาวด้วยถ้อยคำไพเราะเช่นกัน ทั้งสองคนจึงรักใคร่กันดี ไม่เคยทะเลาะเบาะแว้งกัน ทำให้พ่อแม่ชื่นอกชื่นใจที่มีลูกเป็นคนดี พ่อพูดกับพะเลและซอแลบ่อย ๆ ว่า "พ่อกับแม่ภาคภูมิใจมากที่มีลูกอย่างเจ้าทั้งสอง ลูกทำให้พ่อแม่มีความสุขใจจริง ๆ"

พ่อสอนพะเลกับซอแลว่าก่อนจะทำอะไรให้ถามตนเองก่อนเสมอว่า สิ่งนั้นทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อนหรือไม่ ทำแล้วเป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นหรือไม่ ถ้าทำแล้วไม่มีใครเดือดร้อนและยังมีประโยชน์ต่อทั้งสองฝ่ายอีกด้วยก็ทำ แต่ถ้าทำแล้วมีคนเดือดร้อนและไม่มีประโยชน์ต่อใครเลยก็ไม่ควรทำ เด็กทั้งสองทำตามที่พ่อสอน พวกเขาจึงไม่ค่อยทำอะไรผิดเพราะคิดก่อนทำเสมอ

คำถามความเข้าใจเรื่อง สองพี่น้อง (Version 3)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 2 Version 3

1. ในเรื่องนี้ "ถามตนเองก่อนทำ" ตรงกับข้อใด

- ก. ถามตัวเองว่าจะทำดีหรือไม่
- ข. ถามตัวเองว่าอยากทำอะไร
- ค. ถามตัวเองว่าจะทำอย่างไร
- ง. ถามตัวเองว่าทำได้หรือไม่

2. สองพี่น้องมีความสุขมากเพราะเหตุใด

- ก. เป็นคนพูดจาไพเราะ
- ข. ทั้งสองรักพ่อแม่มาก
- ค. ได้รับการเอาใจใส่ดี
- ง. ต่างก็รู้จักหน้าที่ของตนดี

3. งานที่เด็กทั้งสองช่วยกันทำอยู่เสมอคืออะไร

- ก. ล้างถ้วยชาม
- ข. เช็ดโต๊ะอาหาร
- ค. เก็บเศษอาหาร
- ง. เช็ดถูบ้าน

4. ครอบครัวของพะเลกับชอแลอาศัยอยู่ที่ใด

- ก. เนินเขาแม่ก๊ะ อำเภอเชียงดาว
- ข. บ้านแม่ก๊ะ อำเภอเชียงดาว
- ค. ตำบลแม่ก๊ะ อำเภอเชียงดาว
- ง. ป่าแม่ก๊ะ อำเภอเชียงดาว

5. สิ่งที่พ่อสอนพะเลกับชอแลอยู่เสมอคืออะไร

- ก. ทำงานให้สำเร็จ
- ข. ให้แบ่งงานกันทำ
- ค. ให้มีความรักใคร่กัน
- ง. ให้เป็นคนรู้จักคิด

B.2.3 Different-Story Set 3 and Comprehension Questions

ชายยากจน (A Poor Man)

(Version 1)

หมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีบ้านเศรษฐีปลูกติดกับบ้านของชายยากจนคนหนึ่ง บ้านเศรษฐีหลังใหญ่โต ส่วนบ้านชายยากจนเป็นเพียงกระท่อมเล็ก ๆ เก่า ๆ ชายยากจนเป็นคนมัชยัสต์ เขาไปซื้อพันธุ์พืชและผลไม้จากตลาดมาปลูก เมื่อปลูกได้ก็จะแบ่งผักและผลไม้ไปขายให้กับคนแถวนั้น แล้วนำเงินกำไรส่วนหนึ่งเก็บใส่ถุงหนึ่งทุกวัน

เขาหวังว่าเมื่อได้กำไรมากพอจะนำไปซื้อรถจักรยานเพื่อขี่ไปส่งผักและผลไม้ เงินที่เหลือก็จะนำไปซื้อที่ดินไว้ปลูกผักผลไม้เพิ่ม วันหนึ่งเศรษฐีได้จัดงานเลี้ยงขึ้นที่บ้าน โดยเชิญแขกเหรื่อมากมายยกเว้นชายยากจนผู้นี้ เมื่อทุกคมเริ่มกินอาหาร ชายยากจนก็ได้แต่ยืนมองพลางสูดกลืนอาหารเหล่านั้น พร้อมกับแลบลิ้นเลียปากด้วยความทิว

เมื่อแขกของเศรษฐีเห็นเข้าต่างพากันสลดใจและไม่สนุกกับงานเลี้ยง ในไม่ช้าพวกเขาก็พากันกลับไป เศรษฐีมานั่งนึกว่าทำไมงานเลี้ยงครั้งนี้จึงไม่สนุก ในที่สุดก็เชื่อว่าเป็นเพราะชายยากจนสูดกลืนอาหารไปจนหมดนั่นเอง จึงนำเรื่องไปฟ้องผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านเรียกชายยากจนมาถาม “เจ้าดูตกลืนอาหารของเขาจริงรึ” ชายยากจนยอมว่าจริง

“ถ้าอย่างนั้นเจ้าต้องจ่ายชดใช้ให้แก่เขา” ผู้ใหญ่บ้านตัดสิน ชายยากจนได้เอาถุงหนังที่เขาอุตส่าห์เก็บเงินไว้ยื่นให้เศรษฐี พอเศรษฐีเอื้อมมือจะไปหยิกถุงเงินนั้นมา ทันใดนั้นผู้ใหญ่บ้านก็พูดขึ้นว่า “ช้าก่อน เจ้าจะเอาเงินเขาไปไม่ได้ ให้แค่หัวเสียนเงินในถุงก็พอ เพราะเขาก็แค่สูดกลืนอาหารของเจ้าเท่านั้น”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง ชายยากจน (Version 1)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 3 Version 1

1. ชายยากจนนำเงินส่วนใดเก็บใส่ถุงหนึ่งไว้ทุกวัน
 - ก. เงินที่ชายผักได้ทั้งหมด
 - ข. เงินที่จะนำไปซื้อผักผลไม้
 - ค. เงินกำไรทั้งหมดที่ได้
 - ง. เงินกำไรส่วนหนึ่งที่ได้
2. ชายยากจนตั้งใจนำเงินที่เหลือจากอะไรไปซื้อที่ดินเพิ่ม
 - ก. เหลือจากซื้อจักรยาน
 - ข. เหลือจากซื้อผักผลไม้
 - ค. เหลือจากเงินค่าอาหาร
 - ง. เหลือจากจิตใจเศรษฐี
3. แขกของเศรษฐีกลับไปหมดเพราะเหตุใด
 - ก. สงสารชายยากจน
 - ข. อาหารไม่มีกลิ่นหอม
 - ค. แขกไม่ชอบงานเลี้ยง
 - ง. เศรษฐีไปฟ้องผู้ใหญ่บ้าน
4. ทำไมผู้ใหญ่บ้านจึงให้เศรษฐีฟังเสียงเงินจากถุงเงินของชายยากจน
 - ก. เพื่อให้เศรษฐีพอใจ
 - ข. เพื่อชดเชยค่ากลิ่นอาหาร
 - ค. เพื่อเป็นการสั่งสอนเศรษฐี
 - ง. เพื่อลงโทษชายยากจน
5. เพราะเหตุใดชายยากจนจึงไม่ได้รับเชิญไปงานเลี้ยงบ้านเศรษฐี
 - ก. ชายไม่รู้จั๊กกับเศรษฐี
 - ข. เศรษฐีลืมนายยากจน
 - ค. เศรษฐีไม่ต้อนรับคนยากจน
 - ง. ชายยากจนทำให้เศรษฐีโกรธ

หมย่าง (The Roasted Pig)
(Version 2)

มีนิยายเมืองจีนเรื่องหนึ่ง เล่ากันว่า แต่ก่อนคนจีนยังทำเนื้อย่างกินไม่เป็นจึงกินเนื้อดิบ ๆ กัน ครั้นมาวันหนึ่งตาเบ๊ะเข้าตีคนเลี้ยงหมูแกลงจะไปเก็บผักมาเลี้ยงหมู จึงบอกให้บ่อฮั่นลูกชายเฝ้าบ้านอยู่คนเดียว มีลูกหมูขนาดย่อม ๆ อยู่ในบ้านจัดแปดตัว บ่อฮั่นนึกสนุกขึ้นมา จึงก่อไฟขึ้นดูเล่นข้าว ๆ บ้าน ขณะนั้นลมพัดแรง ลมได้พัดไฟไปตกบนหลังคากระท่อม

ไฟได้ไหม้กระท่อมเป็นซี้เต๋่าไปจนหมดสิ้น ลูกหมูที่อยู่ในบ้านก็ตายเรียบ บ่อฮั่นคิดเสียตายบ้านและหมูเป็นยิ่งนัก กลัวว่าทั้งตัวเองและเตี้ยจะต้องนอนกลางแจ้งตามน้ำค้าง และจะไม่ได้ยินเสียงลูกหมูร้องจืด ๆ จืด ๆ อีกต่อไป ขณะเมื่อไฟไหม้กำลังคุบ่อฮั่นยืนดูเป็นลูกหมูตัวหนึ่งถูกไฟไหม้บนอนสุดระอุตัวเหลืองราวกับทอง ก็นึกเมตตาทายากจะไคร้ฮั่ม

เมื่อเขากันตัวลงเอื้อมมือจะไปยกลูกหมูนั้น เผอิญมีกลิ่นหอมพุ่งมาเข้าจมูก ทำให้น้ำสายไหลยิดไม่รู้จักหยุด เขารู้สึกแปลกใจเพราะไม่เคยได้กลิ่นนี้มาก่อน จึงยื่นมือออกไปคลำที่ตัวหมูอีก ความร้อนที่มือทำให้บ่อฮั่นรีบสะบัดนิ้วขึ้นมาเพ่าเพื่อให้เย็น เผอิญเนื้อหมูที่ติดปลายนิ้วมืออยู่บ้างถูกปลายลิ้นเข้า

เขารู้สึกอร่อยอย่างบอกไม่ถูก จึงหยิบเนื้อหมูที่ไหม้ไฟนั้นมากินอีกหลายคำ ฝ่ายตาเบ๊ะเข้าตีพอมาทเห็นกระท่อมไหม้ไฟหมด และเห็นเจ้าบ่อฮั่นกำลังกินหมูก็โกรธ แต่เมื่อลูกชายบอกว่าเนื้อหมูอร่อยมาก ตาเบ๊ะจึงลวงกินดู ในที่สุดก็หายโกรธ จากนั้นได้กำชับลูกชายว่าอย่านำเรื่องนี้ไปบอกใครเป็นอันขาด

คำถามความเข้าใจเรื่อง หนุมาน (Version 2)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 3 Version 2

1. ตาแป๊ะกำชับลูกชายไม่ให้บอกชาวบ้านเรื่องอะไร

- ก. ไฟไหม้บ้าน
- ข. หนุมานถูกไฟไหม้
- ค. กินลูกหนุมาน
- ง. หนุมานตายหมดบ้าน

2. ไฟไหม้ที่สวนใดของกระท่อมบ้าง

- ก. หลังคากระท่อม
- ข. ด้านหลังกระท่อม
- ค. ด้านหน้ากระท่อม
- ง. ไหม้หมดทั้งหลัง

3. เมื่อไฟไหม้บ้านแล้วป่อกำนึกแล้วว่าอะไร

- ก. ต้องนอนกลางแจ้ง
- ข. ไม่ได้เลี้ยงหมูอีก
- ค. พ่อจะโกรธตัวเอง
- ง. พ่อจะลงโทษตัวเอง

4. ในกระท่อมของตาแป๊ะมีลูกหมูอยู่ประมาณกี่ตัว

- ก. หกถึงแปดตัว
- ข. แปดถึงเก้าตัว
- ค. เจ็ดถึงแปดตัว
- ง. แปดถึงสิบตัว

5. กลืนหนุมานรบกวนป่อกำน้อย่างไร

- ก. ทำให้อยากอาเจียน
- ข. ทำให้น้ำลายไหล
- ค. ทำให้ตกใจกลัว
- ง. ทำให้อยากกินหมู

ลุงกับหลาน (The Uncle and Nephews)

(Version 3)

อาแบกับอาผ่าเป็นหลานของลุงตีแบ เด็กสี่ขวบทั้งสองคนมีอายุไล่เลี่ยกัน ลุงตีแบ นำพวกเขามาเลี้ยงไว้ตั้งแต่ยังเล็ก ๆ เพราะพ่อแม่ของทั้งคู่ยามจนมาก ลุงตีแบเฝ้าสังเกตเห็นว่าอาแบกับอาผ่ามีนิสัยแตกต่างกันมาก คืออาแบเกียจคร้านชอบแต่ความสะดวกสบาย ส่วนอาผ่าขยันอดทนและเป็นผู้มีน้ำใจ

วันหนึ่งลุงตีแบจะไปทางหน้าในไร่ เดินผ่านมาทางที่อาแบกับอาผ่ากำลังเล่นอยู่ใกล้ ๆ นั้น พ่อเห็นลุงตีแบแบกจอมเต็มมาอาแบกลัวจะถูกใช้จึงพูดกับอาผ่าว่า "เราไปเล่นที่อื่นดีกว่า ที่นี้ไม่สนุกเลย" แต่อาผ่าเห็นลุงถือจอมมากก็ชวนอาแบไปทางหญ้ากับลุง อาแบรีบตอบว่า "ไม่ล่ะ วันนี้แดดร้อน" ว่าแล้วเขาก็วิ่งหนีไปเล่นที่อื่น

บางครั้งลุงตีแบบ่นถึงน้ำ อาแบจะทำเป็นไม่ได้ยิน ส่วนอาผ่า รีบลุกขึ้นไปตักน้ำให้ลุงดื่ม อาผ่าปฏิบัติตัวอย่างนี้สม่ำเสมอเพราะสำนึกในบุญคุณของลุงที่เลี้ยงเขามาด้วยความรักความเอ็นดู ลุงตีแบเองก็อดปลื้มใจในตัวอาผ่าไม่ได้ แต่ลุงก็ไม่เคยต่อว่าอาแบที่ไม่ค่อยเหลือสักครั้ง

แล้ววันหนึ่งก่อนที่ลุงตีแบจะตัดสินใจว่าจะให้ใครเป็นผู้ดูแลบ้านและไร่นาของแก แทนแกต่อไป ลุงตีแบล้มป่วยลง อาแบได้แต่เดินผ่านไปพามาไม่เคยถามถึงอาการของลุงเลย ส่วนอาผ่าคอยเฝ้าดูแลลุงทั้งกลางวันกลางคืน จนทำให้ลุงตีแบรักอาผ่ามากขึ้น และตัดสินใจยกบ้านและไร่นาของแกให้อาผ่าเป็นผู้ดูแลแทนต่อไป

คำถามความเข้าใจเรื่อง ลุงกับหลาน (Version 3)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 3 Version 3

1. อาผ่ำแตกต่างจากอาเบตรงไหน
 - ก. อาผ่ำชอบแต่ความสบาย
 - ข. อาผ่ำเป็นคนขยันอดทน
 - ค. อาผ่ำมาอยู่กับลุงตั้งแต่เล็ก
 - ง. อาผ่ำเป็นเด็กซวเขาเผ่าลีซอ
2. อาผ่ำปฏิบัติตัวอย่างไรอยู่เสมอ
 - ก. คอยเฝ้าสังเกตลุง
 - ข. คอยช่วยเหลือลุง
 - ค. ไปไร่ไปสวนกับลุง
 - ง. ทำงานทุกอย่างให้ลุง
3. ลุงลีแบจะตัดสินใจเรื่องอะไร
 - ก. ผู้ดูแลบ้านและหลาน
 - ข. ผู้ดูแลไร่นาและบ้าน
 - ค. ผู้ดูแลสวนและไร่นา
 - ง. ผู้ดูแลบ้านไร่นาและสวน
4. สาเหตุที่อาเบและอาผ่ำมาอยู่อาศัยกับลุงคืออะไร
 - ก. พ่อแม่ต้องการฝึกนิสัยลูก
 - ข. พ่อแม่เด็กทั้งสองส่งสารลุง
 - ค. พ่อแม่เด็กทั้งสองยากจน
 - ง. ลุงลีแบเป็นคนรักหลาน
5. อาเบวิ่งหนีไปเล่นที่อื่นเพราะอะไร
 - ก. วันนั้นอากาศร้อน
 - ข. เล่นที่เดิมไม่สนุก
 - ค. กลัวจะได้ไปทำงาน
 - ง. อาผ่ำไม่เล่นด้วย

B.2.4 Different-Story Set 4 and Comprehension Questions

เจียมฮิน (Jiam Hin)

(Version 1)

เจียมฮินเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนแห่งหนึ่ง เขตเป็นเด็กเรียบร้อย ไม่ค่อยพูดจา แต่เรียนเก่ง เจียมฮินอาศัยอยู่กับพ่อเพียงสองคน ส่วนแม่ตายจากเธอไป นายแล้ว พ่อของเจียมฮินชื่อเล้าซือมีอาชีพรับจ้าง เขาทำงานอย่างหนักเพื่อหาเงินส่งให้ เจียมฮินเรียนหนังสือโดยหวังว่าจะให้เธอได้ทำงานดี ๆ ในวังข้างหน้า พ่อบอกให้เจียมฮิน ขยับเรียนหนังสือแต่เพียงอย่างเดียว

อยู่มาวันหนึ่งนายเล้าซือเกิดป่วยและไอออกมาเป็นเลือด เจียมฮินตกใจมากจึงพา พ่อไปโรงพยาบาล หมอบอกว่าพ่อช่วยเป็นวันโรคห้ามทำงานหนักและต้องพักผ่อนมาก ๆ จึงจะหาย เงินที่เก็บสะสมได้เพียงเล็กน้อยเจียมฮินนำมาใช้รักษาพ่อจนหมด แต่พ่อก็ยัง ทำงานไม่ได้

เจียมฮินทุกข์ใจมาก เพราะไม่รู้จะหาเงินที่ไหนมารักษาพ่อ ญาติพี่น้องก็ไม่มี เมื่อ อยู่ในโรงเรียนได้แต่นั่งเหม่อลอย ถึงแม้ปะตองซึ่งเป็นเพื่อนรักเข้ามาถามก็ไม่ยอมบอก วันหนึ่งขณะที่เดินกลับจากโรงเรียน เจียมฮินเห็นเด็กคนหนึ่งสวมสร้อยคอทองคำเต็ม สวนมา จึงเกิดความคิดขึ้นว่า ถ้าได้สร้อยคอเส้นนี้ไปขายตงจะได้เงินมารักษาพ่อได้

เมื่อคิดดังนั้นเธอก็กระซอกสร้อยคอเด็กคนนั้นทันที แต่มีชายคนหนึ่งเห็นเข้าพอดี และจับตัวเธอไว้ เจียมฮินตกใจร้องไห้ ชายคนนั้นนำเธอส่งตำรวจ ต่อมาตำรวจได้แจ้ง เรื่องราวให้โรงเรียนทราบ ทุกคนจึงพากันรังเกียจเธอแม้แต่ปะตอง ครูใหญ่เรียกตัวเจียมฮินไปตักเตือนไม่ให้ทำเช่นนั้นอีก เจียมฮินเพิ่งทำผิดครั้งแรวจึงได้รับการอภัย แต่ถ้า หนักทำอีกจะต้องถูกลงโทษ

คำถามความเข้าใจเรื่อง เจียมอิน (Version 1)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 4 Version 1

1. เพราะเหตุใดประตอจึงเลิกคบกับเจียมอิน

- ก. เจียมอินไม่ยอมพูดด้วย
- ข. เจียมอินไม่ตั้งใจเรียน
- ค. เจียมอินแย่งของผู้อื่น
- ง. เจียมอินเป็นเพื่อนไม่ดี

2. เพราะเหตุใดเจียมอินจึงนั่งเหม่อลอยในชั้นเรียน

- ก. พ่อทำงานหนักไม่ได้อีก
- ข. ถูกครูใหญ่เรียกไปว่ากล่าว
- ค. ทุกข์ใจที่ไม่มีเงินรักษาพ่อ
- ง. เพื่อน ๆ พากันรังเกียจ

3. ทมอแนะนำพ่อของเจียมอินอย่างไร

- ก. ห้ามทำงาน พักผ่อนมาก ๆ
- ข. ให้ทำงานเบา ๆ พักผ่อนบ้าง
- ค. ห้ามทำงานหนัก พักผ่อนบ้าง
- ง. ไม่ทำงานหนัก พักผ่อนมาก ๆ

4. เจียมอินเป็นเด็กมีลักษณะอย่างไร

- ก. ไม่ค่อยพูด เรียบร้อย
- ข. พูดเก่ง เรียนไม่เก่ง
- ค. เรียนเก่ง ข่างพูด
- ง. เรียบร้อย พูดเก่ง

5. เจียมอินไม่ถูกลงโทษเพราะเหตุใด

- ก. ยังไม่เคยทำผิดมาก่อน
- ข. มีความกตัญญูต่อพ่อ
- ค. เป็นเด็กที่น่าสงสาร
- ง. เพราะสัญญาจะไม่ทำผิดอีก

ม้าแก่ที่นำสงสาร (The Poor Old Horse)

(Version 2)

พระราชาองค์หนึ่งมีจิตใจเมตตาการุณา พระองค์สั่งให้ทหารเอวระฆังไปชวนไว้ที่ หอคอยหน้าวังของพระองค์ แล้วผูกเชือกโยงไว้ ถ้าใครเดือดร้อนให้มาดึงเชือกสั่งระฆัง พระองค์จะให้ความช่วยเหลือ หลายปีต่อมาก็ยังไม่มีใครไปถึงเชือกสั่งระฆังเสียที จน เชือกเก่าและขาดไป ชาวบ้านจึงนำเอาเถาถุ่นมาผูกระฆังแทนเชือกไว้ เถาถุ่นมีใบสีเขียว สดุดงดงามมาก

ขณะนั้นมีชายคนหนึ่งเลี้ยงม้าไว้ เขาใช้งานมันหนักมากจนม้าแต่ตัวลงเขาจึงไล่ มันไป ม้าแก่หิวมากเดินหาหญ้ากินไปตายทาง แต่หญ้ามิน้อยไม่พอกินมันจึงผอมลงทุก วัน พอมาเดินมาถึงหอคอยเห็นเถาถุ่นสีเขียวสด ม้าแก่ก็รีบกินเถาถุ่นนั้นอย่างหิวโหย

“แก๊ง แก๊ง...” เสียงระฆังดังขึ้น พระราชาส่งทหารมาดูทันทีว่าใครเดือดร้อน ทหาร มาพบม้าแก่กินเถาถุ่นก็กลับไปรายงานพระราชา พระองค์ถามว่าทำไมม้าจึงผอมโซเช่น นั้น ทหารรายงานว่าเพราะเจ้าของมันไล่มันพระราชาโกรธมากจึงสั่งให้นำชายคนนั้นเข้าเฝ้า ทันที ส่วนม้าให้พาไปกินหญ้าในสวนของพระองค์

พระราชาถามชายเลี้ยงม้าว่าทำไมจึงทอดทิ้งม้า เขาตอบว่า “เพราะมันแก่ทำงานไม่ ไหวแล้ว พะยะคะ” พระราชาถามอีกว่า “ถ้าหากเจ้าแก่ลง ทำงานไม่ได้ ลูก ๆ ของเจ้าจะ ขับไล่เจ้าออกจากบ้านหรือไม่” ชายเลี้ยงม้าตอบ “ไม่พะยะคะ” พระราชาจึงต่อว่า “เจ้าช่าง ใจร้ายมาก” ชายเจ้าของม้ารู้สึกเสียใจและสำนึกผิด ในที่สุดเขาขอม้ากลับไปเลี้ยงตามเดิม และดูแลมันเป็นอย่างดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง ม้าแก่ที่นำสงสาร (Version 2)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 4 Version 2

1. เพราะเหตุใดจึงไม่มีใครไปถึงเชือกสั้นระฆัง
 - ก. เพราะเชือกกลายเป็นแกอ่งุ่น
 - ข. ชาวบ้านไม่มีใครเดือดร้อน
 - ค. ชาวบ้านมองไม่เห็นสายระฆัง
 - ง. เพราะกลัวว่าเชือกจะขาด
2. ข้อใดเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ม้าผอมลงทุกวัน
 - ก. เพราะม้าแก่จนไม่มีเรี่ยวแรง
 - ข. เพราะมันต้องเดินทางไกล
 - ค. เพราะถูกใช้ให้ทำงานอย่างหนัก
 - ง. เพราะหญ้าที่กินไม่เพียงพอ
3. คนสำคัญที่ช่วยม้าให้รอดพ้นความอดอยากคือใคร
 - ก. เจ้าของม้า
 - ข. ทหาร
 - ค. พระราชา
 - ง. ประชาชน
4. แกอ่งุ่นมีลักษณะอย่างไร
 - ก. มีผลอ่งุ่นขึ้นจำนวนมาก
 - ข. มีใบสีเหลืองขึ้นสวยงาม
 - ค. มีผลอ่งุ่นและใบสีเขียวขึ้น
 - ง. มีใบสีเขียวขึ้นสวยงามมาก
5. เพราะเหตุใดม้าแก่จึงกลับไปอยู่ที่เดิม
 - ก. คนเลี้ยงม้าสงสาร
 - ข. พระราชาส่งกลับไป
 - ค. คนเลี้ยงม้ารู้สึกผิด
 - ง. ม้าแก่ยังทำงานได้อีก

อาทมิ (The Lovely Amy)
(Version 3)

อาทมิเป็นเด็กหญิงตัวเล็ก ๆ อาศัยอยู่กับแม่ที่กระท่อมบนเขาแห่งหนึ่ง เธอกำพร้าพ่อ แต่แม่ก็ให้ความรักแก่เธออย่างเต็มเปี่ยม อาทมิเป็นเด็กน่ารัก หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส และเป็นเด็กที่สุภาพอ่อนน้อม มีใจเอื้ออารีต่อผู้อื่น ไม่คิดเอาเปรียบใคร เพื่อนบ้านจะชวนอาทมิเสมอ

อาทมิปลูกดอกไม้มานานชนิดไว้ที่สวนหลังกระท่อมของเธอ อาทมิ เอาใจใส่ดอกไม้เป็นอย่างดี เธอรักดอกไม้ทุกต้นและเฝ้าเชยชมมันทุกวันด้วยความภาคภูมิใจ เพราะดอกไม้ในสวนของเธอล้วนมีสีสันสวยงาม และบานสะพรั่งชูช่อสลอนดูสดชื่นไปหมด ทุกเช้าอาทมิจะมือกระเช้าออกไปเก็บดอกไม้ในสวนอย่างมีความสุขเมื่อเก็บดอกไม้เต็มกระเช้าแล้ว ก็จะเดินไปขายที่หมู่บ้านเชิงเขา

อาทมิเป็นเด็กน่ารักพูดจาไพเราะ เทียวร้องเชิญชวนให้คนมาซื้อดอกไม้ ใครได้ยื่นเข้าก็ยิ้มด้วยความเห็นใจและอยากซื้อ ดอกไม้ของเธอจึงขายดี เงินที่ขายได้ทุกบาททุกสตางค์ก็นำไปให้แม่เก็บไว้ใช้ เพื่อนของอาทมิซึ่งมีตาเห็นสวนดอกไม้ของอาทมิก็อิจฉาและคิดจะปลูกดอกไม้แข่งกับเธอ

แต่เมื่อมีตาปลูกดอกไม้แล้วก็ไม่ เอาใจใส่รกราน้ำพรวนดินเหมือนอาทมิ ดอกไม้ของเธอจึงไม่สวยสด ใส เมื่อนำไปขายก็ไม่มีใครสนใจซื้อเคยทำให้มีตาหน้าเสีย เธอเสียใจร้องไห้จนตาแดงกำ อาทมิเห็นมีตาร้องไห้ก็เข้ามาปลอบโยนและ พุดให้กำลังใจ นับแต่นั้นมา มีตาไม่คัดอิจฉาอาทมิอีกเลย แล้วก็เอาใจ ใส่สวนดอกไม้ของเธอเป็นอย่างดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง อาทมิ (Version 3)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 4 Version 3

1. เพราะอะไรมิตะจึงร้องไห้
 - ก. ไม่พอใจอาทมิ
 - ข. ขายดอกไม้ได้น้อย
 - ค. ไม่มีคนซื้อดอกไม้
 - ง. ดอกไม้อาทมิสวยกว่า
2. อาทมิทำอะไรทุกวัน
 - ก. คัดเลือกดอกไม้
 - ข. ปลุกดอกไม้
 - ค. ชวนคนมาดูดอกไม้
 - ง. ขายดอกไม้
3. "ดอกไม้บานาชนิด" หมายถึงอะไร
 - ก. ดอกไม้มากมาย
 - ข. ดอกไม้หลายอย่าง
 - ค. ดอกไม้บางชนิด
 - ง. ดอกไม้ชนิดเดียวกัน
4. อาทมิปลุกดอกไม้ไว้ที่ใด
 - ก. หน้ากระท่อม
 - ข. หลังกระท่อม
 - ค. ตึกริมรั้วบ้าน
 - ง. ไกล ๆ บ่อน้ำ
5. ในเรื่องนี้มิตะมีนิสัยอย่างไร
 - ก. ขยันขันแข็ง
 - ข. ขี้แงแสนงอน
 - ค. อัจฉาริษา
 - ง. ไม่ชอบทำงาน

B.2.5 Different-Story Set 5 and Comprehension Questions

หลังคาโบสถ์ (The roof of A Church)

(Version 1)

มีตาแป๊ะคนหนึ่งเมื่อเป็นเด็ก ๆ ชอบประพุดตีตัวเป็นคนเกเร พุดจาโกหกอยู่เสมอ เบ็มีที่รังเกียจแก่คนทั่วไป ภายหลังได้ก่อความเดือดร้อนให้แก่ชาวบ้าน จึงถูกจัดติดคุกเพราะสร้างความวุ่นวายให้แก่บ้านเมือง เมื่อพ้นโทษออกมาตาแป๊ะก็แก่ชราเสียแล้ว แก่จึงลำบากยิ่งกว่าอยู่ในคุกเสียอีก เพราะไม่รู้จะทำมาหากันอะไร แก่คิดได้ว่าต่อไปนี้จะทำแต่ความดีทุกวัน ไปวัดทำบุญไม่ให้ขาด เพราะจะตายเมื่อไหร่ก็ไม่รู้

ตาแป๊ะได้เที่ยวขอรับจ้างตัดน้ำ เมื่อได้ค่าจ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ มาก็นำไปทำบุญทำทานคนยากจนหมด วันหนึ่งแก่เห็นหลังคาโบสถ์ทะลุ ฝนรั่วลาดเข้าไปข้างในได้ แก่ก็อยากจะทำหลังคาเสียใหม่ แต่ไม่มีเงินพอจึงไปซื้อหมากปึกกว้างใบหนึ่งมาปิดลงตรงที่หลังคารั่วพอบังฝนไปได้

ต่อมาแก่เห็นสะพานวัดซึ่งเอาไม้พาด ๆ ไว้เท่านั้น มีคนพลัดตกอยู่เสมอ ตาแป๊ะนำเงินที่มีอยู่ไปซื้อตะปูได้โหลหนึ่ง หาดอกตริงกระดานให้แน่นได้สามแผ่น ครั้นตาแป๊ะตายลงเทวดาองค์หนึ่งได้เสด็จลงมารับดวงวิญญาณตาแป๊ะขึ้นไปเฝ้าพระเจ้ายักษ์ผู้เป็นเจ้าให้พระองค์ทรงพิพากษาบาปบุญคุณโทษ

เทวดารายงานพระเจ้าเทียนจู้ว่า “ตาแป๊ะทำไม่ดีบ้างเมื่อตอนเป็นหนุ่มแล้วกลับใจใช้โทษเสร็จนามมาแล้วพระเจ้าข้า” พระเจ้าเทียนจู้ตรัสว่า “เรื่องนี้หมดโทษแล้ว ตาแป๊ะทำอะไรอีก” เทวดาจึงรายงานว่า “ต่อมาตาแป๊ะได้สร้างโบสถ์สร้างสะพานพระเจ้าข้า...” เทวดาจะรายงานต่อแต่พระเจ้าเทียนจู้ห้ามว่า “พอแล้ว ดีแล้วรับเขาไปอยู่วิมานกับพวกเราเถอะ”

คำถามความเข้าใจเรื่อง สร้างโบสถ์ (Version 1)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 5 Version 1

1. เมื่อสมัยเป็นเด็กตาแป๊ะเป็นคนอย่างไร
 - ก. พุดจาเชื่อถือไม่ได้
 - ข. ไม่ชอบทำมาหากิน
 - ค. มีจิตใจกว้างขวาง
 - ง. ชอบลักเล็กขโมยน้อย
2. "กลับใจ" ในเรื่องนี้หมายถึงอะไร
 - ก. กลับตัวเสียใหม่
 - ข. มีความทุกข์ใจ
 - ค. เปลี่ยนความคิด
 - ง. เปลี่ยนใจตัวเอง
3. หลังพ้นโทษแล้วทำไมตาแป๊ะจึงลำบาก
 - ก. ทำงานไม่ได้แล้ว
 - ข. ไม่แข็งแรงเหมือนเดิม
 - ค. ไม่มีคนจ้างทำงาน
 - ง. สุขภาพไม่ดี
4. เทวดาลงมารับดวงวิญญาณของตาแป๊ะขึ้นไปเฝ้าใคร
 - ก. พระเจ้าเทยมัจฉี
 - ข. พระเจ้าเทียนจู้
 - ค. พระเจ้าเกียมจู้
 - ง. พระเจ้าเทียนจู้
5. ตาแป๊ะติดคุกเพราะสาเหตุอะไร
 - ก. หลอกหลวงผู้อื่น
 - ข. ไม่ทำมาหากิน
 - ค. พุดจาโกหก
 - ง. ก่อความวุ่นวาย

เข้าเมือง (A City Traveling)
(Version 2)

จะนูเป็นลูกคนสุดท้ายของครอบครัว วันนี้พ่อพาจะนูเข้าเมือง เพื่อหาซื้อของจำเป็นบางอย่าง จะนูเพิ่งเคยเข้าเมืองเป็นครั้งแรกจึงรู้สึกตื่นเต้นเมื่อเห็นผู้คนมากมายเต็มตลาด รถยนต์แล่นไปมาขวักไขว่ พ่อบอกจะนูว่า แต่ก่อนเราบั้งไม่มีรถยนต์ใช้กันหรอก คนจะไปไหนมาไหนต้องเดินไป ที่ดีหน่อยก็ขี่ม้าหรือนั่งเกวียนไป

เดี๋ยวนี้บ้านเมืองเจริญขึ้น มีรถยนต์รถไฟและเครื่องบินใช้แล้ว การเดินทางจึงสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น แต่เราต้องคอยระวังอันตรายจากรถเหล่านี้ด้วย ขณะที่พ่อพาจะนูข้ามถนนตรงทางม้าลาย เขาจับมือพ่อแน่นเพราะกลัวว่ารถจะชน สองพ่อลูกเดินสัปดาห์ละไปตามแผงลอย

จะนูแหงนหน้าขึ้นบงเหือศึระ เห็นสายยาว ๆ ซึ่งตามเสาริมถนน จึงถามว่า “นั่นสายอะไรครับพ่อ” พ่อบอกว่า “สายไฟฟ้านะลูก ไฟฟ้าที่ใช้ตามบ้านเรือนของคนส่งมาตามสายไฟนี้แหละ ที่บ้านเรายังไม่มีใช้หรอก” จะนูมองไปไหนก็เห็นแต่บ้านเรือนเต็มไปหมด จึงถามพ่อด้วยความสงสัยว่า “พ่อครับที่นั่นเห็นมีแต่บ้านเรือน แล้วคนจะไปทำอะไรทำมากันที่ไหนครับ”

พ่อหัวเราะแล้วอธิบายว่า “คนในเมืองเขาไม่ทำอะไรทำมาเหมือนที่บ้านนอกของเราหรอก พวกเขาทำมาหากินอย่างอื่น เช่น ค้าขาย ทำงานในโรงงานหรือในบริษัท บางคนเป็นข้าราชการรับเงินเดือนของรัฐบาล เมื่อพวกเขาได้เงินมากก็นำไปซื้อข้าวปลาอาหารในตลาดมากขึ้น ไม่เหมือนพวกเราที่ปลูกข้าวปลูกผักกินเอง เหลือบ้างนำไปขายในตลาด”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง เข้าเมือง (Version 2)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 5 Version 2

1. พ่อพาจจะเข้าไปในเมืองเพื่ออะไร

- ก. พาจจะไปเที่ยว
- ข. นำสิ่งของไปขาย
- ค. ไปซื้อของใช้ทั่ว ๆ ไป
- ง. หาซื้อสิ่งของที่ต้องการ

2. จะจับมือพ่อแน่นเพราะเหตุใด

- ก. กลัวหลงกับพ่อ
- ข. รู้สึกตื่นเต้นมาก
- ค. กลัวถูกรถชน
- ง. ยังไม่เคยมาในเมือง

3. “บ้านเมืองทันสมัย” หมายถึงอะไร

- ก. มีความสวยงามมาก
- ข. มีคนอาศัยอยู่มากมาย
- ค. มีอาหารอุดมสมบูรณ์
- ง. มีความเจริญขึ้นมาก

4. จะมีความสงสัยในเรื่องอะไร

- ก. คนในเมืองซื้ออาหารที่ไหน
- ข. คนในเมืองทำนาที่ไหน
- ค. สายไฟทำไมไว้ทำอะไร
- ง. ทำไมบ้านเรือนเต็มไปหมด

5. ข้อใดที่เป็นลักษณะของคนนอกเมือง

- ก. ซื้ออาหารจากตลาด
- ข. ทำงานในไร่ในสวน
- ค. ประกอบอาชีพค้าขาย
- ง. ใช้รถยนต์จำนวนมาก

เจ้าเปา (The Careless Man)

(Version 3)

นายปาดกับนางเปาสองสามีภรรยาปรึกษากันว่า เจ้าเปาลูกชายโตแล้วถ้าไม่ส่งเข้าโรงเรียนก็จะเป็นคนโง่เหมือนตน ให้เรียนจนก่อนแล้วค่อยกลับมาทำนา ตั้งสองผัวเมียจึงพาเจ้าเปาไปฝากเรียนหนังสือกับครูทองที่โรงเรียนวัดสมอและให้อยู่กับครูที่นั่นเลย ส่วนครูทองก็เมตตาและตั้งใจสั่งสอนนายเปาจนอ่านออกเขียนได้

นายเปาเป็นคนผลุนผลันพลันเล่นและสัปเพร่า อ่านหนังสือมั่วไม่ดูวรรคตอนให้ดี และมักจะอ่านคำเสียงสั้นเป็นเสียงยาว คำเสียงยาวเป็นเสียงสั้นอยู่รำไป จนครูไม่รู้จะแก้ไขอย่างไร ด้านการเขียนก็มักเขียนผิด ๆ ถูก ๆ อยู่เสมอ เช่นเขียนสลัดไม้เอกไม้โทบ้าง สิมตัวนำหน้าบ้าง สิมตัวสะกดบ้าง

ก่อนที่จะมาโรงเรียนนั้น มารดาได้ให้ยาถ่ายไว้ขวดหนึ่งและกำชับว่ายาขนานนี้ใช้ดินเมื่อท้องอืดท้องเฟ้อเท่านั้น เวลาเป็นไข้ห้ามกินเด็ดขาดเพราะจะเป็นอันตรายแก่ชีวิต นายเปาดลัวว่าตัวเองหรือคนอื่นจะเผลอไปกินยานั้นเมื่อเป็นไข้เข้าก็อุตสาห์เขียนฉลากปิดขวดนั้นไว้ ทนายจะห้ามว่า “อย่าให้คนใช้กิน” แต่บังเอิญเขียนตกหัวหน้าหน้าและไม้เอกไปก็เลยกลายเป็น “ยาให้คนใช้กิน”

วันหนึ่งนายยวนศิษย์อีกคนหนึ่งของครูทอง เกินปวดหัวตัวร้อนเหมือนจะเป็นไข้ จึงไปทายาแก้ไข้กิน พบเห็นฉลากยาที่เขียนไว้ว่า “ยาให้คนใช้กิน” ก็รีบกินยาทันที สักครูใหญ่ก็ปวดท้องทรนทราย ครูทองรู้อาการ จึงรีบให้กินยาอมได้ทันท่วงที เมื่อสอบสวนเรื่องราวก็รู้ว่านายเปาเขียนฉลากผิด จึงตักเตือนให้ระวังในการเขียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามความเข้าใจเรื่อง ๙๐๙๐ (Version 3)

Comprehension Questions for the Different-Story Set 5 Version 3

1. สองสามีภรรยาประกอบอาชีพอะไร
 - ก. ทำไรทำสวน
 - ข. อาชีพทำนา
 - ค. อาชีพค้าขาย
 - ง. รับจ้างทั่วไป
2. ยาท่ายที่แม่ให้มาได้รับประทานเมื่อไร
 - ก. เวลาปวดหัวตัวร้อน
 - ข. เวลาเป็นไข้ท้องเสีย
 - ค. เวลาท้องอืดท้องเฟ้อ
 - ง. เวลาท้องอืดท้องร่วง
3. ข้อใดที่หมายถึงนายเปา
 - ก. เขียนได้อ่านไม่ออก
 - ข. อ่านออกเขียนไม่ได้
 - ค. เขียนอ่านไม่คล่อง
 - ง. อ่านเขียนไม่รอบคอบ
4. "เป็นอันตรายแก่ชีวิต" หมายความว่าอย่างไร
 - ก. ทำให้เสียชีวิตได้
 - ข. ทำให้ชีวิตไม่มีความสุข
 - ค. ทำให้ไม่ยอมมีชีวิต
 - ง. ทำให้ชีวิตสั้นลง
5. ทำไมนายยวนจึงกินยาผิด
 - ก. อ่านฉลากยาไม่ออก
 - ข. ดูฉลากยาไม่เป็น
 - ค. ฉลากยาเขียนไม่ถูก
 - ง. ไม่ดูฉลากยาให้ดี

B.3 Generalized Stories

B.3.1 Generalized Story 1 and Comprehension

กระต่ายกับกระรอก (The Rabbit and Squirrel)

ที่ชายป่าใกล้ทุ่งกว้างแห่งหนึ่ง มีต้นไม้สูงใหญ่แผ่กิ่งก้านและใบหนาจำนวนมาก สัตว์ต่าง ๆ จึงพากันมาอาศัยอยู่แถวนี้ ณ ที่แห่งนี้มีกระต่ายครอบครัวหนึ่ง อาศัยอยู่ในบ้านโพรงไม้ พ่อแม่ของกระต่ายครอบครัวนี้ชอบกระทำแต่ความดี มีจิตใจเมตตาและช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้มากเสมอ แม่กระต่ายจะสอนลูกเสมอว่า ให้มันทำความดีไว้

และที่โพรงไม้บนต้นไม้เดียวกันนี้ยังมีกระรอกอีกครอบครัวหนึ่งอาศัยอยู่ โดยแม่ของกระรอกครอบครัวนี้มีความเฉลียวฉลาดมาก แต่ก็มีนิสัยชอบใช้ความฉลาดของตน ดอยเอารัดเอาเปรียบผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา พ่อแม่กระรอกมักจะสอนลูกว่า ขอให้เรียนหนังสือให้เก่งเข้าไว้เป็นใช้ได้

ลูกกระรอกและลูกกระต่ายมักจะออกจากบ้านเดินไปโรงเรียนพร้อมกับทุกวัน และเมื่อพบกัน ลูกกระรอกจะใช้เล่ห์เหลี่ยมหลอกลองว่าตนไม่สบาย เพื่อจะได้ขี้หลังลูกกระต่ายไปโรงเรียน ลูกกระต่ายก็ใจดีไม่ว่าอะไร เต็มใจที่จะชวนเหลือลูกกระรอกทุกที ทำให้ลูกกระรอกกระหยิ่มใจเพราะมันสามารถหลกใช้ลูกกระต่ายได้ทุกครั้ง

ผลการเรียนของลูกกระต่ายไม่ดีเลย จนครูข้างกล่าวเตือนว่า ถ้าปลายปีสอบได้คะแนนไม่ดีต้องเรียนซ้ำชั้นแน่นอน ลูกกระต่ายกลัวสอบตกมาก ส่วนลูกกระรอกผลการเรียนดี แต่กลับว่าเหวเพราะไม่มีเพื่อน วันหนึ่งลูกสัตว์ทั้งสองมาจับทุกข์กัน ในที่สุดลูกกระต่ายตกลงที่จะสอบวิธีทำความดีให้ลูกกระรอก ส่วนลูกกระรอกก็จะสอนวิธีเรียนให้ เก่งให้แก่ลูกกระต่ายเป็นการตอบแทน จากนั้นไม่นานลูกกระรอกก็มีเพื่อนมากขึ้น ส่วนลูกกระต่ายก็เรียนดีขึ้นกว่าเดิม

คำถามความเข้าใจ เรื่อง กระต่ายกับกระรอก
Comprehension Questions for the Generalized Story 1

1. "ปรับทุกข์กัน" หมายความว่าอย่างไร
 - ก. ต่างคนต่างมีความทุกข์
 - ข. เล่าความทุกข์ให้กันฟัง
 - ค. แบ่งปันความทุกข์กัน
 - ง. ต่างก็ไม่ชอบความทุกข์
2. เพราะเหตุใดลูกกระรอกจึงมีเพื่อนมากขึ้น
 - ก. เป็นผู้ที่ขยันเรียน
 - ข. มีความเฉลียวฉลาด
 - ค. รู้จักทำความดี
 - ง. สอบได้อันดับหนึ่ง
3. ลูกกระต่ายกับลูกกระรอกแตกต่างกันมากในเรื่องใด
 - ก. การมีเพื่อนเล่นด้วย
 - ข. ความตั้งใจเล่าเรียน
 - ค. การเชื่อฟังพ่อแม่
 - ง. ความรักของพ่อแม่
4. พ่อแม่ของกระต่ายสอนลูกอย่างไร
 - ก. ให้เรียนเก่ง ๆ เข้าไว้
 - ข. ให้ขยันทำความดี
 - ค. ตั้งใจเรียนให้มาก ๆ
 - ง. ระวังคนจะเอาเปรียบ
5. เพราะอะไรลูกกระรอกจึงชี้หลังลูกกระต่ายไปโรงเรียน
 - ก. ลูกกระต่ายชอบช่วยเหลือ
 - ข. ลูกกระรอกไม่สบาย
 - ค. เป็นการตอบแทนน้ำใจ
 - ง. หลอกหลวงลูกกระต่าย

B.3.2 Generalized Story 2 and Comprehension Question

เจ้าป่า (The Reader Dog)

หมาป่าฝูงหนึ่งอาศัยอยู่ในถ้ำหลังชะง่อนผา มีหัวหน้าชื่อหางพวงซึ่งมีความฉลาด กล้าหาญ แข็งแรงและยุติธรรม ทุก ๆ วันหางพวงจะพาพรรคพวกออกจากถ้ำไปหาอาหาร ได้อาหารมาก็แบ่งกันกิน แต่หากวันใดได้อาหารมาน้อย หางพวงกับหมาหนุ่มที่แข็งแรงก็จะเสียดสอาหารให้กันหมาเฒ่า หมาท้องแก่ หมาพิการ และหมาที่ป่วยใช้เป็นประจำ

แล้ววันหนึ่งเหตุการณ์ร้ายก็มาถึง เมื่อมีฝูงหมาป่าอีกฝูงหนึ่งจากถ้ำอื่นที่มีหัวหน้าที่ชื่อ เขี้ยวขาว บุกรุกเข้ามาหมายจะทำร้ายและแย่งที่ทำกิน “ไม่มีทางอื่น อย่างนี้ต้องใช้วิธีตาต่อตา ฟันต่อฟัน เมื่อพวกมันแข็งแรงมาพวกเราก็ต้องแรงไป” หมาตัวหนึ่งกล่าวขึ้นด้วยความแค้นเคือง แต่หางพวงบอกให้ใจเย็น ๆ เพราะไม่อยากใช้กำลังในการแก้ไขปัญห

แล้วเช้าวันหนึ่งเขี้ยวขาวก็พาพรรคพวกเดินทางมาด้วยความประสงค์ร้าย “ถ้ำแห่งนี้พวกข้าอยู่กันมานาน นานยิ่งกว่าพวกเจ้าเกิดเสียอีก จงพาพรรคพวกของเจ้ากลับไปเสียเถิด เพราะถึงอย่างไร พวกข้าจะไม่ยอมให้ใครมาเป็นจ้าวเข่าครองอย่างเด็ดขาด” หางพวงประกาศหนักแน่น เขี้ยวขาวไม่ฟังเสียง กระโจนเข้าไปหางพวงอย่างรวดเร็ว

เขี้ยวขาวพลาดทำเสียที ลูกน้องของมันแผ่นหนีไปหมด พวกพรรคของหางพวงวิ่งกรูเข้าไปหมายจะรณรงค์เขี้ยวขาว แต่หางพวงร้องตะโกนห้ามไว้ มีหน้าข้ายังช่วยกันรักษาบาดแผลของเขี้ยวขาวจนหายสนิท ทำให้มันรู้สึกซาบซึ้งใจยิ่งนัก เขี้ยวขาวกล่าวยกย่องหางพวงว่ากล้าหาญและมีน้ำใจอันประเสริฐสูกับเป็นหัวหน้าแล้วก็จากไปอย่างสงบ

คำถามความเข้าใจเรื่อง เจ้าป่า

Comprehension Questions for the Generalized Story 2

1. "ตาต่อตา ฟันต่อฟัน" หมายความว่าอย่างไร

- ก. ต่อสู้อย่างเฉลียวฉลาด
- ข. ใช้วิธีตอบโต้แบบเดียวกัน
- ค. ทหารจัดการต่อสู้เอาชนะ
- ง. กัดอย่างไม่ยอมปล่อย

2. เพราะอะไรทางพวกจึงเสียดชะอาหารให้หมาตัวอื่น

- ก. เพราะความเป็นหัวหน้าฝูง
- ข. เพราะมีความแข็งแรงกว่า
- ค. เพราะอาหารไม่เพียงพอ
- ง. หมาตัวอื่นหาอาหารไม่ได้

3. ลูกน้องของเขี้ยวขาวเผ่นหนีไปหมดเพราะเหตุใด

- ก. หัวหน้าฝูงพลาดท่า
- ข. หัวหน้าฝูงยอมแพ้
- ค. หัวหน้าฝูงบอกให้หนี
- ง. หมาคู่ต่อสู้มีมากกว่า

4. ข้อใดที่แสดงว่าทางพวกมีน้ำใจ

- ก. ใช้กำลังเมื่อจำเป็นเท่านั้น
- ข. ให้ความช่วยเหลือคู่ต่อสู้
- ค. บอกให้คู่ต่อสู้กลับไป
- ง. เตือนให้ลูกน้องใจเย็น ๆ

5. เขี้ยวขาวชมทางพวกว่าอย่างไร

- ก. กล้าหาญและอดทน
- ข. ฉลาดและมีน้ำใจดี
- ค. มีน้ำใจสมเป็นหัวหน้า
- ง. กล้าหาญและมีน้ำใจ

B.3.3 Generalized Story 3 and Comprehension Question

เต่าทะเล (The Green Sea Turtles)

เต่าเป็นสัตว์ที่มีอายุยืนมาก บางตัวมีอายุยืนถึงร้อยปี คนชอบกินไข่เต่าและเนื้อเต่าเป็นอาหาร กระจกเต่ายังนำมาทำของใช้และเครื่องประดับ ชาวบ้านแถบชายฝั่งทะเลจึงจับเต่าทะเลและหาไข่เต่าไปขายเป็นอาชีพ ชาวบ้านจับเต่าทะเลและหาไข่เต่าเก่ามาก ทำให้เต่าทะเลของไทยใกล้จะหมดไป

เต่าทะเล พบโดยทั่วไปแถบชายฝั่งทะเลมี เต่าตนุ เต่าหญ้า เต่าตาแดง เต่ากระ และเต่ามะเฟือง เต่าสามชนิดหลังนี้เป็นสัตว์สงวน มีกฎหมายห้ามหาไข่เต่าและจับเต่าทั้งสามชนิดไปกินไปขาย เมื่อชาวประมงใช้เรือขนาดใหญ่ออกทะเลเพื่อจับปลา อวนจะกวาดเอาปะการังซึ่งเป็นที่ที่เต่าทะเลอาศัยอยู่ ทำให้สาหร่ายซึ่งเป็นอาหารของเต่าหมดไปทุกที่

ปัจจุบันจำนวนเต่าทะเลเหลือน้อยลงทุกที่ หาดทรายที่เต่าเคยวางไข่และฝักออกเป็นลูกเต่าก็ได้ถูกทำลายไป ที่เกาะคราม จังหวัดชลบุรี ทางราชการได้รื้อรังให้ชาวบ้านที่รู้เรื่องเต่าเป็นอย่างดีเป็นผู้ดูแลเต่าทะเล ชาวบ้านนำไข่เต่าตามชายหากบนเกาะครามและเกาะมันมาเพราะเลี้ยงที่บ่อเลี้ยงลูกเต่า เมื่อเต่าอายุได้ 6 เดือน พวกเขาก็จะนำลูกเต่าไปปล่อยลงทะเล

ที่จังหวัดภูเก็ตก็มีกาวนำไข่เต่ามาฟักเป็นตัว แล้วเลี้ยงในบ่อเพื่อนำไปปล่อยลงทะเลเหมือนกัน ขณะนี้คนที่รักเต่าทั้งโลกพยายามรักษาสีชีวิตเต่าทะเลด้วยการเฝ้าดูแลให้เต่าออกไข่อย่าปลอดภัย และช่วยดูแลไข่เต่าให้ฟักออกมาเป็นตัวแล้วนำไปปล่อยลงทะเลเราทั้งหลายก็ควรเลิกคิดที่จะจับเต่าทุกชนิด เลิกกินเนื้อและไข่เต่าด้วย เพื่อช่วยให้สัตว์ที่น่ารักเหล่านี้ไม่สูญพันธุ์ไปจากโลก

คำถามความเข้าใจเรื่อง เต่าทะเล

Comprehension Questions for the Generalized Story 3

1. เต่าสามชนิดที่เป็นสัตว์สงวนมีอะไรบ้าง
 - ก. เต่ากระ เต่าตะนุ
 - ข. เต่าตะนุ เต่าตาแดง
 - ค. เต่าตาแดง เต่ากระ
 - ง. เต่าหญ้า เต่ามะเฟือง
2. อาหารของเต่าทะเลคือข้อใด
 - ก. สาหร่ายทะเล
 - ข. สัตว์น้ำตัวเล็ก ๆ
 - ค. ปะการังในทะเล
 - ง. พืชบนหาดทราย
3. ชาวบ้านบนเกาะมันจะนำลูกเต่าไปปล่อยลงทะเลเมื่อไร
 - ก. ลูกเต่าอายุได้หนึ่งเดือน
 - ข. ลูกเต่าอายุได้ครึ่งปี
 - ค. ลูกเต่ากินอาหารได้แล้ว
 - ง. ลูกเต่าว่ายน้ำเป็นแล้ว
4. "สูญพันธุ์ไปจากโลก" หมายความว่าอย่างไร
 - ก. เหลือจำนวนน้อยมาก
 - ข. ตายไปเป็นอันมาก
 - ค. ตายไปจนหมดสิ้น
 - ง. ถูกทำลายเกือบหมด
5. ข้อใดเป็นลักษณะพิเศษกว่าสัตว์อื่น ๆ ของเต่า
 - ก. ว่ายน้ำช้านานมาก
 - ข. มีอายุยืนมาก
 - ค. สามารถฟักลูกได้เอง
 - ง. อยู่ได้ทั้งในน้ำและบนบก

B.4 Baseline Stories

B.4.1 Baseline Story 1 and Comprehension Questions

นกแขกเต้า (A Kaktow Bird)

นกแขกเต้าตัวหนึ่งทำหน้าที่เป็นนายฝูง ต้องคอยปฏิบัติเลี้ยงดูพ่อแม่ซึ่งแก่ชรา มากจนบินไปไหนไม่ได้แล้วและอยู่แต่ในโพรงไม้ที่เป็นที่อยู่อาศัยเท่านั้น ทุกวันนกแขกเต้านายฝูงจะพาพวกไปเที่ยวหาอาหารกินในนาของเศรษฐีคนหนึ่ง ซึ่งในนามีเมล็ดข้าว และรวงข้าวตกอยู่เป็นอันมาก

นกตัวอื่น ๆ เมื่อกินอิ่มแล้วต่างก็บินกลับไปแต่ตัวเปล่า ส่วนนกแขกเต้านายฝูงได้คอยเฝ้าระวังข้าวไปด้วยตามกำลัง เพื่อเอาไปให้พ่อแม่กิน เศรษฐีเจ้าของนาเฝ้าสังเกตอยู่นานก็แปลกใจ วันหนึ่งได้ร้องถามนกแขกเต้านายฝูงว่า “นี่แนะนำนกแขกเต้า เจ้าลงกินข้าวของเราจนอิ่มแล้ว มีหน้าซ้ำคาบเอาไปอีกทุกวัน เจ้ามีมุ้งฉางเก็บข้าวด้วยหรือ”

นกแขกเต้าตอบว่า “ข้าพเจ้าไม่มีมุ้งฉางเก็บข้าวหรอก ที่คาบเอารวงข้าวไปนั้น เพราะข้าพเจ้ามีพ่อแม่ที่แก่ชราไปแล้ว มาหาอาหารกินเองไม่ได้แล้ว ข้าพเจ้าจึงต้องนำข้าวไปให้ท่านกินเพื่อเป็นการตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ ขอท่านได้โปรดกรุณาให้ข้าพเจ้าเก็บข้าพเจ้าด้วยเถิด” ท่านเศรษฐีรู้สึกดีใจและซาบซึ้งใจว่าขนาดนกแขกเต้ายังกตัญญูรู้คุณบิดามารดา

สัตว์เช่นนี้สมควรจะให้ความเอ็นดูสงสารยิ่งนัก คิดแล้วเศรษฐีจึงยกนาส่วนหนึ่ง ให้แก่นกแขกเต้าแล้วสั่งว่า “ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เจ้าจงพาบริวารและพวกพ้องของเจ้าลงมากินข้าวในนาส่วนนี้ได้เลย” กับแต่นั้นมานกแขกเต้านายฝูงก็พาบริวารมากินข้าวในนาที่เศรษฐียกให้แล้วก็นำข้าวไปเลี้ยงพ่อแม่ที่แก่เฒ่าด้วยทุกวันจนตลอดชีวิต

คำถามความเข้าใจเรื่อง นกแขกเต้า

Comprehension Questions for the Baseline Story 1

1. "บินกลับไปตัวเปล่า" หมายความว่าอย่างไร
 - ก. นำอาหารติดตัวไปเล็กน้อย
 - ข. ไม่นำอะไรติดตัวไปเลย
 - ค. นำอาหารไปเท่าที่จำเป็น
 - ง. กินให้อิ่มก่อนจะนำไปด้วย
2. เพราะเหตุใดพ่อแม่ของนกแขกเต้านายฝูงจึงไม่ออกไปหากิน
 - ก. ลูกเป็นผู้นำอาหารมาให้
 - ข. พ่อแม่ไม่อยากบินไปไหน
 - ค. พ่อและแม่เลิกพิการ
 - ง. พ่อและแม่แก่ชรามาก
3. เจ้าของที่นำเผ้าสังเกตอะไรเป็นพิเศษ
 - ก. การกินอาหารของนกแขกเต้า
 - ข. นกแขกเต้าขนอาหารกลับไป
 - ค. นกแขกเต้าตัวใดเป็นนายฝูง
 - ง. นกแขกเต้าเลี้ยงดูพ่อแม่
4. เศรษฐีชอบใจนกแขกเต้านายฝูงเพราะอะไร
 - ก. เป็นนกที่เฉลียวฉลาด
 - ข. เป็นนกที่สามารถพูดได้
 - ค. เป็นนกที่มีคุณธรรม
 - ง. เป็นนกที่ส่งางามมาก
5. สิ่งใดที่ทำให้นกแขกเต้าทุกตัวอิจฉานำสำราญไปตลอดชีวิต
 - ก. ความขยันขันแข็ง
 - ข. ความซื่อสัตย์สุจริต
 - ค. ความเป็นผู้นำที่ดี
 - ง. ความกตัญญูรู้คุณ

คำถามความเข้าใจเรื่อง หมิน้อยพิการ

Comprehension Questions for the Baseline Story 2

1. เพราะเหตุใดลูกหมิงจึงมีเพื่อนมากขึ้น

- ก. ช่วยดูแลยายที่แก่ชรา
- ข. ช่วยเหลือเพื่อนยามทุกข์
- ค. ไม่คบสัตว์ที่เห็นแก่ตัว
- ง. มีความซื่อสัตย์และอดทน

2. หมิน้อยถูกล้อเลียนจากเพื่อน ๆ ในเรื่องใด

- ก. อ้วนเกินไป
- ข. เป็นลูกกำพร้า
- ค. มีชาติพิการ
- ง. หน้าตาน่าเกลียด

3. ยายสอนลูกหมิงให้เป็นอย่างไร

- ก. รู้จักอดทน
- ข. มีความกล้าหาญ
- ค. ต่อสู้ยับยั้งแค้น
- ง. ซื่อสัตย์และซื่อตรง

4. "ความชั่ว" ในเรื่องนี้ หมายถึงข้อใด

- ก. มีชาติพิการ
- ข. ไม่รู้จักอดทน
- ค. การทำสิ่งไม่ดี
- ง. ความเกลียดชัง

5. ข้อใดที่ไม่ถูกต้อง

- ก. กระต่ายขาเพลง
- ข. หมูกำลังปวดท้อง
- ค. ลูกหมิงหมดสติ
- ง. ลิงขอให้เพื่อนช่วยอุ้ม

B.4.3 Baseline Story 1 and Comprehension Questions

หมู่บ้านไม่เป็นไร (The Untidy Village)

หมู่บ้านชาวเขาเผ่าหนึ่งชื่อว่าหมู่บ้าน "ไม่เป็นไร" หมู่บ้านแห่งนี้มีลานกว้างใช้สำหรับเป็นที่วิ่งเล่นของเด็ก ๆ และเป็นที่พักผ่อนของผู้ใหญ่ด้วย แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ชาวบ้านขาดระเบียบวินัย มีนิสัยมักง่ายทิ้งเศษขยะมูลฝอยระเกะระกะไปทั่วทั้งลาน ไม่เพียงแต่เท่านั้นแต่แต่ละบ้านที่มีรั้วติดกันลานหมู่บ้าน ต่างคิดว่าลานไม่ใช่ของตน จึงโยนขยะ สิ่งปฏิกูลตลอดจนของมีคมขว้างกำแพงบ้านของตนไปที่ลานนั้น

ยิ่งไปกว่านั้นขยะและสิ่งปฏิกูลยิ่งลามไปถึงลำห้วยใกล้ ๆ อีกด้วย ชาวบ้านไม่ได้นึกใจว่าวันหนึ่งข้างหน้าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น แต่ก็คิดเหมือน ๆ กันว่า หิ้งที่อื่นไม่เป็นไร ขออย่าทิ้งขยะในบ้านของตนก็พอแล้ว บัดนี้ลานหมู่บ้านได้กลายเป็นแหล่งชุมนุมของหนู แมลงวันและสุนัขพเนจร พร้อมทั้งส่งกลิ่นเหม็นคลุ้งไปทั่ว

ถนนหนทางเปลือยเปื้อนไปด้วยขยะ น้ำในลำห้วยที่เคยใสสะอาดก็ดินโคลนและสกปรก ไม่นานนักก็เริ่มมีคนได้รับบาดเจ็บเพราะไปเหยียบของมีคม มีคมป่วยใช้เพราะมีพาหนะนำโรค ต้องเสียเงินเสียทองในการรักษา ทำงานก็ไม่ได้ แต่ถึงอย่างไรคนในหมู่บ้านไม่เป็นไรก็ไม่มีใครรู้สึกตัวว่าทำผิด

วันหนึ่งในฤดูฝน ฝนตกหนักไม่หยุดติดต่อกันหลายวัน น้ำท่วมถนนทันทีเพราะลำห้วยอุดตัน น้ำท่วมได้พัดพาเอาขยะเน่าเหม็นที่ลามหมู่บ้านไหลเข้าไปในบ้านของแต่ละคน แก้อะไรก็ไม่ได้ น้ำได้ท่วมชนหมู่บ้านอยู่เป็นเวลานาน ชาวบ้านทุกคนได้รับความเดือดร้อนแสนสาหัสจากน้ำท่วม ขยะเน่าเหม็น ทั้งนี้เพราะนิสัยมักง่ายของพวกเขาแท้ ๆ

คำถามความเข้าใจเรื่อง หมู่บ้านไม่เป็นไร

Comprehension Questions for the Baseline Story 3

1. พาหนะนำโรคในเรื่องนี้น่าจะหมายถึงอะไร

- ก. สุนัขและแมลงวัน
- ข. ชยะและหนู
- ค. หนูและแมลงวัน
- ง. ชยะและของมีคม

2. ลานหมู่บ้านมีไว้สำหรับทำอะไร

- ก. เป็นที่ทิ้งขยะ
- ข. ใช้เป็นที่ทำงาน
- ค. เป็นที่พักผ่อน
- ง. ที่ประชุมหมู่บ้าน

3. สาเหตุสำคัญที่ทำให้หน้าท่วมหมู่บ้านคือข้อใด

- ก. ลำห้วยอุดตัน
- ข. ถนนอยู่ต่ำเกินไป
- ค. ชาวบ้านไม่ป้องกันน้ำท่วม
- ง. มีขยะเป็นจำนวนมาก

4. ข้อใดเป็นลักษณะนิสัยของชาวบ้านไม่เป็นไร

- ก. ไม่รักษาความสะอาดในบ้าน
- ข. ไม่ชอบการพักผ่อนหย่อนใจ
- ค. ไม่สนใจความเดือดร้อน
- ง. ชอบคิดเหมือนกันหมด

5. ชาวบ้านไม่เป็นไรรู้สึกตัวเมื่อไร

- ก. เมื่อมีคนเจ็บป่วย
- ข. เมื่อขยะส่งกลิ่นเหม็น
- ค. เมื่อฝนตกหนัก
- ง. เมื่อขยะไหลเข้าบ้าน

B.4.4 Baseline Story 4 and Comprehension Questions

อุ๊รัก (The Lovers)

มีบ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่งบนภูเขาห่างไกลจากบ้านอื่น ๆ มาก คนในบ้านนี้มีเพียงสามคน คือพ่อแม่และลูกสาวชื่ออึ้ง อึ้งเป็นคนสวยน่ารักและขยันขันแข็งอีกด้วย พ่อแม่ยังรักเธอมาก ครอบครัวนี้ไม่เคยติดต่อกับใครที่ไหนเลย วันหนึ่งมีคนสี่ห้าคนเดินทางมาขอฝากอาศัยที่บ้านหลังเล็กนี้สักสองสามวัน พ่อแม่ยิ่งก็ยินยอมให้พวกเขาอยู่อาศัย

อึ้งกับชายหนุ่มที่มาคนหนึ่งเกิดมีความรักต่อกัน หัวหน้าที่พวกเขาที่มาจึงพูดขออึ้งกับพ่อแม่ให้คนทั้งสองแต่งงานกัน พ่อแม่อึ้งไม่ขัดข้อง แต่มีข้อแม้ว่าเมื่อแต่งงานกันแล้วผู้ชายต้องอยู่ที่นี้ด้วย ฝ่ายหัวหน้าไม่ยอมมีชีวิตกลางกันไม่ได้ เมื่อถึงวันที่คนเหล่านี้จะกลับไปแม่กลัวว่าลูกสาวจะเสียใจ จึงขอร้องให้พวกเขารีบเดินทางแต่เข้ามาเพื่อไม่ให้ลูกสาวรู้ตัว ซึ่งทุกคนก็รับปากด้วยดี

เย็นวันนั้นแม่บอกกับอึ้งว่าจะให้เธอแต่งงานกับชายคนรัก อึ้งดีใจมากเธอตื่นแต่เช้าแล้วรีบตามหาชายคนรัก พ่อแม่บอกเธอว่าเธอออกไปดูพื้นที่เดียวคงกลับมา ให้อึ้งรอแต่งงานอยู่ที่บ้าน เวลาผ่านไปนานแสนนานชายคนรักไม่กลับมาสักที อึ้งเกิดความสงสัยจึงหนีออกไปตามหา แต่เขาไปไกลเสียแล้ว

อึ้งไม่ยอมมอดลระวิงตามหาเขาสามวันสามคืน ผ่านป่าเขาถ้ำเนาไพร ไม่ได้กินไม่ได้นอนจนหมดแรง ในที่สุดเธอล้มลงและรู้ตัวว่ากำลังจะตาย แต่ก่อนที่จะสิ้นสติยังรู้สึกอับอายมากที่ตัวเองเป็นผู้หญิงแต่ต้องมาวิ่งไล่ตามผู้ชายเหมือนคนบ้าคลั่งเช่นนี้ ใคร ๆ รู้เข้าก็คงนิินทาเธอไม่สิ้นสุด

คำถามความเข้าใจเรื่อง คู่รัก

Comprehension Questions for the Baseline Story 4

1. ทำไมคนที่มาขอพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ยิ่งจึงออกเดินทางไปแต่เช้ามือ
 - ก. เพราะเดินทางตอนเช้าสะดวก
 - ข. ถูกขอร้องให้ไปแต่เช้า
 - ค. เพื่อไม่ให้ใครรู้ตัว
 - ง. เพราะตกลงกันไม่ได้
2. ยิ่งคิดว่าคนจะนินทาเธอเพราะอะไร
 - ก. วิ่งไล่ตามผู้ชาย
 - ข. หนีออกจากบ้าน
 - ค. ไม่ยอมแต่งงาน
 - ง. ไม่เชื่อฟังพ่อแม่
3. วิ่งไล่ตามผู้อื่นเหมือนคนบ้าคลั่งหมายความว่าอย่างไร
 - ก. ไม่รู้ว่าตัวเองกำลังวิ่งตามใคร
 - ข. รู้สึกโกรธที่ถูกหลอกให้ตาม
 - ค. วิ่งตามคนอื่นจนขาดสติ
 - ง. วิ่งตามจนตัวเองเป็นบ้า
4. เพราะเหตุใดหัวหน้าคนที่มากับพ่อแม่ของยิ่งจึงตกลงกันไม่ได้
 - ก. หัวหน้าขอยิ่งแต่งงานกับชายหนุ่ม
 - ข. พ่อแม่ยิ่งขอให้ผู้ชายอยู่ด้วย
 - ค. ยิ่งไม่ยอมไปกับหัวหน้า
 - ง. พ่อแม่เรียกค่าตัวยิ่งแพง
5. ข้อใดเป็นลักษณะเด่นของยิ่ง
 - ก. เป็นคนดีมีใจ
 - ข. ไม่กลัวคนนินทา
 - ค. พุดจาเก่ง
 - ง. ขยันทำงาน

Appendix C

C.1 Reading Behavior Change Contract (Self-Contract)

C.2 Self-recording Form for Reading Times (Speed)

C.3 Self-recording Form for Error Detection

C.4 Self-recording Form for Comprehension

C.5 Reading Sheet (Reading Evaluation Form)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

C.1 Reading Behavior Change Contract (Self-Contract)

สัญญาการอ่าน ชุดที่....
(Self-Contract for Story Set...)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าชื่อ ขอทำสัญญาไว้กับตัวเอง ดังนี้

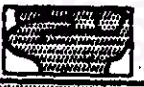

1. ข้าพเจ้าจะตั้งใจอ่านเรื่องต่าง ๆ ในชุดนี้ให้ครบ 4 ครั้ง
2. ในการอ่านแต่ละครั้ง ข้าพเจ้าจะตั้งเป้าหมายในการอ่านให้สูงกว่าเดิมทุกครั้ง ทั้งทางด้านความเร็วในการอ่าน การค้นหาคำผิด และการตอบคำถาม
3. ถ้าข้าพเจ้าอ่านได้ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ไม่ว่าจะทางด้านความเร็ว การค้นหาคำผิด และการตอบคำถาม ข้าพเจ้าจะพูดกับตัวเองว่า “ฉันทำได้” และจะให้คะแนนในด้านที่ถึงเป้าหมาย เท่ากับ 10 คะแนน
4. ถ้าข้าพเจ้าอ่านได้สูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ไม่ว่าจะทางด้านความเร็ว การค้นหาคำผิด และการตอบคำถาม ข้าพเจ้าจะพูดชมตัวเองว่า “เก่งมากฉันทำได้” และจะคิดคะแนนเพิ่มเป็นพิเศษให้แก่ตัวเองในส่วนที่เกินเป้าหมายนั้น ๆ
5. ถ้าข้าพเจ้าอ่านได้ต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ไม่ว่าจะทางด้านความเร็ว การค้นหาคำผิด และการตอบคำถาม ข้าพเจ้าจะบอกตัวเองให้พยายามทำต่อไป แต่จะไม่ให้คะแนนแก่ตัวเอง
6. ข้าพเจ้าจะรักษาสัญญานี้ไว้อย่างมั่นคง

ลงชื่อ.....ผู้ให้สัญญา

ลงชื่อ.....พยาน

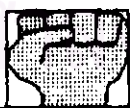

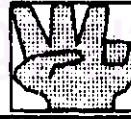
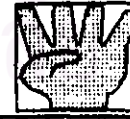
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

C.2 Self-recording Form for Reading Times (Speed)

เรื่อง	กำหนดการอ่านหนังสือ					ครั้ง
100	☐	☐	☐	☐	☐	100
99	☐	☐	☐	☐	☐	99
98	☐	☐	☐	☐	☐	98
97	☐	☐	☐	☐	☐	97
96	☐	☐	☐	☐	☐	96
95	☐	☐	☐	☐	☐	95
94	☐	☐	☐	☐	☐	94
93	☐	☐	☐	☐	☐	93
92	☐	☐	☐	☐	☐	92
91	☐	☐	☐	☐	☐	91
90	☐	☐	☐	☐	☐	90
...						...
88	☐	☐	☐	☐	☐	88
87	☐	☐	☐	☐	☐	87
86	☐	☐	☐	☐	☐	86
85	☐	☐	☐	☐	☐	85
84	☐	☐	☐	☐	☐	84
83	☐	☐	☐	☐	☐	83
82	☐	☐	☐	☐	☐	82
81	☐	☐	☐	☐	☐	81
80	☐	☐	☐	☐	☐	80
49	☐	☐	☐	☐	☐	49
48	☐	☐	☐	☐	☐	48
47	☐	☐	☐	☐	☐	47
46	☐	☐	☐	☐	☐	46
45	☐	☐	☐	☐	☐	45
44	☐	☐	☐	☐	☐	44
43	☐	☐	☐	☐	☐	43
42	☐	☐	☐	☐	☐	42
41	☐	☐	☐	☐	☐	41
40	☐	☐	☐	☐	☐	40
						

ครั้งที่อ่าน (Reading No.)	เวลาที่ใช้อ่าน (time)	ความเร็ว (WPM)	เป้าหมาย (Goal Achievement)			คะแนน
			ถึง	ไม่ถึง	เกิน	
อ่านครั้งที่ 1						
อ่านครั้งที่ 2						
อ่านครั้งที่ 3						
อ่านครั้งที่ 4						

C.3 Self-recording Form for Error Detection

เรื่อง	ตรวจคำผิดที่พบ					ครั้งที่
20	☐	☐	☐	☐	☐	20
19	☐	☐	☐	☐	☐	19
18	☐	☐	☐	☐	☐	18
17	☐	☐	☐	☐	☐	17
16	☐	☐	☐	☐	☐	16
15	☐	☐	☐	☐	☐	15
14	☐	☐	☐	☐	☐	14
13	☐	☐	☐	☐	☐	13
12	☐	☐	☐	☐	☐	12
11	☐	☐	☐	☐	☐	11
10	☐	☐	☐	☐	☐	10
9	☐	☐	☐	☐	☐	9
8	☐	☐	☐	☐	☐	8
7	☐	☐	☐	☐	☐	7
6	☐	☐	☐	☐	☐	6
5	☐	☐	☐	☐	☐	5
4	☐	☐	☐	☐	☐	4
3	☐	☐	☐	☐	☐	3
2	☐	☐	☐	☐	☐	2
1	☐	☐	☐	☐	☐	1
						
	เดิม	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	

ครั้งที่อ่าน (Reading No.)	จำนวนคำผิดพลาดที่พบ (error detected)	เป้าหมาย (Goal Achievement)			คะแนน
		ถึง	ไม่ถึง	เกิน	
อ่านครั้งที่ 1					
อ่านครั้งที่ 2					
อ่านครั้งที่ 3					
อ่านครั้งที่ 4					

C.4 Self-recording Form for Comprehension

เรื่อง	ภาพแสดงคำตอบที่ถูกต้อง					ครั้งที่
5						5
4						4
3						3
2						2
1						1
						
	เริ่ม	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	

ครั้งที่อ่าน (Reading No.)	จำนวนคำตอบที่ถูกต้อง (questions answered correctly)	เป้าหมาย (Goal Achievement)			คะแนน
		ถึง	ไม่ถึง	เกิน	
อ่านครั้งที่ 1					
อ่านครั้งที่ 2					
อ่านครั้งที่ 3					
อ่านครั้งที่ 4					

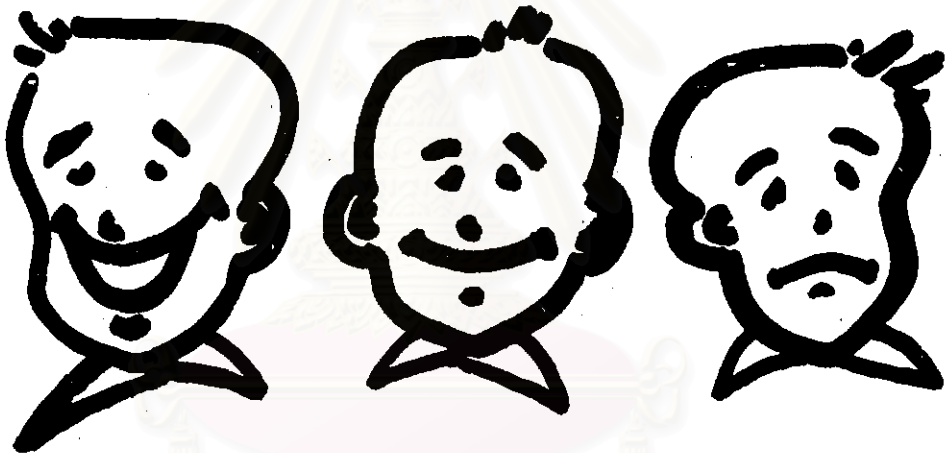
C.5 Reading Sheet (Reading Evaluation Form)

แบบประเมินผลการอ่าน

เรื่อง

ครั้งที่

- ความเร็ว
 หาคำผิด
 ตอบคำถาม

พอใจมาก

พอใจ

ไม่พอใจ

ปรับปรุงการอ่านอีกหรือไม่

- ทำได้ดีแล้ว
 ปรับปรุงเล็กน้อย
 ปรับปรุงอีกมาก

Appendix D

Table D1 Simple Main Effects Analysis for Reading Times

Table D2 Simple Main Effects Analysis for Error Detection

Table D3 Simple Main Effects Analysis for Comprehension Scores

Table D4 Analyses of Variances for Baseline Scores (Reading Times, Error Detection, and Comprehension)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Table D1**Simple Main Effects Analysis for Reading Times**

Source	SS	df	MS	F
1. Between subjects				
2. Between A at b1	28874.4029	$p-1 = 1$	28874.4029	12.44*
3. Between A at b2	11727.6457	$p-1 = 1$	11727.6457	5.05*
4. Between A at b3	11303.2029	$p-1 = 1$	11303.2029	4.87*
5. Between A at b4	10675.6829	$p-1 = 1$	10675.6829	4.60*
6. Within cell	111392.4800	$pq(n-1) = 48$	2320.6767	
7. Within subjects				
8. Between B at a1	4054.0957	$q-1 = 3$	1351.3652	6.73*
9. Between B at a2	15835.1714	$q-1 = 3$	5278.3905	26.28*
10. AB	3079.4100	$(p-1)(q-1) = 3$	1026.4700	5.11*
11. B*subj w. groups	7231.5200	$p(n-1)(q-1) = 36$	200.8756	
12. Total	190783.2714	$npq-1 = 55$		

* $p < .05$.

Table D2**Simple Main Effects Analysis for Error Detection**

Source	SS	df	MS	F
1. Between subjects				
2. Between A at b1	0.4114	$p-1 = 1$	0.4114	0.04
3. Between A at b2	0.3457	$p-1 = 1$	0.3457	0.03
4. Between A at b3	1.3829	$p-1 = 1$	1.3829	0.14
5. Between A at b4	0.4829	$p-1 = 1$	0.4829	0.05
6. Within cell	475.0600	$pq(n-1) = 48$	9.8971	
7. Within subjects				
8. Between B at a1	50.6171	$q-1 = 3$	16.8724	10.67*
9. Between B at a2	56.6571	$q-1 = 3$	18.8857	11.94*
10. AB	0.2200	$(p-1)(q-1) = 3$	0.0733	0.05
11. B*subj w. groups	56.9300	$p(n-1)(q-1) = 36$	1.5814	
12. Total	584.7371	$npq-1 = 55$		

* $p < .05$

Table D3**Simple Main Effects Analysis for Comprehension Scores**

Source	SS	df	MS	F
1. Between subjects				
2. Between A at b1	0.0457	$p-1 = 1$	0.0457	0.12
3. Between A at b2	0.0257	$p-1 = 1$	0.0257	0.08
4. Between A at b3	0.1400	$p-1 = 1$	0.1400	0.37
5. Between A at b4	0.0257	$p-1 = 1$	0.0257	0.07
6. Within cell	18.3600	$pq(n-1) = 48$	0.3825	
7. Within subjects				
8. Between B at a1	0.3586	$q-1 = 3$	0.1195	0.65
9. Between B at a2	0.8286	$q-1 = 3$	0.2762	1.51
10. AB	0.2300	$(p-1)(q-1) = 3$	0.0767	0.42
11. B*subj w. groups	6.6	$p(n-1)(q-1) = 36$	0.4200	
12. Total	19.5543	$npq-1 = 55$		

* $p < .05$

Table D4**Analyses of Variance for Baseline Scores (Reading Times, Error Detection and Comprehension)**

Source	SS	df	MS	F
<u>Reading Times</u>				
Between Groups	170.0960	3	56.6990	.122
Within Groups	11114.87570	24	463.1190	
Total	11284.9530	27		
<u>Error Detection</u>				
Between Groups	1.3638	3	.4546	.103
Within Groups	106.1429	24	4.4226	
Total	107.5067	27		
<u>Comprehension</u>				
Between Groups	.0450	3	.0150	.095
Within Groups	3.7500	24	.1560	
Total	3.7950	27		

*p < .05.

Autobiography

Mr. Boonlert Compan

Education:

- Certificate of Higher Secondary School Form Yupharaj Withayalai School, ChiangMai, 1977.
- Certificate of Higher Education From ChiangMai Teacher College, 1979.
- B.Ed. From Sukhothai Thammathirat University, Nonthaburi, 1984.
- M.Ed., From Sir Nakharinwirot University, Phitsanulok, 1987.

Experiences:

- Maejam Secondary School, ChiangMai, 1979.
- ChiangDao Welfare School, ChiangMai, 1980.
- ChiangMai Welfare School, ChiangMai, 1991 - present.

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย